

Giới thiệu Nữ Vương Háo Sắc

Truyện Nữ Vương Háo Sắc của tác giả Mộng Vân thuộc thể loại xuyên không. Má ơi chuyện này rớt cuộc là như thế nào đây? Cô rõ ràng đang lái xe. Thế nào khi tỉnh lại sau một vụ nổ lại phát hiện mình đang ở trong một hoàn cảnh xa lạ.

Có tòa thành rất kỳ lạ, trang phục của mọi người ở đây giống như đồ vào thế kỷ mười tám của Châu Âu. Còn có — một người xinh đẹp như hoa — Bá tước!? Vị bá tước đại nhân này không chỉ “phục cổ” * bắt người khác quỳ xuống đất.

Còn nói không lại cô liền bắt cô đến phòng giặt quần áo để làm việc. Thường ba lần năm lượt xuất hiện ngăn cản kế hoạch bỏ chạy của cô. Phạm một sai lầm liền ném cô vào hồ nước ngâm cả ngày! Cô - Hồng Đỗ Quyên là “nữ vương” luôn chịu sự sùng ái của đàn ông.

Mời các bạn cùng đón đọc truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Háo Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Giới thiệu

Má ơi chuyện này rớt cuộc là như thế nào đây? Cô rõ ràng đang lái xe.

Thế nào khi tỉnh lại sau một vụ nổ lại phát hiện mình đang ở trong một hoàn cảnh xa lạ.

Có tòa thành rất kỳ lạ, trang phục của mọi người ở đây giống như đồ vào thế kỷ mười tám của Châu Âu.

Còn có — một người xinh đẹp như hoa — Bá tước! ?

Vị bá tước đại nhân này không chỉ “phục cổ” * bắt người khác quỳ xuống đất.

*phục cổ: khôi phục lại trật tự xã hội và tập tục thời cổ đại

Còn nói không lại cô liền bắt cô đến phòng giặt quần áo để làm việc.

Thường ba lần năm lượt xuất hiện ngăn cản kế hoạch bỏ chạy của cô.

Phạm một sai lầm liền ném cô vào hồ nước ngâm cả ngày!

Cô - Hồng Đỗ Quyên là “nữ vương” luôn chịu sự sùng ái của đàn ông.

Chưa từng chịu qua loại đối xử thấp hèn như vậy!

Hắc — Tiu tiu! Có câu nói là: “Chỉ có đàn bà và tiểu nhân là khó nuôi.”

Cô là nhân tài kiệt xuất trong đó đấy, Hừ! Hắc, chết, chắc, rồi.

Người phụ nữ ngạo mạn này rõ ràng là đang mượn can đảm của trời!

Đầu tiên là xem anh — người đường đường là một bá tước này thành phụ nữ, hơn nữa cô còn đến chết cũng không chịu quỳ xuống hành lễ.

Một đồng lý do quái dị bắt cô đến phòng giặt quần áo làm việc, cô lại truyền bá cho mấy nữ hầu.

Tư tưởng “Nữ quyền tối cao” gì đó, kích động khiến mấy nữ hầu kia không chịu làm việc nhà.

Hại mỗi ngày anh đều phải tiếp nhận sự oán trách của nhân dân.

Không còn cách nào đành phải sai cô đến làm kẻ sai vật ở bên người anh, nhưng không ngờ người bị hại lại biến thành mình.

Cô không chỉ cố ý ăn mặc “cột nhả ngăn ngừa” * (chắc chỉ quần áo hở hang thiếu vải :v) lúc ẩn lúc hiện ở trước mặt anh.

Còn thuận theo khát vọng bắt cô thành của mình.

Nhưng người phụ nữ háo sắc này không chỉ có không thừa nhận mình là người của anh, mà còn chạy đi quyến rũ em trai của anh! ?

Đề cho cho cô tiếp tục chơi như vậy, anh khẳng định sẽ trắng nền mắt sớm.

Phải nghĩ ra một phương pháp để dạy cô chỉ được “tốt” và “sắc” với một người là anh thôi.

P/s: Nhân dịp 8/3 sắp tới nên Mel tung văn án thả thính cho vui thôi :) 2 Tuần sau mới bắt đầu lắp hồ nha, đặt gạch trước á mà, sẵn tiện câu view lun ô haha :D3

Lần đầu edit trung cổ Châu Âu nên có gì sai sót trong xưng hô/ cách dùng từ gì đó xin các vị đại nhân đại lượng bỏ qua cho, còn nữa ai đi ngang xin để lại dấu tích cho editor vui lòng ạ, cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Mở đầu

Phụ nữ thật có thể được xưng tụng là kẻ gieo họa sao? Vấn đề này còn có thể hỏi à? Chắc. Chuyện này. Thật sự rất khó trả lời.

Nếu lấy vấn đề này ra thảo luận với những người đàn ông độc thân, tôi nghĩ bạn sẽ giành được rất nhiều sự ủng hộ của người khác, nhưng nếu bạn cực kỳ ngu ngốc mà lấy vấn đề này ra thảo luận trước mặt phụ nữ, thực sự rất xin lỗi, kết quả nên để tự mình chịu thì mới được.

Có thể là phải cam chịu vài ánh mắt lạnh nhạt, cũng có thể là —— những lời chê cười, càng có thể là đôi bàn tay trắng như phấn ở xa xôi kia sẽ đột nhiên bay tới thưởng cho bạn một đôi mắt như gấu trúc, nếu không thì sẽ là một đôi giày cao gót hung hăng đuổi theo bạn.

Mọi việc như thế, nói không sao hết.

Nếu muốn biết rõ ràng, vậy không ngại thì hãy tự ném thử một chút, chỉ là nếu thật mất mạng, cũng đừng trách người đó!

Dĩ nhiên những lời trên đều là những tình huống tương đối bình thường và thực tế, nhưng trong đó cũng sẽ có chút không bình thường, cũng có một số ví dụ đặc biệt được xuất hiện, vì dù sao cuộc sống cũng thất thường mà! Vậy là ai đây?

Ha ha!

Không cần phải gấp gáp, không cần phải gấp gáp, tạm thời bình tĩnh chờ nóng, đáp án sẽ được công bố rất nhanh.

Đoàn Vu Phong, biệt hiệu là Tomboy.

Cá tính độc tài ngang nước, tính tình quật cường lại không chịu thua, là một người phụ nữ còn nam tính hơn cả đàn ông.

Ước mơ duy nhất của cô chính là lên làm thủ trưởng của một quốc gia, thề nhất định khiến cho tất cả đàn ông phải cúi đầu phục tùng trước cô.

Tào Tâm Oanh, biệt hiệu quỷ tham lam, là một người phụ nữ cực kỳ tham lam. Không lo ăn , uống, chỉ lấy tiền tài là chính, chỉ cần là cô mong muốn , cho dù phải dùng hết mọi thủ đoạn thấp hèn nào, cũng nhất định phải có được nó.

Nguyên tắc làm người duy nhất của cô chính là —— tất các vật trên đời mà mình ham muốn, đều phải đoạt hết về làm của riêng, mà không cần màn tới nhân nghĩa đạo đức, lễ nghĩa liêm sỉ gì đó..

Hà Thủy Diên, biệt hiệu là mít ướt

Ham mê duy nhất của cô là khóc, tâm tình tốt thì khóc, lúc tâm tình không tốt cũng khóc, không có việc gì liên rơi vài giọt nước mắt để dọa mọi người một chút.

Chỉ hướng duy nhất trong lòng cô là thi đấu với Mạnh Khương Nữ khóc lật đổ cả Vạn Lý Trường Thành, như thế nào? Rất khoái lạc rồi phải không!

Đỗ Ngọc Ương, người ta gọi là quý hẹp hòi.

Cô tự xưng là một thực nữ thủy mị uyển chuyển hàm xúc, nhưng đến khi có người ham muốn thứ thuộc về cô, thì cô lại lập tức trở mặt biến thành một con mãnh hổ để cắn người, vì để bảo vệ mọi thứ của mình.

Ý niệm làm người của cô là —— người không phạm ta, ta không phạm người.

Cô sẽ không đi giành vật sở hữu của người khác , người khác cũng đừng mơ tưởng tới trêu chọc cô, cho nên cơ bản thì khuyết điểm của người này cũng chỉ có thể xem như là khuyết điểm nhỏ của cô mà thôi, dĩ nhiên đây là ý tưởng trong lòng cô, mà những người bị hại đã ném qua sự buồn bực vì thua lỗ từ cô kia, trong lòng cũng không phải là nghĩ như vậy.

Hồng Đỗ Quyên, là một sắc nữ tiêu chuẩn, tất cả người biết cô đều thích gọi cô là cô gái hảo sắc.

Tính tình của cô và Đoàn Vu Phong hoàn toàn trái ngược, cô không ghét đàn ông, ngược lại, cô cực kỳ yêu đàn ông, chỉ là ánh mắt của cô thật sự rất tốt, những người được cô để ý tới tất cả đều là những người đàn ông cực phẩm

Từ Loan Anh, là một người phụ nữ rất ích kỷ.

Cả đời này cô không thương bất cứ ai, chỉ yêu mỗi bản thân, gặp phải bất cứ chuyện gì cô cũng chỉ nghĩ cho mình, người khác như thế nào, đó là chuyện của nhà người ta, cô xen vào việc vợ vãn vậy làm gì?

Quan niệm sống của cô là —— ai lo việc người đấy, không quản người khác.

Sáu người phụ nữ có tính tình khác xa nhau này, làm sao lại ở cùng một chỗ với nhau?

Họ không phải là bạn bè cũng không phải là kẻ địch, nguyên nhân chủ yếu khiến họ tụ tập đi chung với nhau, chính là có cùng hứng thú—— làm kẻ gây họa lớn nhất trên đời này, hơn nữa họ còn có thể so tài với nhau, phân cao thấp với nhau.

Cho nên nếu lấy vấn đề bàn ở trên ra hỏi sáu người phụ nữ này, họ nhất định sẽ mở miệng đồng thanh nói cho bạn biết, đúng! Phụ nữ chính là kẻ gieo họa.

Họ không sợ trở thành kẻ gieo họa trong mắt người khác, ngược lại, họ còn lấy hai chữ “Gieo họa” này mà đắc chí.

Cái gì mà trong ngọc trắng ngà, Yêu Diệu Thực Nữ, tiểu thư khuê các, trời ạ! Tha cho họ đi! Những thứ danh từ thiêng liêng này, các cô không có chút hứng thú muốn bám vào. Sáu người phụ nữ gừ gừ tâm ngừ, mĩ tâm mĩ này, quyết chí sẽ muốn trở thành thuốc độc của toàn nhân loại.

Không có cơ hội đụng phải các cô nên cảm giác sâu sắc may mắn, nếu không cẩn thận đụng phải các cô, xin mời tự cầu thêm nhiều phúc.

Tốt lắm!

Hiện tại trở lại chuyện chính, nếu lấy vấn đề mới vừa rồi thảo luận với những người gặp tai họa, thì nhất định sẽ lấy được câu trả lời là ——”Tai họa thì sao chứ, gieo họa cũng không đủ thể hiện là họ là các cô gái hư hỏng.”

“Đó, vậy các hạ thấy nên dùng từ gì để hình dung thì mới tốt đây?”

“Chuyện này.”

Vấn đề này phải suy nghĩ cẩn thận.

Thoáng chốc tất cả những kẻ từng nếm qua thiệt thòi của các cô đều tề tụ một chỗ, tranh nhau thảo luận.

Rốt cuộc, thật vất vả, sau khi mọi người trải qua hiệp nghị, đáp án cuối cùng được ra lò.

“Hỗn Thế Ma Nữ.”

Đúng! Bốn từ này chuẩn xác nhất.

Y Mesa xuất hiện.

Một cô gái xinh đẹp đang lẳng lặng nhìn chiếc gương trước mặt.

Cái gương này cũng không bình thường, người bình thường rất khó dò thám biết ra sự ảo diệu bên trong của nó, càng không thể nào có được nó. Nó là vật sở hữu của ma nữ Y Mesa, cũng chỉ có cô Ma Nữ này mới chân chính biết được cách sử dụng nó.

Cô biết rõ công dụng của cái gương này, đang không chớp mắt thẳng nhìn nó không rời, bỗng nhiên môi anh đào đỏ tươi gọi lên một nụ cười như có như không, đôi mắt long lanh như nước mùa thu chợt hiện lên một ánh sáng vô cùng vui sướng.

Đưa mắt nhìn sáu mỹ nữ xuất hiện trong gương, cô biết mình rốt cuộc đã tìm được các cô!

Chà chà! Thấy kết quả của ba cô gái trước mắt, cô không khỏi cảm thấy bi ai vì ba tên đàn ông đã kia, cũng chỉ có người đàn ông vô cùng xui xẻo, mới dám đi trêu chọc ba cô gái nọ.

Mà nay cũng chỉ còn lại có ba người thôi, tương lai của họ sẽ ra sao đây?

Bởi vì quan tâm, cho nên cô nóng lòng muốn biết, chuyện nhìn thấu tương lai là chuyện dễ dàng với cô, chỉ cần ổn định tâm thần và nhắm mắt lại, cô có thể cảm ứng được loại gặp gỡ bất ngờ nào sẽ dành cho ba người còn lại.

Trong nháy mắt, đôi mắt long lanh khẽ nhếch, trừ bỏ việc trong ánh mắt kia không để lộ bất cứ một lo âu nào ra ngoài, trong lòng cô lại gọi thẳng một

chữ thâm

Ba cô gái này hoàn toàn không có một kết quả tốt nào, lần này nên làm cái gì mới phải đây?

Muốn cô khoanh tay đứng nhìn không để ý tới họ, đây là không thể nào.

Dù sao duyên phận giữa cô và họ chưa tận, vì vậy cô càng thêm không thể nào bỏ mặc cảnh ngộ của các cô.

Bỗng chốc, mỗi anh đào thật mỏng lại gọi lên một nụ cười có thâm ý khác.

Quyết định! Nếu số mạng đã quên giúp ba cô gái này an bài một đối tượng tốt, vậy không bằng liền để cô tới làm nguyệt lão, giúp các cô dẫn dắt tơ hồng.

Về phần đối tượng. Người trần gian bình thường là tuyệt khó giữ được ba cô gái có vận mệnh đặc biệt này, cũng chỉ có. Ha ha! Có!

Con trai của cô Belle Bối Dary là một người trong số đó, một sớm Bá tước bị người đời quên lãng, một người khác là vị vua của gương và ảo ảnh Khởi Thu Thủy, còn có một. Xa xa trí nhớ đột nhiên thoáng hiện lên trong tâm trí cô, để cho cô nhớ lại con phượng hoàng giống hệt tình nhân kiếp trước kia của mình. Cô từng nghe nói đó là người đàn ông đáng thương kia rất yêu cô, đã vì cô vượt qua thời không để đợi cô hơn ngàn năm, cô nhớ mang máng như là mình còn thiếu anh một lời hứa hẹn, không phải sao? Quyết định vậy đi, chính là anh! Nợ tình, một khoản nợ tình này đã nợ hơn ngàn năm rồi, cũng đến lúc nên hoàn trả lại. Thời cơ đã đến, cô nhúng tay vào cũng không coi là làm trái với Thiên Lý, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương 1.1

“Nữ vương queen” là một nơi chuyên thu nhận đàn ông làm nhân viên công tác “tổ chức kinh doanh”.

Có rất nhiều hạng mục làm việc cực kỳ hỗn tạp trong chỗ tổ chức kinh doanh này, giống như là người mẫu thời trang, trò chuyện vui đùa với quý phu nhân, thậm chí là làm vệ sĩ, làm việc vặt, dẫn chó tàn bộ. vân vân, tất cả mọi việc bạn cần.

Khi có người tìm tới nữ vương Queen, bọn họ sẽ phục vụ cẩn thận, nhất định có thể cho bạn hài lòng, để cho bạn cảm thụ trên thế giới này cũng có thiên đường vui chơi khó tìm. Chỉ là chỗ nữ vương Queen cũng có vài quy định bất thành văn:

Một, tất cả nhân viên của bọn họ đều là đàn ông, hơn nữa mọi người đều là tuấn nam cực phẩm. Trừ phải có gương mặt để diễn đàn chứng sinh ra, tính tình càng phải ôn hòa, nói năng không tầm thường, cử chỉ ưu nhã, còn phải có phong độ cực tốt và tính tình tốt, mặc kệ khách gây khó khăn thế nào, cũng không được trợn mắt để đối đãi, càng không thể mở miệng nói ra những lời ác độc làm đắc tội khách.

Hai, chỗ bọn họ nhận Case, đối tượng nhất định phải là phái nữ. Nếu đàn ông có mắt như mù tìm tới nữ vương, rất xin lỗi, thứ cho không tiếp đón, cửa chính đang ở sau lưng bạn, xin cứ tự nhiên.

Ba, nhân viên làm việc trong nữ vương Queen, tất cả đều là cam tâm tình nguyện trở thành bề tôi dưới váy của nữ vương, bọn họ nguyện vì cô không ngại nhảy vào dầu sôi lửa bỏng, để cô nỗ lực thế nào cũng không phản kháng, coi như bọn họ biết rõ mình cũng chỉ là một nhân vật nhỏ nhỏ nhân vật trong mắt nữ vương, cũng không hề quan tâm. Nào dám hỏi, nữ vương này rốt cuộc là thần thánh phương nào? Có thể khiến nhiều đàn ông tự nguyện xi nhục mình vì cô như vậy, ngoan ngoãn mặc cho cô định đoạt, mặc cho cô sai khiến, mặc cho cô lợi dụng thế nào cũng được chứ? Ha ha! Không cần hỏi, nữ vương này không phải là ai khác, mà chính là Hồn Thể Ma Nữ và cũng là người phụ nữ hảo sắc – Hồng Đỗ Quyên.

Mọi người đều biết Hồng Đỗ Quyên thực sự rất thích đàn ông, ánh mắt cô nhìn đàn ông khủng bố đến nỗi nào trong lòng mọi người đều rõ ràng, cô tự có thủ đoạn cao siêu để thuần phục đàn ông, chỉ cần là đàn ông bị cô nhìn trúng, đến nay còn không người nào lập nên kỉ lục trốn thoát khỏi bàn tay cô. Cô yêu đàn ông, càng hào phóng hơn là muốn chia cho tất cả phái nữ trên đời này cùng hưởng, cho nên khi cô sáng lập tổ chức kinh doanh nữ vương Queen này, thì đã ghi ra quy định hết sức rõ ràng, khách hàng đến chơi nhất định phải là phụ nữ thì mới được, về phần đàn ông mà. Có thể thuần phục tự nhiên trở thành một thành viên trong nữ vương, cô xem không vừa mắt hay là không cách nào thuần phục, rất đơn giản trực tiếp để một con vô ảnh cước chăm sóc, mời ra cửa chính là xong chuyện.

Sáu giờ tối là thời gian đóng cửa nghỉ ngơi của nữ vương, tất cả các đồng nghiệp nam đều tranh nhau nói tiếng tạm biệt với nữ vương, chỉ hy vọng có thể có được một nụ hôn nóng bỏng của cô, hay là lấy được cái nhìn lễ độ của cô, để cho mình trở thành người đặc biệt duy nhất trong cảm nhận của cô.

“Đỗ Quyên yêu dấu, hôm nay em rất bận, loay hoay cũng mau quên mất tôi luôn, tôi thật sự rất đau lòng, thật đau lòng!” Mike là một lá bài đặc biệt của nữ vương, đồng thời cũng là người kêu gọi khách giúp nữ vương trong truyền thuyết, về phần có phải hay không, cũng chỉ có đường sự sự mới hiểu được mà thôi.

“Mike anh ngoan nào! Hôm nay tôi tương đối bận rộn một chút, chờ hôm nào rảnh rỗi thì tự nhiên tôi sẽ giành chút thời gian cho anh, đến lúc đó chúng ta sẽ hẹn nhau ra ngoài ngắm những vì sao, được không?” Đối với người đàn ông đặc biệt này, Hồng Đỗ Quyên chỉ cần vài ba lời là đã có thể trấn an được

tám vương bài này.

Chỉ thấy sau khi Mike nghe cô nói xong, lập tức mặt mày hớn hởi, nghiêng người cho cô một nụ hôn nhiệt tình triền miên, tiếp theo mới thỏa mãn mà nói: “Tôi chờ em, nhưng em ngàn vạn đừng để chúng tôi chờ quá lâu, biết không?”

“Biết, biết rồi.” Mặc dù Hồng Đỗ Quyên thích cảm giác được đàn ông vây lấy và che chở ở trong lòng bàn tay, nhưng nếu là quá bám người, cô cũng không đủ kiên nhẫn để ứng phó. Điểm này, Mike tự nhiên sẽ hiểu, cũng hiểu được là nên biết chừng mực. Nếu cô đã cam kết, anh đương nhiên cũng sẽ không quá nóng vội, chỉ đành phải ngoan ngoãn xoay người chuẩn bị về nhà, im lặng chờ tin tức của cô.

Vừa mới đưa Mike đi, đột nhiên một đôi tay từ phía sau ôm chặt lấy Hồng Đỗ Quyên, vừa nhiệt tình lại triền miên bắt đầu hôn cô, chờ một mạch đến sau khi hơi thở hai người rối loạn, anh ta mới hài lòng buông người phụ nữ trong ngực ra. Nhiệt tình đến khi có thể dừng, là phương thức duy nhất Hồng Đỗ Quyên có thể tiếp nhận được, mà tất cả đàn ông của cô đều có chung điểm này.

“Đỗ Quyên, em cũng đừng nặng bên này nhẹ bên kia, đối với Mike như thế, đối với tôi cũng phải như thế, như vậy mới công bằng.” Cũng là một trong lá bài đặc biệt được khách hoan nghênh nhất trong nữ vương.

Jim cũng không cam chịu yếu thế yêu cầu Hồng Đỗ Quyên đối xử ngang hàng với anh.

“Được, không thành vấn đề, chỉ cần anh rảnh rồi, tôi cũng rảnh, thời gian tùy anh sắp xếp. Trả lời chắc chắn như vậy, anh hài lòng chưa?”

“Được! Đây là do chính miệng em cam kết, ngàn vạn đừng quên mới đây.” Muốn sắp xếp thời gian là chuyện vô cùng dễ dàng, hiện nay chính chờ đến khi nữ vương không hồ sơ nữa!

“Yên tâm, trí nhớ của Hồng Đỗ Quyên nay rất tốt, chuyện tôi đã hứa tôi nhất định sẽ không quên.” Không quên phải không quên, nhưng nếu muốn đợi đến khi cô có thời gian rảnh, Jim thật là còn có phải đợi!” Quyết định như vậy đi.”

Dứt lời, Jim lại nghiêng người tham lam muốn yêu cầu cô một nụ hôn nữa.

Hồng Đỗ Quyên vừa nhìn thấy anh lại lần đến gần mình, lập tức linh hoạt giữ khoảng cách hai bước với anh, dùng ánh mắt nghiêm nghị cảnh cáo anh nên có chừng có mực, nếu không đừng trách cô có sắc mặt lạnh nhạt với anh.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của cô, cho dù Jim thật sự muốn tiến thêm một bước với cô, cũng không dám làm bậy quá mức, chỉ sợ chọc cho tâm tình cô không vui, đến lúc đó khỏi phải nói đến chuyện thân mật với cô, có lẽ còn có thể bị cô liệt vào danh sách không lui tới cũng không chừng. Nếu thực như thế thì mất nhiều hơn được, suy nghĩ một chút, Jim không thể không lựa chọn tạm thời từ bỏ. Thôi! Hôm nay tới đây thôi, dù sao còn nhiều thời gian, cơ hội thân thiết với cô cũng rất nhiều, không vội! “Ài! Được rồi! Hôm nay tới đây thôi, ngày mai chúng ta lại tiếp tục, bye bye nhé!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 1.2

Tiếp theo đó, thị tình huống tương tự lại liên tục xảy ra nhiều lần, đối tượng không hề giống nhau. Charles, Holman, Doug, Ôn Tư Đốn. Chỉ cần là nhân viên trong nữ vương, mỗi lần trước khi sắp đi về, đều phải có một nụ hôn triền miên nóng bỏng với cô, thì mới tâm cam tình nguyện tan việc về nhà. Thật vất vả đưa đi tất cả nhân viên, mỗi đồ mọng của Hồng Đỗ Quyên không biết đã chạm qua biết bao nhiêu đàn ông, cô như vậy ở trong mắt người khác xem ra có lẽ là lẳng lơ, có lẽ cuồng dã; hơn nữa là cũng có thể khiến vài người xem thường, nhưng cô chính là không quan tâm.

Hồng Đỗ Quyên điều yêu cầu duy nhất trong cuộc sống của cô chính là có thể vui là được rồi, chỉ cần không phạm pháp lại không trở ngại đến tự do của người khác, cô cũng không trông nom người ta sẽ nói như thế nào.

Quá mức quan tâm cái nhìn của người khác về mình, quay đầu lại chỉ có một loại kết cục, là khiến mình không được tự nhiên và càng không vui vẻ, cần gì chứ?

Cô cũng không phải là đũa ngọc, tại sao phải nhìn sắc mặt của người khác để sống qua ngày, đúng không?

Đang lúc thu dọn xong một số đồ của mình, chuẩn bị tắt đèn về nhà, đang lúc này, đột nhiên một người phụ nữ xông vào, một đẹp không gì sánh nổi, một người phụ nữ kì lạ như ảo như thật.

Ấn tượng đầu tiên của Hồng Đỗ Quyên về người phụ nữ kì lạ này là cô có một vóc dáng thon dài, Hồng Đỗ Quyên có vóc người cao tới 165m, nhưng mà người phụ nữ kia còn cao hơn cô một chút.

Chỉ thấy cô ta có mái tóc dài phóng khoáng màu bạc, mắt to này rậm, mũi thon cao thẳng, môi trái tim đỏ tươi một quả đào chính mọng, ngũ quan thâm thúy thoát nhìn liền không giống người bốn quốc. Cô ta mặc một bộ áo khoác dài, bước đi không có chút tiếng động, nếu không phải Hồng Đỗ Quyên có lá gan lớn hơn người thường, chắc là đã bị người phụ nữ đột nhiên xuất hiện này hù chết.

Nhìn người phụ nữ này không giống như là người bản quốc, Hồng Đỗ Quyên lên mở miệng lưu loát nói một tràng tiếng Anh: “Cô là ai? Tại sao lại đến nữ vương muộn như vậy, vì chuyện gì?” Nếu là khách hàng, thì thời gian người phụ nữ này đến đây không khỏi có trễ một chút: “Tôi tới để ứng tuyển.” Giọng người phụ nữ nọ khi nói chuyện rất nhỏ, nhỏ đến nỗi sắp đủ để người khác không thể nghe, càng kỳ quái là Hồng Đỗ Quyên không hề nhìn thấy dấu hiệu cô ta có mở miệng nói chuyện. Nói đơn giản hơn một chút, là cách người phụ nữ này nói chuyện khiến Hồng Đỗ Quyên cảm thấy như tiếng nói từ trong lòng vậy, không cần nói chuyện, giọng của cô ta liền truyền từ trong lòng ra: “Ứng tuyển hả?” Hồng Đỗ Quyên nhướn mày, cười như không cười hỏi ngược lại cô ta: “Chắc là tiểu thư vẫn chưa biết quy định của nữ vương phải không?” Nếu cô ta biết, thì cũng sẽ không ở trước mặt cô, nói là muốn tới đây tìm việc làm rồi.

Tất cả người quen của nữ vương đều biết, cái quy định “không nhận nữ nhân viên” của nữ vương, nếu là khách hàng, thì từ chối tiếp khách nam: “Tôi biết nơi này của cô không nhận nhân viên nữ, nhưng tôi vẫn hi vọng cô có thể tiếp nhận tôi.”

Cô ta biết? Nếu biết mà vẫn còn ngu ngốc tới cửa xin việc làm sao? Nếu không phải loại phụ nữ này quá mức tự tin, chính là quá mức ngu xuẩn, nhưng là mặc kệ như thế nào, Hồng Đỗ Quyên cũng không có ý định phá lệ vì cô ta.

“Rất xin lỗi, đối với yêu cầu của cô, Hồng Đỗ Quyên tôi thật sự không thể nào tiếp thu được. Nhưng nếu cô thật sự cần một công việc để duy trì kế sinh nhai, thì tôi cực kỳ vui lòng mà nói cho cô biết một phương pháp, để về sau cô không cần phải lo tới việc ăn mặc nữa.” Lấy vẻ ngoài ưu việt của người phụ nữ này, thì lời của Hồng Đỗ Quyên chân thực không lừa dối chút nào, chỉ cần xem cô ta có chịu trở thành đại minh tinh trong cảm nhận của người người hay không thôi, chỉ cần cô ta muốn, cô tuyệt đối có khả năng để giúp cô ta.

“Nếu như cô không chịu tiếp nhận thỉnh cầu của tôi, tôi bảo đảm người nhất định sẽ hối hận.” Giọng nói của cô không thay đổi, cái miệng nhỏ nhắn vẫn không có động tác khép mở, vẻ mặt càng thêm không một chút nào biến hóa, nhưng giọng nói kia lại làm cho người ta nghe không khỏi nhướn mày lên.

“Lời này của tiểu thư đây là đang có ý muốn uy hiếp Hồng Đỗ Quyên tôi sao?” Cô ghét nhất chính là bị người uy hiếp, mặc kệ đối tượng là đàn ông hay là phụ nữ. Cô trời sinh có khí khái trái ngược, thích đối nghịch với người khác, cô ta càng uy hiếp, thì Hồng Đỗ Quyên cô càng không chịu khuất phục: “Nếu lời này của cô thật sự là đang uy hiếp tôi, vậy thì bây giờ cô có thể đi rồi, thứ cho không tiễn, không hẹn gặp lại!” Người phụ nữ đáng ghét như vậy, Hồng Đỗ Quyên cô vừa thấy đã cảm thấy cực kỳ chán ghét, nếu gặp lại, cô nhất định sẽ hung chinh thăm người phụ nữ có can đảm uy hiếp cô này.

“Cô đã không thể nào tiếp thu được tôi, vậy chúng ta cứ chờ xem đi! Hồng Đỗ Quyên.” Dứt lời, người phụ nữ lập tức như lúc tới, nhẹ nhàng không tiếng động biến mất trước mặt Hồng Đỗ Quyên.

Thấy tình huống vô cùng khó hiểu lại biến hóa lạ kỳ này, nói Hồng Đỗ Quyên không cảm thấy kinh ngạc là giả, nhưng từ trước đến giờ cô không hề tin những chuyện quỷ thần gì đó, lại càng không mê tín.

Không phải người phụ nữ kia bảo cô cứ chờ xem sao? Được thôi! Dựa vào câu này của cô ta, Hồng Đỗ Quyên cô quyết định theo cùng đến cùng, liền nhìn xem cô ta muốn cô chờ xem cái gì!

Hồng Đỗ Quyên cô cũng không thực sự là kẻ hồ đồ, mặc kệ cô ta có năng lực cao tới đâu, cũng không có khả năng kéo cô ra khỏi cuộc sống an nhàn và tự do của cô.

~~~~~

Lái chiếc xe thể thao màu đỏ của mình, Hồng Đỗ Quyên chạy như điên với tốc độ 120 km/h trên đường phố không bóng người này, lúc cô nhìn dụng cụ chỉ giờ trên sàn ô tô.

Thì đã đúng mười hai giờ. Tại sao lại trễ như vậy mới về nhà, vấn đề này Hồng Đỗ Quyên cũng không rõ ràng lắm. Từ sau khi người phụ nữ kia rời đi, đầu cô vẫn duy trì trạng thái trống rỗng, không cách nào nghĩ tới chuyện gì, cứ như vậy ngồi yên tại chỗ ngồi của mình.

Đợi đến khi cô chân chính phục hồi lại tinh thần, mới phát giác cũng đã gần mười hai giờ.

Trễ như vậy mới đi ra khỏi công ty lái xe về nhà đúng là chuyện chưa từng xảy ra với cô, dọc theo đường đi cô vẫn không quên được bóng hình và diện mạo xinh đẹp của người phụ nữ kia, còn có mỗi tiếng nói cử động của cô ta, cùng với cách xuất hiện và biến mất kỳ lạ của cô ta.

Cô ta rốt cuộc là ai? Tại sao lại tìm tới nữ vương? Mục đích chân chính cô ta muốn tới nữ vương để ứng tuyển là gì? Tại sao lại vô duyên vô cớ tìm tới Hồng Đỗ Quyên cô chứ?

Đang lúc cô hết sức chuyên tâm suy nghĩ, đột nhiên một luồng sáng chói mắt từ đối diện chiếu tới.

Ánh đèn quá mức chói mắt, khiến đôi mắt của Hồng Đỗ Quyên mất đi thị lực thường ngày, lúc này cô chẳng khác gì người mù chữ, trong lòng chỉ kịp kêu thảm một tiếng “Không ổn.”, tiếp theo xảy ra chuyện gì, cô liền hoàn toàn không biết rồi.

Chỉ nghe được phịch một tiếng, giống như tiếng va chạm của hai chiếc xe, rồi sau đó chính là một mảnh tối đen, mảnh tối tăm sâu không thấy đáy cứ cắn nuốt cô như vậy.

Chờ đến khi cô lấy lại ý thức lần nữa thì thế giới cô đã thay đổi toàn bộ, đây là việc bi thảm nhất mà làm sao cô cũng không tưởng tượng ra được.

Trong lúc mơ mơ màng màng, Hồng Đỗ Quyên nhủ thầm ngai, chịu đựng kịch liệt đau đớn từ toàn thân, cô cảm giác xương cốt của cả người mình như bị người ta bẻ gãy ra, từng khớp xương đều đau đau đến không chịu nổi. Cô chậm rãi, mở đôi mắt trong vắt như nước ra, mở mắt nhìn lên, trời xanh mây

trắng bông bông, mà cô thì đang nằm ở trên một mảnh cỏ xanh biếc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 5: Chương 1.3

Đây là nơi nào? Vấn đề này là suy nghĩ đầu tiên nổi lên trong đầu Hồng Đỗ Quyên. Cô cắn răng chịu đựng đau đớn từ thân thể, chậm rãi ngồi dậy, cẩn thận quan sát toàn bộ cảnh vật ở xung quanh.

Kỳ quái? Sao cô lại không biết trên đường về nhà mình lại có một cảnh vật tuyệt đẹp như vậy, thiên nhiên hoàn toàn không có chút trạm trở nhân tạo, chim hót hoa thơm, giống như bông lai tiên cảnh.

Đột nhiên cô thật giống như nghe được cách đó không xa truyền đến tiếng động vừa xa lạ lại quen thuộc, tiếng động này giống như. . . . . Tiếng nước chảy róc rách. Nhưng tiếng động này lại càng khiến cho cô cảm thấy mơ màng! Cô nhớ trên đường về nhà mình trừ có một mảnh ruộng hoang rộng lớn ra, còn lại đều là những dãy nhà cao tầng, lúc nào thì có cảnh thiên nhiên kỳ diệu, xinh đẹp như trước mắt đây?

Không nhận được tò mò trong lòng, Hồng Đỗ Quyên giùng giàng đứng lên, từng bước một tiến về phía trước theo tiếng nước chảy. Cô không nhận được lòng tràn đầy tò mò, muốn điều tra xem tiếng nước chảy kia chỉ là tưởng tượng trong đầu của cô, hay là chuyện có thật.

Không lâu lắm, một cái hồ nước lớn xuất hiện ở trước mắt cô, thậm chí nếu nhìn xa thêm chút nữa cô còn có thể thấy được một cái hồ nước khác. Tại sao vô duyên vô cớ nơi này lại xuất hiện thêm vài cái hồ nước như vậy? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Theo lý thuyết thì cái hồ lớn như vậy, chắc là cô phải nhìn thấy mới đúng, suy nghĩ một chút thì cô đã lui tới trên con đường này ít nhất cũng hơn hai năm rồi, sao chưa từng phát hiện ra sự tồn tại của cái hồ này đây?

Đang lúc trong lòng cô sản sinh ra rất nhiều nghi ngờ không lý giải được, thì đột nhiên có một bóng người nổi lên khỏi hồ nước, Hồng Đỗ Quyên mở mắt nhìn kỹ, mới phát hiện người nổi lên khỏi hồ nước không ai khác chính là một người phụ nữ, mà còn là người phụ nữ tóc trắng đến nữ vương tìm cô để ứng tuyển kia.

.....

“Được lắm! Thì ra những gì mà tôi gặp phải, tất cả đều là người phụ nữ đáng ghét này âm thầm giở trò quỷ.” Không nói hai lời, Hồng Đỗ Quyên lập tức nhảy xuống nước, dùng sức bơi về phía trước, thẳng bơi tới bên cạnh cô gái kia, cô đưa tay kéo tóc dài của cô, mở miệng giận dữ hỏi: “Rốt cuộc cô đã dẫn tôi tới nơi quái quỷ gì vậy hả? Mau nói cho tôi biết đường về nhà, nếu không coi chừng tôi đánh sưng mặt mũi của cô, thuận tiện phá hủy gương mặt mê người này của cô luôn.” Từ trước đến giờ Hồng Đỗ Quyên luôn cho mình là một hồn thể ma nữ, khí thế cường hãn uy hiếp người khác, tuyệt không thua ở bất luận kẻ nào, chỉ cần dám trêu chọc cô, cô nhất định không khách khí, lại càng chưa từng xuống tay lưu tình.

“Cần rồi!” Giọng nói trầm thấp giống nhau, lần này đôi môi anh đào của cô gái kia có thể di động rồi, đôi mắt kia của cô ta lại càng sáng trong đến bức người, giống như mặt hồ sâu thăm u không thấy đáy, không nhận chìm người khác xuống đáy hồ, thì tuyệt đối không bỏ qua.

“Cần rồi? Hừ!” Nếu so về độ hung ác, thì Hồng Đỗ Quyên cô vừa vặn chính là cọp mẹ!” Hôm nay nếu không phải người phụ nữ như cô cần rồi với tôi trước, thì Hồng Đỗ Quyên tôi sẽ vô lễ với cô sao?”

Lời Hồng Đỗ Quyên vừa mới nói xong, chỉ thấy sắc mặt đối phương chợt trầm lại, trở nên càng hung ác dọa người hơn, đột nhiên cô ta duỗi cánh tay ra, giữ thật chặt cổ Hồng Đỗ Quyên không tả, thẳng đến khi cô không thở nổi nữa mới thôi: “Cô nhìn ở chỗ nào, thấy bốn tước gia ta như phụ nữ?”

Ồ! Thật khó chịu! “Đáng chết! Cô muốn bóp chết tôi hả, buông tôi ra, buông tôi ra.” Hồng Đỗ Quyên tuyệt đối không nghĩ tới người phụ nữ này lại có khí lực lớn như vậy, vừa ra tay lại muốn bóp chết. . . . . Ah? Không đúng! Cô ta vừa mới nói. . . . .”Trời ạ! Cô lại là người đàn ông sao?” Đây là sự thật kinh người nhất mà từ trước đến giờ Hồng Đỗ Quyên phát hiện được. Bộ ngực bằng phẳng, thân thể cường tráng, trừ gương mặt xinh đẹp ra, thì trước mắt anh không có chút gì giống phụ nữ.

Nhưng coi như anh là người đàn ông thì như thế nào? Mặc kệ như thế nào, trong lòng Hồng Đỗ Quyên cô đã quyết định phải chán ghét người đàn ông này tới cùng: “Đáng chết! Buông tôi ra. Đáng ghét! Nếu như anh còn không buông tôi ra, coi chừng tôi xuống tay không lưu tình.” Dứt lời, Hồng Đỗ Quyên mặc kệ anh có vui hay không, trực tiếp đưa tay giữ chặt các khớp xương ngón tay của anh, cứng rắn muốn ép anh buông tay ra.

Hai người – hai cặp mắt oán giận nhìn nhau, lạnh lùng giằng co lẫn nhau, ai cũng không chịu thua. Hồng Đỗ Quyên vô cùng hiểu rõ thực lực của mình, càng tự tin có thể bóp đến cánh tay của người đàn ông xinh đẹp này tê mỏi không thôi. Không ngờ thế nhưng anh lại hoàn toàn không quan tâm, sắc mặt càng không có một chút biến hóa nào, điều này làm cho cô không khỏi không âm thầm bội phục ý chí kiên cường và năng lực khắc chế có thể hơn hẳn bất cứ kẻ nào của anh. Hồng Đỗ Quyên lại càng mấu chặt, tay người đàn ông đặt ở trên cổ của cô cũng càng dùng sức bóp chặt hơn, giống như một cuộc thi đua về ý chí và sức lực, ai cũng không chịu thua.

Đột nhiên từ xa truyền tới tiếng bước chân dồn dập đang lại gần, Hồng Đỗ Quyên vừa nghe thấy tiếng bước chân đang lại gần kia, cô liền mừng thầm vì rốt cuộc cũng có người tới cứu nguy cô. Vậy mà thật vất vả tiếng bước chân mới dừng lại, đợi cô quay đầu lại nhìn lên, cả người lập tức ngây ngẩn.



Chuyện này. . . . . Trời ạ! Những người này rốt cuộc đang làm gì vậy? Sao mọi người đều phục sức ( quần áo + trang sức) kì quái như vậy? Tình huống này còn chưa kịp để cô khiếp sợ, thì đã nghe thấy một người trong số đó mở miệng hỏi người đàn ông xinh đẹp: “Tước gia, người phụ nữ này dám mạo phạm ngài sao?”

Tước gia? Trời ạ! Người đàn ông xinh đẹp này lại là Tước gia? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Người nào? Ai có thể giải đáp bí ẩn trước mắt này giúp cô?!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hảo Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 6: Chương 2.1

Cả người đều bị ướt cũng không quan trọng, mà cái tức nhất chính là hai tay cô đều bị người ta trói chặt đến không thể động đậy, giống y như tội phạm bị tử hình vậy, không có chút tôn nghiêm và tự do nào.

Còn có ghê tởm hơn chính là người đàn ông xa lạ đang áp gần cô đi về phía trước kia, chỉ cần cô bước đi chậm lại một chút, lập tức tay nắm chân đạp thúc gục cô, lệnh cho cô phải đi nhanh một chút, nếu không cũng đừng trách anh ta không khách khí với cô.

Phi! Anh ta căn bản đã sớm rất không khách khí với cô, còn nói cái gì đừng trách anh không khách khí với cô, quả thật toàn là những lời thừa.

Đúng là đàn độn, Hừ!

Cô cũng không đàn, sẽ không tùy tiện tự nhận mình là một Anh Hùng Hảo Hán.

Bây giờ là. . . . .Tình thế không thích hợp.

Vào giờ phút bị trói còn bị quân chắc hà khắc thế này, mà còn cậy mạnh thì chính là khiến mình phải chịu càng thêm nhiều thiệt thòi hơn thôi, dù Hồng Đỗ Quyên cô có ngu hơn nữa, cũng không có ngốc đến trình độ cảm trưng gà đi đập vào đá cứng .

Còn có một điểm khác khiến Hồng Đỗ Quyên không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa, đó là, tính đến trước mắt thì cô vẫn chưa rõ mình đã đi tới nơi nào rồi, càng không biết rốt cuộc những người này từ đâu đến, còn có người đàn ông được tôn xưng là Tước gia kia, có thân phận là gì?

Cũng vì đủ loại nguyên nhân kể trên, nên cô không thể không tạm thời uất ức cầu toàn, đợi sau khi làm rõ ràng tất cả nghi vấn, thì sẽ suy nghĩ tìm kế thoát thân.

Thật vất vả, cô bị áp tới trước mặt người đàn ông ở trong hồ nước kia.

“Quý xuống.” Đè ép người của cô xuống, nghiêm nghị ra lệnh cho cô.

“Quý? Tại sao tôi phải quý chứ?” Chuyện cười! Hiện tại cũng đã là thời đại nào rồi, dù là tông thống Trần Thủy Biển, cũng không thể yêu cầu cô quý xuống! Vị Tước gia bé nhỏ này, tại sao lại muốn Hồng Đỗ Quyên cô quý xuống trước mặt anh ta?

Muốn cô quý xuống trước anh? Có thể cũng rất đơn giản.

Chỉ cần chờ anh chết rồi, cô tự sẽ tâm cam tình nguyện quý gối trước linh tiền của anh để dập đầu quý lại tạ ơn, cảm tạ ông trời rốt cuộc cũng lấy lại mạng nhỏ của anh.

“Cô. . . . .” Ngục tốt nhìn thấy người phụ nữ kia to gan như vậy , không chịu quý xuống trước mặt chủ tử, tay vừa nhấc lên, lập tức lấy cái roi khủng bố kia quất vào người của Hồng Đỗ Quyên.

Đột nhiên, một tiếng nói cực kỳ bình tĩnh trầm thấp vang lên: “Người lui ra đi.”

“Vâng, Tước gia.” Ngục tốt lập tức nghe lệnh làm việc, không làm khó Hồng Đỗ Quyên nữa.

“Cô là người phương nào? Đến từ nơi nào? Chịu mệnh lệnh của người nào đến đây? Là vì mục đích gì?” Giọng nói cứng nhắc làm cho người ta nghe không ra bất kỳ vui buồn mừng giận nào, giọng nói của anh giống như từng đợt gió lạnh thổi qua, buồn rười rượi làm cho người ta khỏi rét run.

“Anh là ai? Đây là chỗ nào? Vì sao vô duyên vô cớ tôi lại tự đến chỗ này?” Có lẽ người khác sẽ sợ anh, nhưng Hồng Đỗ Quyên cô không sợ anh.

Trong lòng anh có nghi vấn của anh, nhưng nghi vấn trong lòng cô còn nhiều hơn anh, anh đã hỏi như vậy, thì Hồng Đỗ Quyên cô cũng phải mở miệng xin chỉ bảo.



Đến lúc này, tình huống hai người giằng co với nhau lại xảy ra lần nữa, lần này phải giải quyết thế nào đây?

Bên trong đại sảnh, mọi người thấy hành động truy hỏi của Hồng Đỗ Quyên với chủ tử như thế, nếu không khăn trương rùng mình, thì lá gan nhỏ cũng có chút không nhịn được mà phập phồng kinh sợ thở gấp một tiếng, làm cho khí tức khăn trương thêm một chút cảm giác áp bách.

Trời ạ! Sao người phụ nữ này lại có thể vô lễ với Tước gia của bọn họ như vậy! Trong lòng mọi người đều hoảng sợ ngấm ngấm như thế.

Mọi người bao gồm Hồng Đỗ Quyên và người đàn ông đang ngồi ở trên cao như quan tòa kia đều lâm vào trầm mặc, hiện trường yên lặng như tờ.

Thời khắc khăn trương như thế, thật đúng là một giây như một năm, không biết qua bao lâu, rốt cuộc bá tước cũng mở kim khâu: “Người phụ nữ này, quả thật lớn mật.”

Từ trước đến giờ lần đầu tiên bá tước Belle Bối Dary nhìn thấy một người phụ nữ to gan như vậy, hơn nữa anh lại có tiếng trong quý tộc là rất ghét phụ nữ.

Bình thường các cô gái thấy anh, coi như cũng sẽ nhịn không được mà bị hấp dẫn bởi khuôn mặt đẹp trai tuấn tú không người sánh kịp này, nhưng cũng không thể không kiêng kỵ khí chất lạnh lùng vô tình của anh, nên luôn nhường bộ lui binh giữ khoảng cách an toàn với anh.

“Thanks! Như nhau, như nhau cả thôi.” Lớn mật này là từ đại biểu cho sự ca ngạo trong từ điển của Hồng Đỗ Quyên.

Nếu người đàn ông này cũng đã hào phóng ca ngạo, dĩ nhiên cô cũng phải trả lễ lại một phen, tặng anh lại một câu, mới không coi là thất lễ có đúng không?

Lời cô vừa mới nói xong, đột nhiên chỉ thấy vẻ mặt người đàn ông ngồi trên cao kia chợt biến đổi, tiếng bàn tay dùng sức đập xuống ghế vang lên, mọi người nghe thấy ai cũng cả người run rẩy, chỉ có Hồng Đỗ Quyên vẫn không biết sống chết như cũ, còn nhìn anh nở một nụ cười.

“Bỏ tước gia sẽ cho cô một cơ hội nữa, nếu như cô còn dám bắt kính với ta, bỏ tước gia tuyệt không khoan hồng. Nói! Trả lời vấn đề của ta.”

Giọng nói lãnh khốc (lạnh lùng + tàn nhẫn) quả thật có mấy phần uy thế dọa người, chỉ tiếc ma nữ hỗn thế.

Chỉ thấy Hồng Đỗ Quyên mang vẻ mặt khó xử nhìn của anh, thật giống như vắt óc suy nghĩ mấy vấn đề đó, một lúc sau mới thấy cô mở miệng hỏi: “Trước tiên có thể để tôi hỏi Tước gia cao cao tại thượng một câu được không?” Lời cô nói thì khách khí, nhưng trong giọng lại có chút mùi vị cợt nhả: “Nếu cô gái nhỏ như tôi không thể nắm chắc cơ hội cuối cùng này, có phải ngài sẽ một phát bắn chết tôi hay không?”

Vấn đề này có chút thú vị rồi đây: “Nếu như bỏ tước gia nói đúng, thì cô sẽ làm thế nào? Nhưng nếu không phải, thì cô sẽ làm gì?” Dĩ nhiên bá tước Belle Bối Dary có thể dễ dàng hạ một mệnh lệnh ban cái chết cho cô, nếu không phải thấy cô có lá gan lớn hơn người thường, hơn nữa lời nói của cô thật sự khiến anh có chút hứng thú và tò mò, thì anh quả thật sẽ làm như vậy, hơn nữa còn không chút do dự.

“Này còn phải hỏi sao?” Lại còn hỏi người khác vấn đề này, trên cơ bản là trong mắt đã xem Hồng Đỗ Quyên cô thành tăng lóp vô cùng ngu ngốc.

Nói cách khác trước mặt vị bá tước cao cao tại thượng này, cô cũng không khác biệt kẻ ngu ngốc lắm: “Nếu câu trả lời của bá tước là đúng, cô gái nhỏ như tôi đương nhiên phải để ngài hiểu được đại nghĩa, nói cho người bề trên như ngài biết, cần phải lấy đức để phục người; nhưng nếu đáp án của ngài là không phải vậy tôi sẽ khen ngợi ngài! Khoan hồng độ lượng, không so đo với người khác, quả nhiên là một trong những minh quân hiếm thấy.”

Lời vừa nói ra này, bá tước Belle Bối Dary thật đúng là không còn lời nào để nói.

Thật muốn đập chết cô, nhưng lại sợ thành kẻ không biết phân biệt thị phi, phi không biết đạo lý, mà cứ như vậy bỏ qua cho cô, lại quá tiện nghi cho cô gái cá gan làm loạn, nói chuyện vô lễ không biết chừng mực này.

Đối mặt với tình thế khó xử này, bá tước Belle Bối Dary chỉ đành phải tạm thời bắt giữ cô, phân công đến phòng giặt quần áo trong tòa thành, lệnh cho cô phải giúp đỡ tất cả phụ nữ ở đó giặt quần áo, cũng hạ lệnh không để cô tùy tiện đi lại trong thành bảo.

Muốn Hồng Đỗ Quyên cô ngoan ngoãn nghe lệnh của người đàn ông kia, dù trời có sụp xuống, thì đây cũng là chuyện lạ tuyệt đối không có khả năng xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Háo Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 7: Chương 2. 2

Vì vậy có thể nghĩ, người không thể nào ngoan ngoãn nghe lệnh làm việc như Hồng Đỗ Quyên đương nhiên sẽ thừa cơ mà chạy, cô nhìn chung quanh, thận trọng nhón chân lên, lại bước về phía trước một bước nữa.

Cái tên X ấy thật đáng chết! Làm sao cô lại cảm giác giống như mình cứ một mực vòng tới vòng lui ở một chỗ vậy, làm sao lại giống như đã vòng qua vòng lại chỗ quý quái này mấy chục vòng rồi.

Có phải nơi này là mê cung hay không vậy, nếu không như thế nào lại biến người luôn tự nhận là có thể nhận biết phương hướng vô cùng tốt như cô, thành một con "Bò đi lạc" vậy ?

Bây giờ ở đây là chỗ quý quái nào? Thoạt nhìn hình như rất quen thuộc, nhưng cũng giống như chỗ xa lạ chưa từng đến, mỗi cánh cửa đều có hình dáng giống nhau như đúc, rất khó mà phân biệt.

Mặc kệ! Nếu lượn quanh vẫn không ra khỏi cái chỗ này, vậy thì đành dùng đến chút ít thủ đoạn, tìm một người đàn ông tới hỏi một chút cũng được.

Trong lòng vừa mới có ý nghĩ này, không ngờ. . . . . Hi hi! Ông trời lại đưa tới một cơ hội khó được cho cô, cô vừa thấy có người đang đi về phía mình, liền vội vàng tạm trốn sang một bên trước, chờ một mạch cho đến khi mục tiêu đến gần, cô mới từ từ đi ra, lặng lẽ vỗ lên vai của người đàn ông kia.

"Là ai?" Người đàn ông xa lạ bỗng chốc hô to, quay người lại chỉ thấy. . . . ."Là cô à? Làm sao cô còn đây dựa ở lại chỗ này, không phải Bá tước đã lệnh cho cô. . . . ."

"Hừ! Nói nhỏ thôi có được hay không? Anh đẹp trai." Ma nữ háo sắc bày ra bản lĩnh xuất chúng, mềm mại làm nũng nhỏ giọng ra ám hiệu với người đàn ông xa lạ không biết tên kia, cũng không quên vút cho "anh đẹp trai" kia một đôi mắt quyến rũ vừa đủ đến mê đảo chúng sinh, sau đó duỗi tay trắng nõn ra, kéo anh ta dán lên nôi đỏ mộng của mình, hào phóng cho người đàn ông này nếm thử một chút ngon ngọt này trước.

Người đàn ông bình thường đối mặt với loại điểm phúc từ trên trời rơi xuống này, là tuyệt đối khó có thể chống cự, hơn nữa kĩ thuật hôn của ma nữ háo sắc này lại cực kỳ cao siêu, kết quả không nghĩ cũng biết, chưa tới giây lát, người đàn ông đáng thương kia dĩ nhiên thở hổn hển trở thành một bê tôi khác dưới vẫy của Hồng Đỗ Quyên.

Hồng Đỗ Quyên vừa nhìn hiệu quả đã đạt tới, lập tức thu hồi môi anh đào của mình.

Người đàn ông dĩ nhiên không thể nào cứ như vậy bỏ qua cho miếng thịt béo đã đến miệng như vậy, cánh tay anh ta gắt gao khóa chặt lại, môi tham lam đối khác muốn tìm tòi lại ngọt ngào mình vừa mới nếm qua.

"Ừm, đừng á!" Gấp như vậy à, xem ra người đàn ông đã bị mình mê hoặc đến đầu óc choáng váng. Hồng Đỗ Quyên xảo trá lên cười trộm, lập tức mở miệng: "Ở chỗ này rất không tiện, không bằng chúng ta ra khỏi thành bảo đi, sung sướng một phen, như thế nào?"

"Không! Không cần ra thành, tôi biết một địa phương tốt, nhất định có thể. . . . ."

"Không!" Không ra khỏi thành, cô còn chơi trò thân thiết này với anh ta làm gì nữa? Dù nói gì, Hồng Đỗ Quyên cũng phải khuyên anh ta dẫn cô ra khỏi thành.

Vì đạt được mục đích, cô không tiếc dùng lại công lực quyến rũ, ngón tay mảnh khảnh chậm rãi không ngừng vẽ vòng tròn trên ngực của người đàn ông kia, phả hơi thơm như hoa lan vào anh ta: "Chẳng lẽ anh không muốn nếm thử mùi vị ở nơi tự nhiên rộng lớn sao? Cái loại cuồng dã vô tận không thể cản trở ấy, chẳng lẽ anh không định nếm qua à?" (khụ, nhìn vậy thôi chứ chị nữ chính vẫn sạch nhé \*cười\*)

"Chuyện này. . . . ." Người đàn ông có chút khó xử, không biết nên đồng ý dẫn cô ra khỏi thành hay không?

Nhìn nét mặt do dự giãy dụa của người đàn ông kia, Hồng Đỗ Quyên biết được mình đã thuyết phục được lòng của anh ta, chỉ cần lại thêm sức lực, mục đích của cô là có thể đạt thành.

Vì thế, cô cho anh thêm một cái hôn mềm mại nhẹ nhàng như gió thổi, hơn nữa còn dụng tâm thổi khí vào cổ của anh: "Được rồi! Thời gian quý báu, bây giờ chúng ta nên đi liền. Nếu như anh còn do dự nữa sẽ không kịp đâu đấy."

Vốn là anh ta còn có chút do dự không quyết, bỗng chốc rung mình một cái: "Được! Bây giờ chúng ta đi." Chỉ cần đánh nhanh tanh nhanh, anh ta tin tưởng chắc sẽ không bị bá tước phát hiện ra đâu.

Hai người lập tức tay cầm tay nhau, cùng cất bước đi về phía ánh nắng mặt trời tự do đầy hi vọng, ai ngờ, một người đáng hận không nên xuất hiện nhất lại xuất hiện ra ngăn cản bọn họ.

Vừa nhìn thấy người xuất hiện, mặt người đàn ông không khỏi trắng bệch, âm thầm hô nhỏ một tiếng: "Mình chết chắc rồi." Thân thể trong nháy mắt thấp đi một nửa: "Bá tước, tôi. . . . ."

Belle Bối Dary hoàn toàn không nhìn người hầu quý trước mặt anh, vì đối tượng mà cặp mắt của anh vẫn nhìn chăm chăm, thủy chung là một cái gái lớn mặt rõ ràng đã làm chuyện sai trái, còn dám không hề biết hối hận.

Anh không mở miệng, Hồng Đỗ Quyên cũng không có ý định mở miệng.

Càng làm lòng cô hận nhất là mắt thấy kế hoạch bỏ chạy của mình sắp thành công, lại cố tình nửa đường nhảy ra tên Trình Giáo Kim này, làm hại cô thất bại trong gang tấc, để cho cô không duyên có hy sinh nhan sắc, làm trò hề, quả thật rất đáng hận, đáng căm.

“Xem ra người phụ nữ như cô không chỉ có lá gan lớn, mà còn dám lôi kéo dụ dỗ đàn ông nữa!” Từ lúc cô bắt đầu quyến rũ người của anh, Belle Bối Dary đã đứng bên cạnh, trong lòng quả thật có vài phần bội phục đối với kỹ xảo quyến rũ đàn ông cao siêu của cô.

“Nói hay lắm, nói hay lắm.” Háo sắc vốn là bản tính của cô, nên chuyện lôi kéo đàn ông là bình thường, anh ca ngợi cô, đương nhiên Hồng Đỗ Quyên có thể một chút cũng không xấu hổ mà tiếp nhận được.

“Mặt của cô quả thật rất dày, lần đầu tiên bốn tước gia thấy người như vậy.” Cũng là bởi vì da mặt của cô thật dày, cho nên mới có biện pháp biến những lời nhạo báng xem thường anh thành những lời ca ngợi.

“Nào có, nào có chứ.” Hồng Đỗ Quyên không phải người ngu, không phải không nghe hiểu lời anh, mà chỉ là không đếm xỉa đến sự hiện hữu của anh thôi, nên một cách tự nhiên xem lời nói của anh làm thành một lời bình thường đến nỗi không thèm để ý tới cũng được.

“Cô. . . . .” Đáng ghét! Đụng phải người phụ nữ vừa có da mặt dày lại lớn gan như vậy, Belle Bối Dary thật đúng là không biết nên xử trí cô sao mới phải: “Người. . . . .” Anh chỉ vào vẫn người hầu vẫn quỳ trước mặt anh nói: “Dẫn Annie tới đây cho ta.”

“Vâng.” Vừa nghe Tước gia ra lệnh, người đàn ông không dám chần chờ, thân thể vừa đứng ngay sau đó liền xoay người vội vã đi tìm Annie, người phụ trách quản lí phòng giặt ủi.

Trong khoảng thời gian đợi Annie đến, Belle Bối Dary lười phải mở miệng, mà Hồng Đỗ Quyên cũng giữ yên lặng, chờ một mạch đến khi một cô gái trẻ tuổi run rẩy xuất hiện ở trước mặt, Belle Bối Dary mới mở miệng hạ lệnh với cô ta: “Từ nay về sau, người phụ nữ này sẽ do cô quản lí. Nhớ lấy! Ngần vạ lần không được để cho cô ta có bất kì cơ hội tiếp xúc với người đàn ông ào, càng không thể để cho cô ta rời khỏi tầm mắt của cô, biết không?”

“Vâng.”

Thì ra đây chính là chủ ý trong lòng anh, ý đồ muốn cô vạch ra giới hạn rõ ràng với tất cả đàn ông, vì để phòng ngừa cô lại đi quyến rũ đàn ông.

Tốt! Hừ hừ! Vì anh tức giận, nên lúc Hồng Đỗ Quyên chuẩn bị sắp đi theo cô gái trẻ tên là Annie kia rời khỏi, cũng không quên ném cho anh một cái mỉa nhãn mê người, nhìn anh bị mình làm tức giận đến xanh mặt tại chỗ, cô càng phát ra tiếng cười vui vẻ hê hê cực kỳ lớn: “Ha ha ha!” Chơi thật vui! Trò này thật sự vui đấy!

Nếu anh cho là như vậy là có thể buộc cô đi vào khuôn khổ, ngoan ngoãn nghe lời, vậy coi như hoàn toàn sai lầm rồi.

Lấy đầu óc thông minh của Hồng Đỗ Quyên cô mà nói, nếu cô không làm cho thế giới của anh long trời lở đất, thì sao chịu bỏ qua đây?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Háo Sắc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 8: Chương 2.3

Chỉ cần Hồng Đỗ Quyên bằng lòng, không chỉ có thể dễ dàng thao túng tất cả đàn ông, mà ngay cả phụ nữ cũng khó thoát khỏi ma chướng của cô, huống chi là Annie có tính tình đơn thuần này đây?

Mới có vài ngày ngày ở cùng cô ấy, Hồng Đỗ Quyên lập tức linh hoạt phát giác ra tuy rằng tuổi của cô gái nhỏ này còn chưa tới mười tám nhưng khi làm việc thì tuyệt đối rất nghiêm túc, năng lực làm việc thì càng phải khỏi nói tới rồi, có điều cuối cùng thì cô ấy vẫn còn là một thiếu nữ thích mơ mộng.

“Annie, đây là tất cả quần áo mà hôm nay các binh sĩ đã mặc, toàn bộ đều nhờ cả vào cô vậy.” Jimmy là người phụ trách quản lý tất cả các tạp vụ trong tòa thành, anh ta vừa còn trẻ lại khỏe mạnh, là một thanh niên đầy triển vọng.

“Được.” Annie then thừng cúi thấp đầu, một đôi mắt trong vắt như nước không nhìn được lên nhìn lên trên dò xét, khi tầm mắt của cô tiếp xúc đến ánh mắt giương co của Jimmy đang đặt trên người mình, tuy chỉ là ngấn ngùi trong nháy mắt, nhưng vẫn có thể khiến cho khuôn mặt nhỏ nhắn của cô càng thêm nóng hơn, trái tim đập bịch bịch.

“Vây. . . . .” Annie không được tự nhiên, khiến cho Jimmy trẻ tuổi cũng cảm thấy xấu hổ, anh ta rất muốn có cơ hội để tìm cô tán gẫu một chút, tiếc rằng vốn từ của anh ta rất nghèo nàn, một câu nói cũng nói không hoàn chỉnh.

Hồng Đỗ Quyên ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt, không cần đương sự tự gật đầu thừa nhận, cô cũng có thể minh mẫn nhìn ra đôi nam nữ trẻ tuổi trước mắt này có tình ý với nhau, em gái kia cũng có ý, chỉ là cũng không có dũng khí để tỏ lộ thôi!

Thấy bọn họ như thế, cô bỗng chốc nhạy bén nghĩ ra một kế hoạch, đó là dùng chiến lược mượn sức của Annie, hơn nữa còn tự tin đối sách này tuyệt đối không có chút sai sót nào, bảo đảm cực kỳ an toàn.

Thật vất vả, tiết mục muốn nói lại xấu hổ, muốn ở nhưng phải đi rút cuộc cũng kết thúc, cuối cùng vai nam chính Jimmy cũng chịu xoay người rời đi, lúc này Hồng Đỗ Quyên vội vã chạy tới chỗ của Annie vẫn còn đang đỏ mặt thẹn thùng.

“Em thích Jimmy có đúng hay không?” Thân là người phụ nữ của thời đại mới, từ trước tới giờ Hồng Đỗ Quyên cứ nghĩ cái gì thì nói cái đó, cũng không hiểu được cái gì gọi là hàm xúc, cái gì gọi là vòng vo gián tiếp.

Bị một câu nói của người khác nói trúng vào tâm sự, Annie thật sự rất khó có thể không chế được nét mặt của mình, cô vừa thẹn thùng vừa lúng túng vội vã mở miệng: “Em không có, chị đừng đoán bừa.” Thật là mắc cỡ mà!

Sao một người phụ nữ có thể không để ý đến sự rụt rè mà nói thích một người đàn ông như vậy chứ?

“Ồ!” Nhìn Annie ngượng ngùng đến nỗi ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên, Hồng Đỗ Quyên càng thêm xấu xa cố ý lôi kéo cô ấy: “Làm trò! Vẻ mặt của em đã biểu hiện rõ như vậy rồi, còn muốn nói dối không thừa nhận với chị à?”

Trời ạ! Biểu hiện của cô thật sự rõ ràng như vậy sao? Tên Jimmy này có hay không. ....đã sớm nhìn thấu mình là người cô ngưỡng mộ, nhìn rõ cô có tình ý với anh. ...., An Ny càng thêm lo lắng gạt bỏ suy đoán của Hồng Đỗ Quyên: “Không có đâu! Chị tuyệt đối đừng nói lung tung, chúng ta vẫn nên tranh thủ thời gian làm xong công việc thì hơn.”

Chết không thừa nhận thật sao? Không sao, Hồng Đỗ Quyên cô tự có diệu kế để ứng phó: “Nếu em Annie, em đã không có ý gì với Jimmy, vậy chị Đỗ Quyên đây cũng có thể nhờ em giúp đỡ một phen, để chị có cơ hội tâm sự với Jimmy, tạo thêm chút giao tình được không?”

“Cái gì?” Vừa nghe có người phụ nữ đang mơ ước đến đối tượng mà mình thầm yêu, Annie cũng không thể giữ được bình tĩnh nữa, hằm hằm giận dữ mở miệng: “Không! Chị đừng hòng mơ tưởng đến gần Jimmy của tôi.” Cô quả quyết nói xong, tiếng nói càng thêm vang dội, một chút cũng không có cảm giác mình đã để lộ ra tâm tư.

“Đó. . . . .” Ha ha! Cô nghe được liền nói: “Hình như chị vừa nghe em nói bốn chữ “Jimmy của ta” thì phải!” (Melody: Ô cách phát âm từ Jimmy đọc ra thành 2 chữ rồi, cộng thêm hai từ “của ta” nữa là bốn chữ, chắc vậy :P)

“Em. . . . .” Trời ạ! Ôi! Sao cô lại có thể không biết xấu hổ như vậy, tự ý xem Jimmy là của mình? Thật là không biết xấu hổ!” Rốt cuộc chị muốn thế nào đây!” Ghét, thật là ghét, sao người phụ nữ này lại có thể liếc mắt một cái là lập tức có thể nhìn ra bí mật mà cô đã giấu trong lòng nhiều năm chứ?

“Không muốn gì hết á! Chẳng qua chị đang nghĩ. . . . .” Có mấy lời nói quá mức rõ ràng sẽ không hay. Phải biết dừng đúng lúc, để xem Annie sẽ ứng xử thế nào đã....

“Tôi cho chị biết, nếu như chị muốn dùng chuyện này để uy hiếp tôi, muốn tôi giúp chị đi ra ngoài, thì nghĩ cũng đừng nghĩ nữa.” Mặc dù trong lòng cô rất ái mộ Jimmy, nhưng nếu muốn cô dùng lòng trung thành với bá tước để trao đổi, thì đó là chuyện viễn tưởng, chứ hòng mơ tưởng!

“Yên tâm! Tôi mới không có hèn hạ như vậy !” Mặc dù vừa mới bắt đầu quả thật có ý niệm này, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ “tử trung” (chết cũng phải trung thành” của cô ấy đối với anh, cô không thể không bỏ đi ý nghĩ của mình, coi như tắt thành chuyện tốt vậy, gắn kết đôi nam nữ có ý với nhau này lại: “Có muốn chị truyền thụ lại cho em mấy chiêu không? Giúp em đạt được nguyện vọng!”

“Này có được không?” Annie chần chừ do dự, nhưng lại nhìn không được cảm thấy khát vọng: “Chị đã lòng tốt như vậy, vậy tạm thời em nghe một chút cũng được.” Tránh để cho mình phụ lại ý tốt của cô.

Giả vờ đứng đắn! Ai! Nhìn cô gái nhỏ này rõ ràng không che giấu được vẻ mặt mặt khẩn trương của mình, nhưng lại cố tình giả thành dáng vẻ đứng đắn, Hồng Đỗ Quyên thật cảm thấy có chút buồn cười: “Em có từng nghe qua câu nam theo đuổi nữ cách một ngọn núi, nữ theo đuổi nam cách một tầng vại\* chưa? Cho nên nói chỉ cần thủ đoạn của em đủ cao minh, chị tin tưởng Jimmy nhất định khó thoát khỏi lòng bàn tay của em.”

\*(nguyên văn: nữ truy nam cách tầng sa tức là lóp vại mỏng ý nói nữ theo đuổi nam thì rất dễ áy=))

“Cái gì?” Nghe lời này của cô, chẳng lẽ là muốn cô. . . . .”Hiện tại, chị đang đề nghị em chủ động theo đuổi Jimmy sao?” Nhưng nếu thật là như thế, thì Annie cô cũng không có can đảm lớn như vậy.

Đừng nói là thật đi làm, chỉ cần tưởng tượng thôi, cô cũng cảm thấy cực kỳ ngượng ngùng.

“Nếu như em không chịu chủ động theo đuổi cậu ta, thì Hồng Đỗ Quyên chị bảo đảm em nhất định sẽ vì chuyện này mà ôm lấy nỗi tiếc cả đời.” Theo những gì vừa rồi mà cô quan sát được từ người đàn ông kia, thì chàng trai trẻ này cũng quá mức rụt rè và bị đồng, yên ắng giống như một cái đầm nước, chưa từng bị một cục đá lớn hung hăng rót vào vậy, cực kỳ khó có thể đẩy lên tâm tư dao động của anh, dù anh ta có lòng với cô ấy thì cũng vậy thôi.

“Em. . . . .” Sau khi nghe xong lời uy hiếp của Hồng Đỗ Quyên, do dự trong lòng Annie thoáng chốc biến mất, bây giờ ý niệm duy nhất trong lòng cô là tuyệt đối không thể bỏ lỡ cơ hội có thể cùng kết liên cảnh với Jimmy: “Nói! Mau nói biện pháp của chị ra đi, em bằng lòng thử nó một lần.”

“Haaa...! Chị thật sự thật vui mừng vì rốt cuộc em cũng nghĩ thông.” Cũng đỡ cho cô phải tốn nhiều nước miếng: “Tới đây, em ghé tai lại đây, cứ như vậy, hiểu không?”

Khi cô nghe xong đề xuất của Hồng Đỗ Quyên, gương mặt Annie ửng hồng, trong lòng cô thấp thỏm, chỉ sợ. . . . .”Biện pháp này có thật khả thi không vậy ạ?” Ngộ nhờ không được, người mất thể diện sẽ là cô!

“Yên tâm! Có Hồng Đỗ Quyên chị vỗ ngực bảo đảm, em còn không còn yên lòng gì nữa?” Tuy là làm chuyện tốt, cũng không thể phủ nhận là cô quả thật cũng còn có chút lòng riêng xấu xa.

Chính là muốn xem vị Bá tước cao cao tại thượng này một chút, nếu sau khi anh biết được cô làm cho thế giới của anh long trời lở đất, thì sẽ có loại phản ứng nào đây? Nếu biết thì sẽ có loại nét mặt thế nào?

Đây mới thực sự là kết quả làm cô mong đợi đấy!

Mặc dù Annie có thể bén nhạy phát giác kiến nghị này của Hồng Đỗ Quyên nhất định không có dụng ý tốt, nhưng lại cũng không cách nào phủ nhận biện pháp này của cô đáng để người ta thử một lần.

Vì vậy mà cô cắn răng một cái, dù bất cứ giá nào, có được hay không thì một lát nữa cũng sẽ biết thôi!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 9: Chương 3.1

Qua ngày hôm sau, lúc Jimmy lại đi tới đưa một đồng quần áo, dưới ánh mắt ám chỉ của Hồng Đỗ Quyên, Annie chỉ đành phải run rẩy nhin hốt hoảng trong lòng mở miệng nói với Jimmy: “Em có chút lời muốn nói với anh, không biết anh có thể tới đây nói chuyện với em một chút được không?” Lời nói này, Annie đã nhắm mắt lại để nói, nói vừa nhanh vừa vội, ngay cả thời dừng lại lấy hơi cũng không có.

Bội phục! Bội phục! Nghe Annie nói chuyện phải nhanh như vậy, cũng không sợ cắn trúng đầu lưỡi của mình, Hồng Đỗ Quyên thật đúng là bội phục “người chân thật nói lời thẳng thắn” như cô ấy.

Jimmy vốn có chút tình cảm với Annie kia, trong lòng cũng có chút kinh ngạc đối với yêu cầu của cô ấy, nhưng cũng không đành lòng từ chối yêu cầu của cô, lúc này mới gật đầu một cái, yên lặng đi theo sau lưng cô, cùng cô đi đến một chỗ kín đáo, dĩ nhiên sau lưng cũng không thiếu được kẻ chủ mưu cung cấp quỹ kế này - Hồng Đỗ Quyên!

Thật vất vả mới có cơ hội ở chung một chỗ với Jimmy, mặc dù Annie muốn tiến hành bước tiếp theo của kế hoạch mà Hồng Đỗ Quyên đã dạy cho cô, nhưng lại không có nổi dũng khí, chỉ đành điều chỉnh lại tâm tình bất ổn, trầm mặc cúi thấp đầu, lo lắng lắc tay nhỏ bé.

Jimmy nhìn thấy Annie rõ ràng có lời muốn nói với mình, rồi lại cố tình không chịu mở miệng, trong lòng anh lo lắng, sợ cô gái nhỏ này gặp phải vấn đề khó khăn gì đó, muốn xin anh giúp đỡ.

Hồng Đỗ Quyên đang trốn ở chỗ khác, nhìn thấy cảnh một người cực kỳ đàn độn, một người khác thì đỏ mặt như Quan Công tái thế này, trong lòng lập tức vội vã hô hào: mau lên! Hành động đi!

Bây giờ cô không nhanh chóng hành động, sẽ phải bỏ lỡ cơ hội tốt khó có được này.

“Annie, có phải em gặp phải vấn đề khó khăn gì, cần anh giúp đỡ hay không?” Nếu như, chỉ cần giai nhân chịu mở miệng, thì dù phải vào nơi dầu sôi lửa bỏng anh cũng sẽ không từ chối.

“Em . . . .” Ai nha! Mặc kệ! Miệng không thể nói nên Annie dứt khoát học biện pháp Hồng Đỗ Quyên truyền thụ cho cô, đứng tại chỗ nhắm mắt lại đưa môi anh đào của mình đến trên môi của Jimmy.

Cái hôn này, giống như nụ hôn thoáng qua mang theo tia lửa đủ để trời đất sụp đổ của các cặp tình nhân.

“A!” Sau đó hai tiếng kinh hô đau đớn liền phát ra.

Nghe được âm thanh này, Hồng Đỗ Quyên không nhịn được liếc mắt, không cần chính mắt chứng thật, cô cũng có thể đoán ra được đôi nam nữ chưa từng có kinh nghiệm hôn nhau đã vụn về căn môi của đối phương.

Quả nhiên, đôi nam nữ kia lập tức tách ra, che miệng của mình lại, hoảng sợ ngưng mắt nhìn đối phương.

Jimmy thầm nghĩ: sao hôm nay Annie trở nên lớn mật như thế, thế nhưng lại chủ động hôn anh?

Mà vị nữ chính đang làm ra hành động này, mặt còn đang chứa đựng nước mắt, xấu hổ nhìn anh, chỉ sợ người đàn ông mình thầm yêu sẽ khinh thường hành động vô sỉ này của cô.

Hai cặp mắt nhìn thẳng vào nhau, cũng không biết nhìn nhau bao lâu, chỉ thấy Annie đau lòng xoay người, che mặt chạy đi.

Mà Jimmy ngu ngốc nào đó, vẫn ngờ ngác sững sờ ở tại chỗ không nhúc nhích, lần này Hồng Đỗ Quyên không muốn ra mặt cũng không được.

“Anh thật đúng là ngốc!” Nhìn con ngỗng ngốc nghếch chỉ biết ngây ngốc đưa mắt nhìn người con gái mình thầm yêu đau lòng rời đi này, cô thật giận đến

cả người không còn sức lực: “Nếu anh còn không nhanh chóng đuổi theo, tôi bảo đảm cả đời này anh cũng đừng vọng tưởng gặp lại Annie nữa.”

Một câu uy hiếp này, ngay tức khắc làm thức tỉnh về mặt ngây ngốc của Jimmy, anh trực giác nhắc chân liền đuổi theo, chỉ sợ đúng như cô gái kia nói, không thể nào nhìn thấy người con gái anh yêu thương nữa.

“Nhớ, sau khi đuổi theo An Ny, không cần phải nói gì hết, chỉ cần ôm chặt lấy cô ấy không thả là được rồi.” Giống như chế quan hệ hai người họ chưa đủ khản trương, Hồng Đỗ Quyên nhiệt tâm hô to ở sau lưng Jimmy, tốt bụng truyền thụ tuyệt kỹ theo đuổi phụ nữ cho anh.

Hồng Đỗ Quyên quyết định làm người tốt đến cùng, nên cô đã đợi đến khi mình không còn nhìn thấy bóng lưng của Jimmy nữa, mới vừa vui vẻ xoay người vừa lẩm bầm lầu bầu: “Hô! Nhìn tình huống của hai người bọn họ, xem ra chuyện này đã xong xuôi rồi.”

Nghĩ đến chuyện mình đã thúc đẩy được một mối nhân duyên, Hồng Đỗ Quyên không khỏi ngáy thơ bắt đầu tưởng tượng sau khi trở về, cô có nên mở một chỗ giới thiệu hôn nhân, tìm thêm một khoản thu nhập cho mình hay không?

Trong lòng đang nghĩ cách xem sẽ tiến hành hoạch này thế nào, Hồng Đỗ Quyên cúi đầu đi thẳng, vậy mà trước mắt lại đột nhiên xuất hiện một bức tường chặn lại, làm đầu cô đụng đến choáng váng tại chỗ, ngẩng đầu nhìn lên mới biết . . . .

“Là anh à?” Bức tường thịt này không ai khác, chính là vị Tước gia cao cao tại thượng kia: “Rốt cuộc anh là người hay là quỷ vậy? Sao bước đi cũng không tiếng thế hả!” Đáng chết! Người đàn ông ghê tởm này nhất định làm cho cái mũi cao thẳng xinh đẹp của cô đụng đến sụp rồi.

Nếu Hồng Đỗ Quyên cô bất hạnh bị hủy dung, không thể không tìm anh phụ trách!

“Hừ!” Lạnh lùng giễu cợt một tiếng, bá tước Belle Bối Dary hoàn toàn không nhìn đến khuôn mặt nhỏ nhắn khổ sở của cô, lạnh lùng hỏi: “Mới vừa rồi cô lại làm ra chuyện tốt gì rồi phải không?”

Chuyện tốt, đúng là chuyện tốt mà, đây chuyện tốt duy nhất mà Hồng Đỗ Quyên đã làm trong đời này, không hỏi giá cả, không cần tiền thù lao, hoàn toàn hy sinh dâng hiến.

“Đúng vậy! Bá tước đại gia nói rất đúng! Tôi thật sự vừa làm một chuyện tốt đó.” Thúc đẩy một mối nhân duyên tốt đẹp, chuyện như vậy cũng không tính là chuyện xấu chứ? Đúng không?!

“Cô. . . .” Đáng ghét! Vì sao người phụ nữ này luôn có biện pháp xuyên tạc lời nói của anh vậy?”Ta đang hỏi cô, chứ không phải là đang khen ngợi cô, nghe hiểu chưa? Người phụ nữ ngu xuẩn!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Háo Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

## Chương 10: Chương 3.2

Lớn tiếng thì ngon sao? Nghe giọng điệu khi hỏi han của anh khó nghe như vậy, Hồng Đỗ Quyên quyết định làm thêm một việc tốt nữa, tốt bụng dạy anh: “Thầy giáo của tôi từng dạy cho tôi, lúc muốn hỏi người nào đó, trước hết phải nói chữ “xin” đã. Đạo lý này đối với người đã có tuổi tác như anh, phải hiểu mới phải chứ? Đúng là người đàn ông ngu xuẩn.” Nếu so về ngu xuẩn, anh tuyệt đối chỉ có hơn cô chứ không có kém.

“Cô lại dám mắng tôi ngu xuẩn?” Đáng ghét! Người phụ nữ này thật đáng ghét! Xem ra không giáo huấn cô một chút là không được.

Nhìn dáng vẻ lông mày dựng ngược kia của anh, trong lòng Hồng Đỗ Quyên thật có chút sợ sệt: “Ha ha! Người cao cao tại thượng như anh, đừng để mất đi phong độ của bản thân như vậy chứ, xin hãy nhớ rõ hai chữ ngu xuẩn này là do anh mở miệng “tặng” cho tôi trước, cô gái nhỏ như tôi cũng chỉ là để gây ông đập lưng ông mà thôi!”

“Đi! Đi theo tôi.”

Nhìn cô vẫn bày ra dáng vẻ ngang bướng không biết sống chết như cũ, rốt cuộc Belle Bối Dary cũng không thể nhịn được nữa, quyết định cho người phụ nữ ghê tởm này một chút giáo huấn.

Không nói hai lời, anh duỗi bàn tay ra một cái, nắm tâm bóp chặt cánh tay của cô, hung ác kéo cô một đường xông thẳng vào đại điện.

“Buông tay! Cái tên tiểu nhân không có phong độ lại không khí phách này, rốt cuộc muốn kéo tôi đến nơi nào hả? Buông tôi ra!” Hồng Đỗ Quyên bắt chấp tất cả la to theo dọc đường đi, còn quyền đâm cước đá muốn buộc anh buông cô ra, đáng tiếc chính là hơi sức không sánh bằng người ta, bản thân cũng đang ở trên địa bàn của người ta, vậy nên cô có mở miệng kêu cứu thế nào, cũng không có người dám đi lên, mặc kệ cô chết sống.

Belle Bối Dary kéo cô đến phòng lớn, ngay sau đó ra lệnh cho người trói chéo tay cô lại, tiếp đó còn tàn nhẫn hạ lệnh: “Quăng người phụ nữ làm ta bẽ mặt này vào trong hồ, cho tới đến buổi tối hôm nay, mới vớt cô ta lên.”



“Cái gì?” Vừa nghe phán quyết của người đàn ông kia đối với cô, cả khuôn mặt Hồng Đỗ Quyên thoáng chốc trắng bệch, cô nóng lòng hỏi anh: “Nếu như tôi cứ như vậy mà bất hạnh chết đuối thì sao hả?” Mặc dù kỹ năng lặn và bơi của cô đều cao siêu, nhưng mà không sợ nhất vạ chỉ sợ vạ nhất!

“Nếu thật xảy ra chuyện như vậy, vậy cũng chỉ đại biểu người phụ nữ như cô quả thật đáng chết. . . . .” Belle Bối Dary cũng không dễ dàng lấy tánh mạng người ta, từ trước đến giờ đều dùng biện pháp này để kết luận người đó có tội hay không, nếu ông trời quả thật nhận định cô đáng chết, thì cô . . . . .” Hôn nữa còn là chết không có gì đáng tiếc, quăng xuống đi.” Một câu nói đã phán quyết sự sống còn của Hồng Đỗ Quyên, vừa vô tình càng thêm vô tâm

“Cái tên bạo quân ghê tởm này, Hồng Đỗ Quyên tôi nguyện rửa anh chết không được yên lành! Chỉ cần ông trời để tôi may mắn còn sống sót, tôi nhất định chinh anh đến luôn miệng kêu khổ, nếu không Hồng Đỗ Quyên tôi sẽ lập tức theo họ anh, tôi. . . . .” Mặc kệ Hồng Đỗ Quyên ồn ào thế nào, nhục mạ ra sao, đều không thể thay đổi được số mạng trước mắt của cô.

Đề đối mặt với khốn cảnh kế tiếp, chỉ có thể dựa vào năng lực bơi lội của cô mà thôi, ai cũng không giúp được gì, thật là vừa đáng thương vừa đáng buồn mà!

FM1046 FM1046 FM1046 FM1046 FM1046 FM1046 FM1046

“Ắt xì, ắt xì, ắt xì. . . . .Liên tiếp hắt hơi mười cái, mặc dù cả người cao thấp đều được một tấm chăn vừa dày vừa nặng bao phủ, nhưng Hồng Đỗ Quyên vẫn lạnh đến cả người run rẩy như cù, sắc mặt vừa trắng lại xanh.

Nhìn dáng vẻ của cô thê thảm như thế, trong lòng Annie càng cảm kích lại thấy xấu hổ và cắn rức, không khỏi nước mắt lăn chã nói với cô: “Thật xin lỗi, thật xin lỗi, tất cả chuyện này đều nên trách em, nếu như không phải vì chị muốn giúp em, cũng sẽ không bị Tước gia trừng phạt, em thật sự có lỗi với chị, chị Đỗ Quyên.”

“Thôi! Ắt xì.” Mới nói hai chữ, lại nhảy mũi một cái.

Nhìn dáng vẻ vô cùng tự trách của Annie, trong lòng Hồng Đỗ Quyên càng hận người đàn ông độc ác kia hơn: “Món nợ này bản tiểu thư sẽ không để lên đầu em, ngàn sai vạn sai đều là vị Tước gia cao cao tại thượng không thể chạm tới kia của nhà em. Sớm muộn gì cũng có một ngày nào đó, chị sẽ khiến cho người đàn ông độc ác kia trả giá thật lớn.” Hừ! Hôm nay anh không chinh chết cô, là Hồng Đỗ Quyên cô may mắn đồng thời cũng là bất hạnh của anh, coi như cái kết của mối thù giữa cô và anh đã được định, nếu không đòi lại món nợ này, muốn cô cứ như vậy trở về, làm sao cô có thể cam tâm được.

Nghe lời của cô..., trong lòng Annie càng thêm lo lắng cho cô, chỉ sợ cô thật sự quyết tâm gây chiến với ông chủ nhà mình, vậy thì chuyện này thật sự không ổn!

Ông chủ có năng lực thế nào, từ trước đến giờ cô là người rõ ràng nhất, cô thật sự sợ cô ấy lại gây chuyện, đôi mắt trong như nước lóe lên một cái, muốn nói lại thôi.

Trong lòng muốn thành thật khuyên cô, nhưng lại sợ lời thật thì khó nghe, cô không thể tiếp nhận được.

“Em có lời gì. . . . . Ắt xì! Cứ nói đi! Không cần. . . . . Ắt xì! Dùng ánh mắt đáng thương đó nhìn chị, làm hại chị. . . . . Ắt xì! Cũng không được tự nhiên.” Mới nói hai câu ngắn ngủi, đã liên tiếp nhảy mũi, chuyện này càng làm cho hận ý trong lòng cô sâu hơn.

“Chị Đỗ Quyên, Annie có đôi lời muốn nói với chị, nhưng sau khi chị nghe xong ngàn vạn lần không được tức giận có được không?”

Nhìn thấy cô ấp a ấp úng, dáng vẻ nhìn rất phiền toái, Hồng Đỗ Quyên không nhịn được vừa liếc mắt nhìn, vừa nhảy mũi một cái, nói: “Có chuyện mau nói, có rắm mau thả, đừng lè mè nữa.”

“Thật ra thì tính tình của ông chủ em cũng không tệ, chỉ là ngài ấy có chút ghét phụ nữ, chỉ cần chị Đỗ Quyên không xuất hiện trước mặt ngài, thì em nghĩ chị có thể bình an vô sự rồi.” Dĩ nhiên, đây chỉ là ý tưởng của một mình Annie.

“Oan uổng quá! Annie đại nhân.” Anh ghét phụ nữ là chuyện của nhà anh, coi như dù Hồng Đỗ Quyên cô có yêu đàn ông đến đâu, cũng tuyệt đối không thể nào chủ động đi trêu chọc anh: “Em có biết tuy bản tiểu thư và anh ta đã giao chiến mấy lần, nhưng không lần nào là Hồng Đỗ Quyên tôi chủ động trêu chọc cả, mỗi một lần đều chẳng hiểu tại sao anh ta lại xuất hiện sau lưng chị, chỉ kém không dọa chị đến chết, còn chinh thám chị đến như vậy.” Cô nói xong, đầy lòng căm phẫn, còn không nhịn được tức giận mở miệng mắng to: “Cái tên đàn ông chết tiệt đó, emn tốt nhất đừng để rơi vào tay tôi, nếu không tôi nhất định sẽ khiến anh “ăn không hết còn mang về”, không thể không khiến anh càng thêm chán ghét phụ nữ hơn.”

Ai! Nghe chị Đỗ Quyên mắng đến cắn răng nghiến lợi như vậy, rất rõ ràng là không nghe lọt tai những lời cô vừa khuyên, chuyện đến nước này, Annie thật đúng là bó tay hết cách.

Nhìn thấy quan hệ của hai người là ông chủ và người chị có ân với mình lại căng thẳng như vậy, cô thật không biết mình nên đứng ở bên nào mới phải? Vất hết óc, trong lòng nghĩ ngợi nên làm như thế nào, mới có thể giúp bọn họ hóa giải tâm tình thù địch lẫn nhau.

Nhưng khiến cô cảm thấy nổi giận nhất là thân phận của mình quá thấp kém, Thấp Cỏ Bé Hạng, khó có thể khuyên giải được hai người kia.

Nghĩ đến chỗ này Annie không khỏi nhớ tới người đàn ông mà mình yêu, có lẽ cô có thể nhờ Jimmy ở trước mặt ông chủ, nói vài lời tốt đẹp giúp chị Đỗ Quyên!

Loại trạng thái giăng co như nước với lửa này, Annie thật sự tưởng rằng chỉ với mấy câu tốt đẹp mà có hóa giải cục diện bế tắc này sao?

FM1046 FM1046 FM1046 FM1046 FM1046 FM1046 FM1046 FM1046

Sau khi chuyện của Annie và Jimmy bị truyền ra, trong một đêm, Hồng Đỗ Quyên trở thành nhân vật khiến mọi người trong thành tranh nhau thảo luận.

Phụ nữ nói về cô, vì lòng can đảm của cô, còn vì cô đã truyền thụ lại cách giúp Annie có thể chủ động.

Điều này làm cho một vài cô gái xuân tâm nhộn nhạo có chút si tâm vọng tưởng Hồng Đỗ Quyên có thể giúp cho các cô ấy, được ở cùng với người đàn ông mà mình thích.

Đàn ông nói về cô, cũng tương tự vì lòng can đảm của cô, mặt khác còn vì vẻ ngoài vô cùng xinh đẹp của cô, hơn nữa hành vi và tác phong của cô cũng hoàn toàn khác với những cô gái ở đây.

Những tin đồn đầy trời này, rất khó có thể không truyền vào trong tai của chủ nhân toàn thành này – Belle Bối Dary.

“Tôi nói cho cô biết, ngày hôm qua Đỗ Quyên lại dạy Annie rằng, phụ nữ không phải người yếu, chuyện đàn ông có thể làm, thì phụ nữ cũng có thể, hơn nữa còn có thể làm tốt hơn cả đàn ông!”

“Thiệt hay giả?”

“Đúng vậy! Đồng thời cô cũng nói có một số việc phụ nữ có thể làm, nhưng đàn ông không thể nào làm được!”

“Chuyện gì? Rốt cuộc là chuyện gì? Cô nói nhanh lên! Đừng thừa nước đục thả câu nữa.”

Bá tước Belle Bối Dary đang núp ở một bên để nghe trộm, cũng có lòng hiếu kỳ này, muốn biết rốt cuộc là chuyện gì, phụ nữ có thể làm, mà đàn ông không cách nào làm được?

“Hi! Chính là sanh con đó! Cô nghĩ xem, trong thiên hạ, có người đàn ông nào có thể sinh ra đứa con nít chứ?”

“À. . . . .”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Háo Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 11: Chương 3-3

Chương 3-3

Editor: Melodysoyani.

Vừa nghe đáp án này, hai người phụ nữ nhìn nhau, tiếp đó lại chột bật cười khách khách, lúc anh nghe được thì gương mặt còn xinh đẹp hơn phụ nữ chột đen lại.

Hừ! Phụ nữ có thể sinh con thì giỏi lắm sao? Chuyện như vậy, hoàn toàn là thiên chức bẩm sinh của phụ nữ, có gì chỗ nào đáng để kiêu ngạo? Anh thật sự không hiểu nổi rốt cuộc có bao nhiêu thứ rác rưởi trong óc của người phụ nữ kia nữa!

Mới đi được vài bước, anh lại nghe đến một nhóm người đàn ông khác cũng đang bàn luận về người phụ nữ Hồng Đỗ Quyên này.

“Này! Hôm qua cậu có thấy gì không?”

“Thấy cái gì?”

Đúng vậy! Rốt cuộc thấy cái gì, cậu phải nói rõ ra thì mới biết được chứ! Trong lòng Belle Bối Dary không vui thúc giục.

“Hồng Đỗ Quyên mặc váy ngắn phơi bày ra hai chân đó!” Oa! Hiện tượng này thật sự cảnh tượng rất khó có thể nhìn thấy ở nơi này! Trừ những nam sĩ đã kết hôn ra, người đàn ông bình thường muốn nhìn hai chân của phụ nữ, căn bản là giấc mộng đẹp mà có nằm mơ cũng không thể thấy được!

Thế nhưng cô lại phơi bày ra hai chân! Chuyện này phải nói thế nào đây?

Vừa nghe người phụ nữ can đảm kia lại làm ra chuyện xấu vô sỉ khiến người kinh hãi, lửa giận trong lòng bá tước Belle Bối Dary lập tức bốc cháy, không phải là ngọn lửa nho nhỏ nữa, mà là một ngọn lửa lớn hừng hực đủ để cắn nuốt cả tòa thành.

“Bạn thấy được sao?” Oa! Thật hâm mộ đó!

Nhìn vẻ mặt mê mẩn của người đàn ông kia, trong lòng anh càng thêm tức giận không dứt.

“Đừng vậy! Bạn cũng không biết, cặp đùi đẹp của cô ấy thật sự trắng nõn như ngọc, da ngần như son, nếu có thể làm như vậy như vậy mà nói, trời ạ! Dù tôi có chết trong ngực của cô ấy, cũng rất hài lòng.” Thật đúng là chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu, chính là đang chỉ người đàn ông này.

“Vây.....”

Lúc một người đàn ông khác muốn nói tiếp, rốt cuộc Belle Bối Dary cũng không nghe nổi nữa, bước ra đơn giản lạnh lùng nói một câu: “Đường như hai người rất rảnh rỗi, có cần bốn tước gia tìm thêm chút việc, để cho các người có thêm việc hay không?”

“Tước gia.” Vừa nhìn thấy ông chủ của mình xuất hiện ở trước mặt bọn họ, lúc này hai người quỷ xuống, mặt thẹn thùng nói không ra lời nào.

“Hừ! Các người đã ở không như vậy, rảnh rang như vậy! Chờ sau khi các người làm xong công việc, thuận tiện dọn dẹp bốn phía ở sông đào của tòa thành đi, nhớ! Phải dọn dẹp sạch sẽ, biết không?”

“Vâng.” Thật thê thảm! Loại công việc dọn dẹp sông đào này không ai có thể sẵn lòng đi làm, nghĩ tới mực độ sâu của nước đã làm cho người ta cảm thấy sợ hãi, đâu còn có lá gan đi làm loại công việc nguy hiểm như vậy.

Hướng chỉ từ xưa đến nay chưa từng nghe thành chủ ra lệnh sai người đi làm chuyện như vậy, sao hôm nay bọn họ lại xui xẻo như vậy, cố tình gặp phải đây?

Sau khi mắng xong hai kẻ ngu ngốc không biết sống chết kia, rốt cuộc Belle Bối Dary vẫn quyết định từ tìm người nọ, tên đầu sỏ làm cho cả toàn thành của anh tràn ngập trong không khí ngột ngạt.

Dọc theo đường đi, anh giẫm bước trên tức giận, thẳng bước đi tới phòng giặt quần áo, Belle Bối Dary vừa mới bước vào phòng giặt quần áo, đột nhiên trùng to cặp mắt xanh, há miệng, mặt ngây ngô nhìn cảnh tượng trước mắt, rốt cuộc nơi này bị làm sao vậy? Tại sao cả phòng giặt quần áo lại biến thành thế này?

Tất cả người phụ nữ trong phòng giặt đều tụ tập thành một đường, đang tập trung tinh thần vui vẻ nghe người phụ nữ nào đó nói chuyện.

Mà những binh sĩ phụ trách bảo vệ cho an toàn của tòa thành kia, lại từng người một làm thay công việc của bọn họ —— giặt sạch tất cả quần áo, chuyện này là sự thật sao?

“Các người đang làm gì vậy hả?” Dù Belle Bối Dary có tức giận thế nào, cũng chưa từng lớn tiếng trách móc giống như hôm nay.

Tiếng rống giận này giống như sấm đánh, làm mọi người sợ đến dừng lại động tác tại chỗ, bọn họ hoặc đứng, hoặc ngồi chồm hổm, hoặc ngồi, càng buồn cười hơn là còn có người cầm quần áo chưa kịp giặt, ngoác nhìn vị bá tước đang đứng trước mắt bọn họ.

“Thế nào? Toàn bộ đều cảm hết rồi sao? Sao không ai hiểu phải trả lời vấn đề của bốn tước gia hả?” Mặc dù Belle Bối Dary nói với mọi người như vậy, nhưng tất cả tầm mắt của anh đều giăng co ở trên người của người phụ nữ đáng giận kia.

Cô tuyệt đối không sợ anh, còn ám muội dùng một đôi mắt quyến rũ câu hồn đoạt phách để liếc anh, đôi môi đỏ mọng như hoa anh đào hơi nhếch lên—— đường cong tà nịnh cười đến vô cùng hòa nhã.

Dáng vẻ kia giống như đang nói cho anh biết, anh không có mắt để nhìn sao? Chúng tôi đang làm những gì, chẳng lẽ con mắt của anh không có nói cho anh biết sao?

Hồng Đỗ Quyên bất động cũng không mở miệng, mà bá tước Belle Bối Dary cũng duy trì bất động, hai người giống như kẻ thù của nhiều thế hệ, gặp nhau liền đỏ mắt, hận không thể lấy con dao sắc hung hăng chém đối phương một nhát.

Tất cả mọi người xung quanh cũng chịu ảnh hưởng bởi hai đương sự này, cả mười lăm người đều bất an xách hừng nước lên, nín thở trầm ngâm nhìn biến hóa giữa bọn họ.

Hồng Đỗ Quyên rõ ràng cảm nhận được mọi người đang khần trương, không khỏi khéo cười duyên đáng ghênh đón bá tước cao cao tại thượng, mở miệng nói: “Ai yêu! Tôi còn tưởng là cao nhân phương nào, có thể có tài cán lớn gì, mà mới câu đầu tiên đã đánh vỡ mặt của mọi người, ngay cả... công việc trong tay cũng ngừng lại! Thi ra là..... À! Bá tước đại nhân kính yêu, không biết ngài đã từng nghe qua câu “chỗ cao khó tránh khỏi rét lạnh” chưa? Coi chừng, đừng đứng ở nơi quá cao, nếu không cẩn thận té xuống sẽ ngã tan xương nát thịt đó!”

Đây cũng cách thức dùng lời khen để nhạo báng, toàn bộ người xem thiếu chút nữa nhìn không được, nếu không phải gương mặt của bá tước thực sự quá đáng sợ, bọn họ nhất định sẽ cười vang tại chỗ.

“Xem dáng vẻ kia của cô, giống như thật sự rất thành thoi lại không lo lắng?” Anh cắn răng nghiêng lợi hỏi.

“Chắc là vậy đi?” Công việc của mình có người làm thay, làm hại cô nhàm chán đi nói chuyện phiếm, thuận tiện mở lớp dạy học sinh, giảng dạy cho các cô hiểu đạo lý “nữ quyền tối cao”.

“Tốt! Rất tốt!” Nếu như người phụ nữ này ở đâu cũng có thể tác quái, thì biện pháp duy nhất là.....”Từ hôm nay, bắt đầu từ bây giờ, bốn tước gia sẽ để cô không thể rời khỏi tôi một bước, phụ trách xử lý toàn bộ sinh hoạt của tôi.” Lại nói đến đây, anh hùng hăng trừng mắt, đuổi tất cả binh sĩ đang ở phòng gác ra ngoài, mới mở miệng nói với cô: “Bây giờ cô đi theo tôi.”

Thật tốt quá!

Hồng Đỗ Quyên vui vẻ thăm nghĩ: mệnh lệnh này của anh, vừa đúng phù hợp với khẩu vị của cô!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 12: Chương 4.1

Hồng Đỗ Quyên đã sớm có tính toán mượn cơ hội tiếp cận anh, đối với yêu cầu vô lý như vậy của anh, thật đúng là hoan nghênh vô cùng.

“Dạ, tiểu nhân tới đây.”

Dứt lời, cô quả thật bước từng bước về phía anh, còn lớn mật chủ động ôm lấy cánh tay của anh không buông.

“Đi thôi! Chúng ta bây giờ có thể đi luôn.”

Cô mặc kệ đôi mắt với thần thái quả thật là hung hãn đến bức người kia của anh, vẫn như trước cười đến chói lọi động lòng người.

Người đàn ông này muốn dọa cô ư, đợi đến kiếp sau đầu thai mà tìm cơ hội đi!

Từ trước đến giờ Belle Dary đã quen với việc kiểm soát tất cả trong lòng bàn tay mình, đương nhiên không thể để như ý cô nói đi anh liền đi được, nếu như vậy thật, sau này làm sao người khác tin phục anh?

Không nói lời nào, Belle Dary chỉ dùng một đôi mắt tàn nhẫn lại lạnh lẽo tĩnh lặng nhìn cô, lần nữa cúi đầu thấy cô như thân cây mềm mại khoác lên cánh tay mình, ý tứ là muốn cô buông ra.

“Thế nào? Chẳng lẽ Bá tước đại nhân chưa già mà đã yếu? Không sao, tiểu nữ đã được thăng chức lên làm tên sai vật bên cạnh anh, gặp phải tình huống như vậy, đương nhiên phải nhẫn nhục chịu khó phục vụ anh rồi. Đến đây! Tôi sẽ dìu anh đi về phía trước.”

Dứt lời, cô mặc kệ anh có nguyện ý hay không, trực tiếp kéo người đi.

Tiếp theo thực sự là tiết mục cao trào thay phiên nhau bắt đầu, xem xem hai người kia lục đục đầu đá lẫn nhau thế nào, châu chọc đối phương ra làm sao.

Một người là Ma nữ hảo sắc yêu thích đàn ông, một người là Bá tước đại nhân với tiếng tăm chán ghét phụ nữ mà nổi tiếng, lần này... A! Với kịch này thật đúng là xuất sắc nha!

--- -----ta là đường phân cách tuyến-----

Nơi này là thế giới cõi bồng lai bị người đời lãng quên, mặc dù không gian hoàn toàn tách rời cùng thế giới kia, nhưng thời gian vẫn như trước giống với thời gian thế giới bên ngoài, bốn mùa vẫn lần lượt như thông thường, buổi tối cùng ban ngày thứ tự luân phiên như cũ.

Ngày thứ nhất vừa mới ở chung, Belle Dary bị vây khốn bởi cái vấn đề nan giải do chính mệnh lệnh của mình đưa ra.

Anh mệnh lệnh cho Hồng Đỗ Quyên làm người giúp việc đứng đầu cũng giống như ủy thác cô làm tên sai vật thân cận của mình vậy, như trường hợp bình thường, chỗ ngủ của tên sai vật chính là chủ nhân ngủ ở chỗ nào thì người đó ngủ chỗ ấy, nên cô cũng phải phối hợp ngủ ở chỗ đó.

Trường hợp này, đừng nói Bá tước Belle Dary tự hiểu, mà ngay cả Hồng Đỗ Quyên trong lòng cũng biết rất rõ. Trước đêm hôm đó, cô hầu hạ chủ nhân mới của mình dùng hết bữa tối, sau khi cùng anh xử lý chút công việc bên trong pháo đài, chuyện tiếp theo đương nhiên là tìm giường chiếu đi ngủ rồi, chính là ngủ sớm dậy sớm, thân thể mới khỏe mạnh được!

Không đợi chủ nhân sai gọi, trong phòng ngủ của anh cô gái trẻ như cô rất tự nhiên mà thành thạo giành lấy cái giường lớn duy nhất trước chủ nhân một bước, không chút kiêng dè nào dang rộng chân tay, thái độ trên người chiếm trọn cái giường làm của mình.

Nhìn thấy tình hình này, Belle Dary tức giận, tiếng anh lạnh lẽo, khàn giọng ra lệnh:

“Đi xuống, không cho phép cô tự tiện ngủ trên giường của chủ nhân, sàn nhà chính là chỗ ngủ của cô, có hiểu không?”

“Không hiểu!”

Trả lời rất đơn giản, giọng điệu cũng rất lưu loát gọn gàng.

“Cái giường lớn như vậy, rõ ràng hai người có thể cùng nhau sử dụng, vì sao cô gái nhỏ như tôi đây lại phải khổ sở chịu đựng ngủ trên sàn nhà lạnh lẽo chứ?”

“Bởi vì tôi là chủ nhân, cô là người hầu.”

Lần thứ hai nổi giận khiến Belle Dary đánh mất khả năng kiểm soát lý trí của mình, giọng anh nói rất rõ ràng lại còn cao thêm mấy phần.

“Vẫn là không hiểu ư!”

Đúng phải loại đàn ông dễ nổi giận lại hay lớn lối la hét này, tuyệt chiêu mà Ma nữ háo sắc dùng để ứng phó chính là giả ngây giả dại, cô ngây ngốc nghiêng đầu hỏi:

“Xin hỏi Tước gia vĩ đại trí tuệ siêu phàm, tôi quả thật là linh lương của anh, nhưng tôi sinh ra vẫn là con dân của anh chứ?”

Không có một người nào trực tiếp trả lời khẳng định hai vấn đề này được, ngẫm lại lời của cô xác thực thật là có mấy phần đạo lý.

Đúng mới lạ! Căn bản là đồ vô tích sự hồ đồ nguy biện thôi!

“Cô nếu đã đến địa bàn của tôi, phải nghe lệnh tôi. Mỗi một mệnh lệnh, một động tác, tôi nói đồng, không cho phép cô đi về phía tây, như vậy đã hiểu chưa?”

“Ồ, tôi đã hiểu!”

Thật vất vả cuối cùng cũng coi như nghe được Hồng Đỗ Quyên nói tiếng hiểu. Điều này khiến cho khẩu khí Belle Dary không nhịn được mà buông lỏng, nghĩ người phụ nữ này khi còn sống cũng có lúc ngoan ngoãn nghe lời, thế nhưng... Khi tâm tình anh mới vừa thả lỏng chưa tới ba giây, thì nghe thấy người phụ nữ kia mở miệng nói:

“Mỗi một lần anh ra lệnh, tôi một lần làm việc. Giả như nếu tôi thông minh cơ trí, có thể học một biết mười, với mỗi mệnh lệnh, không chỉ có mỗi một động thái, như vậy hẳn là không phải phạm pháp chứ? Anh nói đồng, tuy rằng tôi không thể đi tây, nhưng vẫn có thể đi về phía nam, về phía bắc, không phải sao?”

“Cô người phụ nữ này có ý khiến tôi tức giận phải không?”

Bị cô kích động một lần nữa Belle Dary rốt cục không thể nhịn nổi, từng bước một đi về phía cô.

Ai ngờ giây phút ngay khi thân thể anh đến gần chiếc giường lớn, bỗng nhiên một đôi môi anh đào mềm mại không hiểu sao cứ như vậy kề sát môi anh.

Tốc độ quá nhanh, làm anh thời gian tránh né cũng không có.

Chờ Belle Dary hiểu rõ được lúc này cô đang làm gì với anh, hét thây giờ đây đều đã muộn. Người anh cứ đáng thương thâm trầm như thế bị Ma nữ hết sức háo sắc kia đè ép nằm lên chiếc giường lớn.

Nụ hôn nóng bỏng hết sức triển miên không chỉ đoạt đi năng lực suy nghĩ của Belle Dary, mà còn rút hết khí lực toàn thân của anh, khiến anh mê mẩn, yếu ớt không thể làm gì.

Đây chính là hôn môi sao? Belle Dary bị cô hôn đến vầng đầu hoa mắt, trong đầu chỉ vọt qua cái vấn đề ngớ ngẩn như có như không này.

Nếu có người can đảm dám hỏi anh vào lúc này: Xin hỏi Bá tước đại nhân cao quý, anh có thích cảm giác hôn môi này hay không?

Nếu anh chịu trả lời thành thật, vậy thì đó chính là thích, hơn nữa còn là vô cùng thích!

Môi cô vừa có mùi thơm lại vừa ngọt, lại vừa giống như một loại kẹo cao cấp, vào miệng liền tan ra, có thể vì sợ tan quá nhanh, nên không nhịn được mà ngậm thêm mấy lần, để cho vị giác của mình có thể thưởng thức thêm cái mùi vị ngọt ngào khám vào lòng người này.

Thân thể của cô nằm ngang phủ lên trên người anh vừa nhẹ vừa mềm, lại như chiếc gối lông vũ, ôm như vậy hết sức thoải mái, khiến anh càng không muốn buông cô ra.

Dần dần, Belle Dary không nhịn được cảm thấy mê mẩn, không kim lòng mà nhắm mắt lại đắm chìm vào bên dưới pháp thuật yêu mị đó. Đường như cả tâm hồn cùng thân thể anh chậm rãi trở thành hai cá thể, vượt qua giới hạn thời không, chìm nổi ở bên trong thế giới không biết tên.

Tiếp theo rốt cục đã xảy ra chuyện gì, anh căn bản hoàn toàn không biết, chỉ muốn một lòng sa vào bên trong đôi môi đỏ mê hoặc của cô.

--- ----- ta là đường phân cách tuyến-----

Bình minh ngày tiếp theo, hai mắt Belle Dary vừa mới mở, thế nào cũng không ngờ tới sẽ thấy được hình ảnh hương diêm khiến anh suy chút nữa phun máu mũi.

Chỉ thấy người phụ nữ lớn mật kia, khắp toàn thân từ trên xuống dưới chỉ mặc mỗi một chiếc áo sômi của anh, đôi chân ngọc trắng nõn thon dài của cô sai bước đi tới đi lui ở trong phòng, cũng không biết đang bận cái gì.

Lúc này, Bá tước Belle Dary đột nhiên nhớ tới ngày hôm qua từ trong miệng binh lính nghe được - cô hai chân trắng nõn như sứ, da mịn như ngọc. Không sai! Lời này quả nhiên chân thật, không sai chút nào.

Nhưng khi anh nghĩ tới hình ảnh đẹp đẽ mà mình chứng kiến, tương tự người khác cũng có thể ném trái hương vị hưởng thụ này, thì Belle Dary liền không khỏi cảm thấy tức giận vạn phần. Người phụ nữ này thật không biết kiểm điểm một chút nào, hành vi lớn mật không biết xấu hổ như thế, không hề để tâm mà bại lộ vóc người tuyệt đẹp của mình trước mặt những người khác.

Ngay giây phút Belle Dary cảm thấy bản thân càng ngày càng không thể khống chế lửa giận trong lòng mình, thì đột nhiên thấy cô cúi thấp người xuống không biết đang tìm cái gì, có vẻ rất là bận rộn.

Dù sao đây không phải trọng điểm, quan trọng nhất chính là hai mắt anh lúc này đang tập trung vào chỗ đó.

Cái mông hơi vênh lên kia của cô là đường cong đẹp đẽ nhất mà Belle Dary gặp được từ lúc sinh ra, giống như kiệt tác của Thượng đế, bình thường khiến người ta không thể dời mắt, ngay cả nháy mắt một cái cũng không muốn.

Nhìn một chút, anh bất tri bất giác mà lộ ra vẻ thêm muốn, hai mắt càng thêm tham lam nhìn chăm chăm cái mông quyến rũ của người ta không tha.

Đáng tiếc hình ảnh tươi đẹp như vậy, người ta còn chưa thưởng thức được mấy phút, kế tiếp, anh liền nhìn thấy cô ngẩng đầu lên.

Bấy giờ Belle Dary liền vội vàng nhắm mắt lại giả vờ ngủ say, chỉ sợ người phụ nữ kia biết được anh nhìn trộm nhất cử nhất động của cô.

Tuy rằng hai mắt đến cùng không nhìn thấy cô đang làm gì, nhưng hai lỗ tai có thể nhạy bén cảm nhận được mỗi một động tác của cô.

Anh biết rõ người phụ nữ kia vội vàng tìm kiếm khắp nơi như cũ, trong đầu cũng có thể tưởng tượng ra thời điểm cô không tìm được đồ vật mà mình muốn tìm, cái vẻ mặt nghiêng răng nghiêng lợi vừa giận vừa phiền.

Sau đó, ngoài dự đoán anh lại cảm thấy được người phụ nữ đó dường như đã từ bỏ tìm kiếm mục tiêu của mình, ngược lại từng bước một áp sát về phía anh.

Đúng lúc này, một hương thơm đột nhiên xông tới trước mặt anh, tiếng hít thở gấp gáp ở gần bên tai, nhiệt độ thân thể cô rơi ở trên người anh.

Không cần mở mắt, Belle Dary cũng có thể biết người phụ nữ kia đang cười ở trên người mình, chỉ cần anh can đảm dám duỗi hai tay ra, là có thể cảm thụ rõ ràng làn da mềm mại cùng bóng loáng của cô.

Nhưng anh lại không có gan cọt nhả giai nhân, càng sợ trêu chọc phải người phụ nữ có lá gan to hơn người khác này. Vậy bây giờ anh nên làm như thế nào mới được đây?

Lẽ nào thật sự cứ nhút nhát tiếp tục giả bộ ngủ hay sao? Nếu thật sự như vậy, tình hình này còn giằng co tới khi nào?

Rốt cục không nhìn được anh đành mở mắt nhìn về người bên trên, không tưởng tượng nổi đón nhận anh lại chính là đôi mắt tràn đầy ác ý.

“Haaaa...! Cuối cùng coi như anh cũng cam lòng mở mắt ra.”

Thực ra Hồng Đỗ Quyên sớm biết sự thực là anh đã tỉnh lại, nguyên nhân không nói ra chẳng qua là muốn nhìn xem đến cùng người đàn ông này có thể chịu được đến mức nào?

“Nói cho tôi biết, tất cả những gì hai mắt anh vừa mới chứng kiến, trả lời tôi xem, tôi trong mắt anh có đẹp không?”

Vấn đề này có thể trả lời sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 13: Chương 4.2

Nghĩ cũng biết mà! Cứ coi như trong lòng anh thừa nhận người phụ nữ này quả thật có mấy phần đáng xem, Bá tước Belle Dary anh cũng tuyệt đối



không thể thừa nhận trước mặt cô là cô rất đẹp được.

“Trước hết cô hãy đứng lên.”

Bị cô đè ép ở trên giường lớn không cách nào nhúc nhích, hơn nữa bản thân lại ở thế yếu, anh thật có chút không quen lắm.

“Không được!”

Tùy ý bừa bãi, Hồng Đỗ Quyên càng thêm lần đến gần anh, cố chấp ép hỏi:

“Nếu anh không trả lời vấn đề tôi hỏi trước đã, thì ngày hôm nay anh đừng mơ rời khỏi chiếc giường này.”

Không được? Anh sao có thể cho cô nói một chữ không ở trước mặt mình chứ! Không nói hai lời, Belle Dary mặc kệ cô nổi nóng đến khóc lóc om sòm, lật người một cái liền khiến cô rơi xuống khỏi giường.

“Đây là do cô gieo gió gặt bão, không trách được bọn Tước gia.”

Dứt lời, anh cũng không thèm quan tâm đến nét mặt cô đau đớn đến nhe răng trợn mắt, trực tiếp đứng dậy mặc quần áo gọn gàng.

Hồng Đỗ Quyên tuyệt đối không nghĩ tới người đàn ông này không hiểu được thế nào là thương hương tiếc ngọc, càng giận cái cách anh đối xử bạc tình với cô hơn, không khỏi oán hận lớn tiếng chửi mắng anh:

“Uổng phí anh còn tự xưng mình là Tước gia, kết quả hành động của anh lại hoàn toàn không có một chút tác phong thân sĩ nào.”

Đáng ghét! Thực là quá ghê tởm!

“Phương thức đối đãi với người ngoài của bọn Tước gia từ trước đến nay mỗi người khác nhau, đối với những người được xưng tụng là quý bà hiền thực, tự tôi nên lấy phong độ thân sĩ ra để tiếp đón, đừng phải những người phụ nữ vô sỉ lại to gan như cô, thế thì đó lại là chuyện khác, không phải sao?”

Không thể không nói chính là cho tới nay không có một người phụ nữ nào, có thể làm cho anh có cơ hội biểu hiện ra phong độ thân sĩ nho nhã lễ độ cả.

Sỉ nhục! Câu nói như thế này đối với cô mà nói tuyệt đối là một loại sỉ nhục!

Hồng Đỗ Quyên cảm giận tới cực điểm, đột nhiên phóng người nhào về phía anh, vung lên một nắm đấm, bất chấp tất cả liều lĩnh đánh anh, còn một bên vừa đánh vừa mắng:

“Anh thanh cao, anh thần thánh, vậy vì sao còn nhìn trộm tôi? Lại vì sao không dám mở mắt ra nhìn thẳng vào tôi? Anh đừng tưởng rằng tất cả những gì anh làm không ai biết, Hồng Đỗ Quyên tôi rất là rõ ràng, tuyệt không để anh có cơ hội chối cãi.”

Đột nhiên bị cô nói trúng, đã đủ để Belle Dary kinh ngạc không thôi, hơn nữa ngôn ngữ của cô công kích không thương tiếc, lại càng làm cho anh giật mình không ít, nhất thời không quan sát, anh không hề phòng bị, cứ như thế vô duyên vô cớ ăn vài đấm của cô.

Mãi mới chờ đến lúc anh lấy lại tinh thần, lúc này không khách khí đè lại cô dưới thân mình, dứt khoát bức cô không thể động dậy nổi cũng không có cách nào quấy phá nữa, anh mới nghiêng răng nghiêng lợi mắng cô:

“Cô đừng tưởng rằng bọn Tước gia thích xem đáng về quần áo xốc xếch của cô, cô còn thật không biết xấu hổ, lại mặc mỗi cái áo mà còn chạy loạn khắp nơi...”

“Được! Được lắm!”

Hồng Đỗ Quyên thực sự chưa từng thấy một người đàn ông nào nói một đằng làm một nẻo như anh vậy, rõ ràng thích ngắm nhìn cho đã đời rồi lại thề thốt phủ nhận, nói gì cũng không chịu thừa nhận.

Vì ép anh hiện nguyên hình, cô dứt khoát thách đấu với anh.

“Anh có dám tiếp nhận sự khiêu khích của tôi không? Chỉ cần anh dám, mà còn có thể nói những lời thờ ơ như vậy, bọn tiểu thư mà tin tưởng anh thì đúng là một chuyện quá hoang đường.”

“Tôi...”

Belle Dary thực sự là suýt chút nữa bị cô kích động mà đồng ý, nếu không phải đột nhiên nhớ tới một màn tuyệt đẹp mê hoặc người khác vừa mới tận mắt nhìn thấy kia, anh còn thực sự không biết lựa lời mà nói ra.

“Bọn Tước gia làm gì nhàm chán như vậy, chơi cái trò ấu trĩ ngu xuẩn này với cô? Muốn chơi, tự cô đi mà chơi, xin lỗi không tiếp được.”

Lời vừa mới dừng, thân thể anh cứ như là bị lửa cháy tới nơi vậy, vội vàng từ trên người cô bò xuống, nghiêm túc duy trì ánh mắt thận trọng.

“Anh lại muốn chạy trốn đúng không?”

Phản ứng của anh không thoát khỏi hai mắt Hồng Đỗ Quyên, tin tưởng bản thân hiểu rõ đàn ông như lòng bàn tay, làm sao mà không nhìn ra được sự thực người đàn ông này trong lúc vô tình đã bị cô hấp dẫn?

“Láo xược!”

Cái từ chạy trốn này dù thế nào cũng không nên dùng trên người anh.

“Bỏn Tước gia là lười đáp lại cô, cô còn tưởng là thật lại ngày càng làm càn. Cần thận! Cô nếu còn dám làm tôi tức giận, tôi sẽ cho cô ném thử tư vị bị ngâm trong nước. Hừ!”

Hừ lạnh một tiếng, anh xoay người một cái muốn rời đi, trước khi đi đột nhiên nhớ tới...

“Đừng rồi! Cô hiện tại hãy còn chưa có quần áo phù hợp để mặc, bỏn Tước gia độ lượng quyết định cho cô nghỉ mấy ngày, chờ sau khi cô chuẩn bị được y phục phù hợp, thì lại tới hầu hạ tôi.”

Suy nghĩ đến mệnh lệnh này thuần túy là vì bảo vệ sĩ khí của các binh sĩ, trung sĩ, tuyệt đối không có bất kỳ ý nghĩa dư thừa nào.

Trước khi Belle Dary đi, lại một lần nữa dặn dò ở trong lòng mình.

Nói gì anh cũng không thừa nhận, anh thực sự không thích người phụ nữ kia tùy ý bại lộ thân thể của mình cho những người đàn ông khác thương thức.

Nhìn anh thật là cứ như vậy trực tiếp bỏ rơi cô mà rời đi, Hồng Đỗ Quyên tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi. Cô xin thề, nhất định sẽ, cô nhất định sẽ chuẩn bị thật kỹ càng cho mình cái “y phục phù hợp” như trong miệng anh nói, nhất định có thể khiến anh cảm nhận được chấn động mạnh trước nay chưa từng thấy, để anh phải trợn mắt há mồm mà nhìn!

--- ----- ta là đường phân cách tuyến --- -----

Đây là một hội nghị cực kỳ nghiêm trang, người tham dự hội nghị ngoại trừ quan viên cao cấp trong và ngoài thành, còn lại toàn bộ binh lính bị giữ lại ở bên ngoài.

“Một năm trở lại đây, cây trồng ở chỗ này của chúng ta rất rõ ràng thu hoạch kém đi không ít, tôi nghĩ có liên quan đến khí hậu.”

Không biết tại sao, mấy năm qua khí hậu biến đổi khác thường, nghe nói là do tầng khí quyển gặp ô nhiễm phá hoại gây nên, kỳ thực đến cùng là nguyên nhân gì thì lại không thể thăm dò được, tất cả còn phải đợi điều tra chứng thực.

“Vậy có đủ cung cấp cho dân chúng của ta một năm nữa không?” Đây mới thực sự là vấn đề nghiêm trọng.

Nếu thực sự không đủ, Belle Dary không thể không cân nhắc xem có nên mở kho, lấy hàng hóa, lương thực tích trữ ra để cứu trợ hay không.

“Xin Tước gia yên tâm, trước mắt mới chỉ thế, tình hình còn chưa nguy cấp đến mức độ đó.”

“Thật sao?”

Nhiu mày, Belle Dary trầm nghĩ: anh có nên tìm mẹ của mình, thảo luận thật kỹ xu hướng của vấn đề nghiêm trọng này?

Dù sao không gian này là do bà tự mình làm phép mà thành, vấn đề hóc búa này tin rằng bà nên có thượng sách giải quyết mới đúng.

Trong giây phút Belle Dary vội vàng suy nghĩ phương pháp giải quyết, vốn các binh sĩ tham dự hội nghị mặt còn đang nghiêm túc thì đột nhiên tròng lớn hai mắt, miệng há to bằng một nắm đấm, tất cả ánh mắt của mọi người hoàn toàn tập trung về nơi nào đó ở phía sau Bá tước.

Người phụ nữ đột nhiên xuất hiện này rốt cuộc là ai? Đây là nghi hoặc chung trong lòng mỗi người.

Dung mạo của cô rất đẹp, quả thực có thể coi là mỹ nữ mà binh sĩ bọn họ xưa nay chưa từng thấy, người phụ nữ này có thể sánh ngang với mỹ nhân Trung Quốc cổ đại Tây Thi, đẹp hơn Điều Thuyền mấy phần.

Cô không như người phụ nữ ôn thuần bình thường, cô sở hữu hương vị đặc biệt hoang dại khó thuần hóa, lại tựa như tính tình kiêu ngạo của ngựa hoang vậy, nếu như không có kỹ xảo thuần phục cao siêu, thực sự rất khó nắm trong tay.

Người con gái kiêu ngạo này khắp người tràn trề ý vị khiêu khích.

Trên người cô là trang phục to gan mà trước đây chưa có bao giờ, một đôi tay trắng như ngọc sen cô tình phô bày trước mắt mọi người thì không nói, cặp đùi trắng nõn thon dài duyên dáng càng khiến người ta thêm thương, bộ ngực đầy đặn như ẩn như hiện, khiến người ta không thể không dùng hai tay của mình mà quỳ lạy vẻ đẹp của cô.

Một đôi mắt như làn nước mùa thu, chỉ lờ mờ liếc mắt nhìn quanh khắp nơi cũng đủ phong tình gợi cảm, đôi môi hơi vênh lên giống như mời người thưởng thức.

Người phụ nữ này dường như vừa sinh ra đã nhất định phải trở thành tiêu điểm trong mắt đàn ông, là tai vạ cướp đoạt lấy hô hấp của mọi người, chỉ có thể giương một đôi mắt dờ dẩn nhìn cô chằm chằm không chớp mắt.

Khi Belle Dary cố gắng suy nghĩ phương pháp giải quyết công việc, ngẩng đầu nhìn lên mới biết hội trường một mảnh yên lặng như tờ, tầm mắt mọi người hoàn toàn tập trung ở trên người anh... Không! Không đúng! Phải nói là đối tượng mà họ chú ý tới đang đứng sau lưng anh mới đúng.

Đến cùng đằng sau anh có cái gì có thể làm cho những quan chức cấp cao, thường ngày vẫn một bộ nghiêm túc này, phải há mồm tròn mắt?

Không nhìn được lòng hiếu kỳ, Bá tước Belle Dary quay đầu nhìn lại, này vừa nhìn suýt chút nữa dọa anh sợ đến rớt cả mắt, hơn nữa suýt chút thì khiến anh phát điên tại chỗ.

“Cô...”

Thấy người phụ nữ này làm ra hành động điên cuồng như vậy, Belle Dary bị cô chọc giận đến nói không ra lời, một chữ cô, chỉ cô thật là lâu, mắt anh sắp nổ cả đom đóm muốn mắng cô, càng muốn mắng tất cả mọi người ở đây thật không biết xấu hổ, không hiểu được cái gì gọi là “Phi lễ chó nhìn” sao.

“Hi! Chào mọi người, các anh đang bận chuyện gì vậy? Có thể cho tôi tham gia cùng được không?”

Hồng Đỗ Quyên hoàn toàn mặc kệ cái người đàn ông đã sớm bị mình làm cho tức giận đến thần trí hồ đồ kia, vội vàng phát huy sức hấp dẫn của mình, tha hồ quyến rũ tất cả đàn ông trong hội trường.

Thật thoải mái nha! Cô yêu thích hưởng thụ chính là loại cảm giác trở thành tiêu điểm chú ý của tất cả đàn ông, tham lam giường đôi mắt to xem xét tìm cho mình mục tiêu mới, muốn từ bên trong tìm ra một người đàn ông có thể khiến cô chân thành thương thức.

Xem đi xem lại, tìm đi tìm lại, cô thật là có chút thất vọng.

Ngoại trừ Bá tước đại nhân mà cô có cho cũng không muốn động vào kia ra, đàn ông trong hội trường già lại già quá, nghiêm túc lại có vẻ nghiêm túc quá mức, không chịu nổi một cái lườm chứ đừng đề cập đến vấn đề khác.

Ôi, chỗ này thật đúng là không đáng yêu chút nào.

Cơ mà vì để cho người đàn ông kia càng thêm tức giận, tiểu thư cô đây dứt khoát hi sinh đến cùng, lác mông nhẹ nhàng bước đi, chậm rãi từng bước từng bước một lượn vòng quanh bên người các chàng trai, lại như nữ vương Anh quốc đi tuần tra vậy, thường thức loại cảm giác được người ta đặt trên cao mà tôn sùng.

“Cô tới đây cho tôi!”

Nhìn cô càng ngày càng quá đáng, Belle Dary cuối cùng cũng coi như đã tìm về được đầu lười của mình, mở miệng quát lớn.

Giọng nói kinh người này ngay tại chỗ làm cho tất cả mọi người dờ đi tầm mắt, họ vô cùng ngạc nhiên nhìn chủ nhân chưa bao giờ cất cao giọng như vậy.

Lúc bình thường, chỉ cần Bá tước đại nhân xụ mặt xuống, tiếng nói lạnh đi mấy phần, đủ để tất cả mọi người sợ đến chạy trốn chết, theo bản năng duy trì khoảng cách an toàn với anh.

Nhưng hôm nay...

Trời ạ!

Nghe thấy giọng nói này, lại nhìn lại vẻ mặt đáng sợ của Bá tước đại nhân kia một lần nữa, chỉ sợ chính mình sẽ trở thành đối tượng tiếp theo bị hi sinh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 14: Chương 5

“Không!” Muốn cô đi qua ư, đừng nói nữa! Tại sao anh không tự mình qua đây chứ?

“Cô...”

Đáng ghét! Thấy người phụ nữ này hết lần này đến lần khác chống lại anh, không thể nhìn được nữa, Belle Dary nhìn đến không còn nhìn nổi nữa, dứt khoát đứng lên, vừa đến gần cô vừa cởi áo trên người mình ra, khoác lại cho cô, không để người khác có cơ hội nhìn thêm lần nữa.

“Không cần! Tôi sợ nóng.”

Đây là lời nói thật, mặc dù trên người Hồng Đỗ Quyên mặc bộ quần áo này là vì giận anh mà thiết kế ra, nhưng mặt khác nguyên do xác thực cũng là bởi vì cô sợ nóng.

Muốn bao bọc cô đến không lộ tí da tí thịt nào như những người phụ nữ ở nơi này, cô ngàn lần cũng khó mà chịu đựng nổi.

“Mặc vào cho tôi.”

Mặc kệ lý do của cô có hợp lý thế nào, ở trên địa bàn của anh thì anh là lớn nhất, bất kể người nào cũng phải nghe anh ra lệnh, không được cãi lời.

“Không thích, tôi không mặc.”

“Mặc vào cho tôi.”

“Không mặc.”

“Mặc vào cho tôi.”

Thật là một cảnh tượng kỳ quái!

Thấy đôi nam nữ này mặc vào coi ra, không ngừng tranh chấp, quả đúng là hỗn loạn khiến người ta nhìn đến hoa cả mắt. Tất cả mọi người cứ ngây ngốc như vậy nhìn cuộc cãi vã giữa Bá tước đại nhân và người phụ nữ kia, thật đúng là một cảnh tượng từ trước đến nay bọn họ ít được thấy!

“Mặc vào.”

“Không bàn nữa! Tôi nói không mặc là không mặc.”

Bị cô ép buộc mất hết sự kiên nhẫn, bá tước Belle Dary lý trí sụp đổ, dứt khoát chặn ngang ôm lấy Hồng Đỗ Quyên, cũng mặc kệ trên mặt mọi người có bao nhiêu ngạc nhiên nghi ngờ, trực tiếp xoay người trở về phòng.

Anh xin thề trong lòng, chờ sau khi trở về phòng, anh chắc chắn sẽ cho người phụ nữ này một bài học kinh nghiệm vĩnh viễn khó có thể quên, dạy cô về sau cũng không dám trái với mệnh lệnh của anh nữa.

“Buông tôi ra, tôi không thích anh ôm tôi, tự tôi đi được, không cần anh ôm, buông ra!”

Cho tới bây giờ chỉ có đàn ông nghe cô nói chuyện, khi nào thì có dịp cô nghe theo mệnh lệnh của đàn ông chứ?

Cho rằng hẳn phải là như vậy, Hồng Đỗ Quyên tuyệt đối không chịu ngoan ngoãn nghe lời, càng không thể yên tĩnh thuận theo sự sắp xếp của anh, cô bất chấp tất cả giãy giụa, càng khiến mọi người nhìn đến choáng váng.

Trong lòng họ vẫn đề muốn biết rõ nhất, chính là người phụ nữ kia rốt cuộc thì có quan hệ thế nào với bá tước đại nhân?

Lẽ nào cô là tình nhân của bá tước đại nhân sao? Nhưng mà bá tước Belle Dary từ trước đến nay không phải nổi danh chán ghét phụ nữ đó ư?

Sao lại đột nhiên vô duyên vô cớ xuất hiện một tình nhân vậy?

Nếu muốn làm rõ vấn đề này còn không phải rất đơn giản à, đi! Mọi người cùng đi nhìn trộm nghe trộm, không phải vấn đề được giải quyết rồi sao!

Kết cục trò nháo loạn của Hồng Đỗ Quyên - - đó là một bộ vòng chân lại thêm một bộ vòng tay, còn ghê tởm hơn chính là mỗi một bộ y phục trên người cô cũng phải trải qua bá tước đại nhân tự mình kiểm duyệt, xác định vừa lòng lại không có bất cứ vấn đề gì, mới có thể cho người hầu gái giúp cô mặc vào.

Lần này mặc kệ đầu óc cô có nhanh nhẹn thế nào, cũng không thể tiếp tục gây sự được nữa?

Thực sự là như vậy ư? Hừ! Chuyện này còn phải chờ xem!

Nếu Hồng Đỗ Quyên cô thực sự là một cô gái dễ dàng bị khuất phục dưới dâm uy của đàn ông như vậy, sao có thể khiến việc kinh doanh Queen nữ vương phát đạt đến thế, đúng không?

--- ----- ta là đường phân cách tuyến -----

Một ngày nọ, đột nhiên xuất hiện một vị khách, một vị khách nam có vẻ ngoài vô cùng tuấn tú.

Vừa nhìn thấy cậu, bản tính háo sắc của Hồng Đỗ Quyên lập tức nổi lên, đôi mắt thoáng chốc như mười vạn ngọn đèn cây cháy lên ánh sáng rực rỡ, trái tim như con nai vàng ngơ ngác.

Trong mắt trong lòng cô lúc này chỉ có vị khách tuấn tú như Thần mặt trời Apollo kia.

Ha ha! Cô nghĩ muốn cậu! Nếu như có thể hôn nhẹ lên bờ môi có độ dày vừa phải của cậu ấy, vuốt ve sờ nắn một chút lồng ngực cường tráng ưỡn cao kia của cậu thì tốt biết bao nhiêu!

Cô vừa nhìn thấy cậu xuất hiện ở cửa lớn pháo đài bá tước, lập tức quên đi mất bản thân còn đang bị người ta ức hiếp vũ nhục hết thảy không chịu nổi. Kề háo sắc đã quên bên cạnh còn có một vị ngực tốt vĩ đại gắt gao nhìn chằm chằm cô không tha.

“Về mặt kia của cô là sao?”

Thật là khó nhìn! Nếu như loại biểu cảm này xuất hiện trên mặt đàn ông, còn có mấy phần đáng xem, nhưng nếu xuất hiện trên mặt phụ nữ, cũng chỉ có hai chữ để hình dung - khó coi.

“Anh quản được tôi?”

Anh không lên tiếng, suýt thì cô đã quên mất sự tồn tại của anh, anh vừa lên tiếng, lại có thể khiến tâm tình của cô tệ thêm mấy phần.

Thật hận không thể cắn từng miếng từng miếng thịt trên người anh, lại từng miếng từng miếng hút hết máu của anh, thuận tiện xé rách lồng ngực anh, nhìn xem trái tim kia của anh rốt cuộc là hồng hay là đen.

Thực ra căn bản không cần tận mắt chứng thực, Hồng Đỗ Quyên cũng có thể đoán ra anh nhất định sở hữu - lòng dạ đen tối bại hoại hơn bất kỳ ai, nếu không tại sao anh lại luôn thích bắt nạt người phụ nữ nhỏ bé yếu đuối như cô đây?

Thấy điệu bộ nghiêng răng nghiêng lợi của cô, đôi mắt như muốn nứt ra nhìn anh mãi không tha, không cần hỏi, Bá tước Belle Dary cũng có thể đoán ra hiện tại suy nghĩ trong lòng người phụ nữ này khẳng định không có chuyện gì tốt.

“Chờ một lúc nữa cô tốt nhất hãy an phận một chút cho tôi, nếu không đêm nay chắc chắn cô sẽ không dễ chịu đâu.”

Hừ! Lười phải để ý đến cô.

Belle Dary cố tình coi nhẹ người phụ nữ theo sát sau lưng mình, khó có được lúc mỉm cười lộ ra gương mặt tuấn tú, thân thiết đi về phía trước, hoan nghênh người anh em cùng cha khác mẹ đến địa bàn của mình.

“Marco, cậu đã lâu không đến nơi này thăm anh rồi, ngày hôm nay rốt cuộc gió thổi hướng nào, mà lại có thể đưa một người bạn bại như cậu đến chỗ này của anh, cũng thật là gian nan.”

“Thôi nào! đại ca.”

Là anh em ruột, sao Marco lại không hiểu người anh trai này đây? Nghĩ đến anh tính tình quái gở, từ trước đến giờ quen giữ một khoảng cách với hết thảy gia tộc người thân, càng không chịu chủ động lấy lòng bất kỳ ai khác.

Ngày hôm nay nếu không phải cậu chủ động, nếu muốn gặp mặt vị đại ca này đã khó nay lại càng thêm khó.

“Giữa anh và em có cần thiết phải giống như những người lạ kia không, mở miệng tán gẫu lại chỉ toàn những lời khách khí sáo rỗng vậy sao?”

Ngoài cha mẹ sinh ra, trên cõi đời này đủ tri kỷ, hiểu rõ cậu nhất chính là người anh em trước mặt này.

“Được rồi! Nếu cậu đã thẳng thắn như vậy, làm anh trai như anh cũng lười khách sáo với cậu. Đến đây! Chúng ta vừa đi vừa nói chuyện, hôm nay cậu tới đây là có chuyện gì?”

Nói xong, hai anh em thật đúng là cứ như vậy bước đi cùng nhau, hoàn toàn quên mất người phụ nữ theo sát sau lưng họ không tha.

Vậy Hồng Đỗ Quyên nên làm gì bây giờ?

Theo như lúc bình thường mà nói, thật vất vả lắm mới gặp được cơ hội Belle Dary hoàn toàn không chú ý tới cô, thông minh như cô, hiển nhiên phải mau mau thừa cơ chạy trốn mới đúng.

Nhưng như vậy không phải sẽ mất đi cơ hội làm quen với anh chàng đẹp trai sao?

Hiếm thấy ở nơi Man Hoang này xuất hiện một đối tượng khiến cô khao khát, nói cái gì cô cũng không thể để mất cơ hội tốt vậy được, không cần phải nói, cô đương nhiên phải nhắm mắt mà đuổi theo bọn họ mới được.

Cái gọi là sắc không mê người người tự mê, trên đầu chữ sắc có một cây đao, xứng đáng dùng để hình dung Hồng Đỗ Quyên lúc này là chuẩn xác.

Biết rõ núi có hổ, lại cứ hướng núi có hổ mà đi, coi như phía trước dù có lang sói chặn đường đi của cô, cô cũng không sợ nguy hiểm gian nan mà xông vào.

“Anh trai, dạo này anh sống có tốt không?”

Đây tuyệt đối không phải lời nói khách sáo, mà Marco thực sự quan tâm tới anh mình.

“Ồ chỗ này không phải cứ như vậy thôi sao. Tạm tạm thôi!”

Không có biến hóa gì lớn, cũng không có những chuyện ngớ ngẩn như con người đầu đá với nhau, anh cao cao tại thượng, cũng không ai dám trái ý anh, vấn đề xảy ra ở đâu được?

Nghĩ đến đây, Belle Dary đột nhiên nhớ tới... Đúng rồi! Anh suýt chút nữa quên mất người phụ nữ phía sau kia.

Không nhận được phản tâm liếc nhìn cô một cái, lại kinh ngạc phát hiện ra cái cô Hồng Đỗ Quyên từ trước đến giờ vẫn thích chơi trò trốn tìm với mình, hôm nay lại ngoan ngoãn đi theo sau lưng anh, chuyện như vậy từ sau khi anh sai người giúp cô mang thêm còng tay xích chân, cũng không xảy ra chuyện kỳ lạ nữa!

Chuyện này là sao đây? Chuyện kỳ quái khó mà tin nổi như vậy, khiến Belle Dary không thể không tăng cao cảnh giác, chỉ sợ người phụ nữ kia lại muốn giờ trò xấu gì đó.

Marco đang vui vẻ cùng đại ca trò chuyện, vừa quay đầu mới phát hiện đại ca mình đang ngây ngốc ngẩn người, không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì.

Marco không khỏi dừng chân, nghi ngờ dứ khoát nhìn thẳng đại ca mình.

“Đại ca, đại ca.”

“Hả? Cái gì?”

Thật vất vả mới lấy lại tinh thần, Belle Dary vừa quay đầu lại mới phát hiện hai anh em đã đứng lại phía trước cửa lớn, không tiến thêm bước nữa.

“Cậu tại sao còn đứng ở chỗ này? Nghĩ cái gì vậy?”

“Đại ca.”

Marco buồn cười lắc lắc đầu.

“Ngẩn người suy tư là anh mới đúng, làm sao anh lại hỏi ngược lại em vậy?”

“À, xin lỗi, anh vừa mới nhất thời thất thần, cho nên mới...”

Thật là mất mặt! Anh vậy mà lại vì người phụ nữ kia thất thần ngẩn người, còn chậm trễ anh em ruột của mình, thật là đáng ghét.

“Đến đây, chúng ta nói tiếp vấn đề vừa rồi, cậu không phải mới nãy hỏi anh sống tốt không sao? Vậy còn cậu?”

“Chuyện này...”

Đây mới là nguyên nhân chính Marco tìm đến đại ca mình, hiện tại gia tộc Habsburg dĩ nhiên không còn giàu có bằng trước kia nữa, cậu khó mà có thể mở miệng nói ra mục đích chủ yếu lần viếng thăm này.

“Thưa ra đại ca, em lần này tới là bởi vì...”

“Bởi vì sao, cậu cứ nói thẳng đi!”

Kỳ thực hoàn toàn không cần cậu em trai mở miệng, Belle Dary đã có thể ước chừng đoán ra mục đích chủ yếu hôm nay cậu tới đây.

Anh sợ dĩ không chủ động mở lời, chính là hi vọng em trai mình có thể biết khó mà lui, đừng khiến cho anh phải tự mình mở miệng từ chối.

Từ đầu khi bước chân ra khỏi cửa lớn nhà Habsburg, anh đã thể sẽ không bao giờ quản bất cứ chuyện gì của gia tộc này nữa.

“Bởi vì...”

Nghĩ mở lời đầu có dễ? Huống chi tình cảnh túng quẫn ngày hôm nay thật sự nếu muốn truy cứu nguyên nhân, cũng phải quy cho bản thân không am hiểu kinh doanh, mới khiến cho gia tộc ngày càng suy yếu.

Chính vì vậy, Marco thấy xấu hổ.

“Ngu ngốc!”

Ở sau lưng Hồng Đỗ Quyên nghe được rất rõ ràng nội dung cuộc trò chuyện của anh em hai người, không nhận được lờm một cái, dứ khoát thay anh chàng đẹp trai tuấn tú kia mở miệng:

“Anh là ngu ngốc thật sự không hiểu hay là giả vờ không hiểu? Em trai anh cũng đã biểu hiện rõ ràng như vậy, chẳng lẽ anh còn không đoán ra cậu ấy lần



này tìm đến anh, là vì muốn nhờ anh giúp cậu ấy giải quyết phương diện tài chính khó khăn hay sao?”

Hồng Đỗ Quyên nói lời này, khiến hai người đàn ông đang đứng yên ở phía trước quay đầu lại. Một người là tức giận trừng mắt nhìn cô, một người khác lại giương đôi mắt tràn đầy hiếu kỳ gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Hồng Đỗ Quyên cố ý làm lơ cặp mắt phần nộ kia, chỉ tập trung chăm chú vào đôi mắt tò mò về cô của anh chàng đẹp trai, đôi mắt sắc sảo cười híp lại, bề ngoài đủ để mê đảo trái tim của tất cả chúng sinh.

“Anh chàng đẹp trai, cậu nói xem mới vừa rồi tôi nói có đúng không?”

“Đại ca, cô ấy là...”

“Nhân vật tầm thường, không đáng nhắc đến.”

Nói cách khác người phụ nữ Hồng Đỗ Quyên này hoàn toàn không đáng để anh phải lãng phí nước bọt thay cô giới thiệu.

Vừa nghe Belle Dary hình dung cô thành nhân vật nhỏ bé không có tí cân lượng gì, Hồng Đỗ Quyên suyết chút nữa tức giận đến mức quên cả hình tượng, muốn muốn mở miệng lớn tiếng mắng chửi anh một phen.

Chẳng qua thật may là cô kịp thời ngậm miệng lại, trước tiên quăng một nụ cười mê người với lúm đồng tiền cho anh chàng đẹp trai kia, rồi mới nhanh chóng đi về phía Belle Dary, lôi kéo anh sang một bên nói nhỏ.

“Này! Thương lượng với anh, hôm nay anh giúp tôi giữ chút mặt mũi, đừng khiến tôi xấu hổ trước mặt em trai nhỏ của anh, tôi đảm bảo sẽ ngoan ngoãn nghe lời anh cả ngày, cho dù anh yêu cầu có chút bất hợp lý hay việc vô nhân đạo gì với tôi, tất cả tôi đều nguyện ý nghe theo, được không?”

Hiếm khi mới thấy xuất hiện một người đàn ông vừa mắt cô, nói gì đi nữa Hồng Đỗ Quyên cũng sẽ để lại cho đối phương một ấn tượng tốt.

Cô tin rằng chỉ cần bám lấy anh chàng đẹp trai này, không chỉ điểm phúc không hết, mà còn có thể mượn sức mạnh của cậu ấy, giúp mình rời khỏi miền Man Hoang này cũng không chừng ấy chứ!

“À!”

Đúng chuẩn nụ cười gian xảo ngoài cười nhưng trong không cười, người phụ nữ này lại mơ tưởng thỏa thuận giao dịch với anh. Hừ! Chỉ một câu thôi:

“Không thể! Cô nghĩ cũng đừng nghĩ nữa.”

Dứt lời, bá tước Belle Dary mặc kệ cô vui mừng hay không, trực tiếp xoay người đối diện với em trai mình, không chút do dự mở miệng:

“Marco, cậu cũng biết nguyên nhân thực sự tại sao anh lại rời khỏi gia tộc Habsburg, cũng nên hiểu rõ đời này dù như thế nào anh cũng sẽ không nhúng tay vào những chuyện vô bổ của gia tộc này nữa, cho nên, rất xin lỗi, cậu gặp khó khăn anh không có cách nào giúp được.”

“Đại ca, xin anh...”

Marco chưa hết hy vọng muốn nói thêm vài câu nữa, tiếc rằng Belle Dary từ lâu đã quyết định không giúp đỡ.

“Đừng nói gì nữa, cậu nếu như muốn ở lại chỗ này chơi mấy ngày, anh hoàn toàn hoan nghênh. Nhưng nếu còn tiếp tục đòi hỏi qua trớn, đại ca anh sẽ không khách khí, dứt khoát mời cậu đi cho.”

Sau khi lạnh lùng từ chối tất cả, Belle Dary túm lấy Hồng Đỗ Quyên ngay tại chỗ xoay người rời đi.

“Này, chờ chút! Để cho tôi nói mấy câu với em trai anh trước đã! Đừng kéo, tôi...”

Cho dù Hồng Đỗ Quyên nói thế nào, gãy dựa ra sao, cũng không thoát được bá tước Belle Dary mạnh mẽ lôi kéo, khiến cô muốn trò chuyện thêm vài câu với Marco thôi cũng không được, thật là tên đàn ông không có tính người lại không có thiên lý mà.

--- ----- ta là đường phân cách tuyến -----

Hai người cứ lẳng nhà lẳng nhằng như vậy một đường trở về phòng ngủ của bá tước Belle Dary, cửa phòng vừa đóng, anh ngay lập tức công kích cô.

“Cô cái người phụ nữ này cũng thật không biết xấu hổ, vậy mà lại biểu hiện ra cái vẻ háo sắc như thế, lại còn dùng hết khả năng đi quyến rũ em trai tôi, quả là cái đồ háo sắc khôn kiếp.”

“Đừng đấy! Hồng Đỗ Quyên tôi đời này yêu thích nhất chính là nam sắc, không kén chọn đâu! Cuối cùng cũng coi như anh hiểu rõ tôi hơn một chút rồi.”

Hồng Đỗ Quyên thần nhiên nói, mặt cũng không có chút e lệ nào cả.

Ở thời đại khoa học kỹ thuật phát triển như ngày hôm nay, háo sắc không còn là quyền lợi mà chỉ đàn ông mới có thể hưởng, phụ nữ tương tự cũng có thể, mà cô cũng như vậy.

Lắc đầu, Belle Dary khuôn mặt ngây ngốc đưa mắt nhìn cô ở trước mặt, không dám tin mồm miệng:

“Cô vừa mới nói cô thừa nhận mình ham mê ưa thích nam sắc?”

Không thể tin được!

Anh quả thực không thể tin được câu nói như thế này vậy mà lại từ trong miệng một nười phụ nữ nói ra.

Thế giới này rốt cuộc đã biến thành cái dạng gì? Tại sao cả phụ nữ cũng thay đổi? Những cô nàng thực nữ trong quá khứ đâu? Đều chết ở nơi nào rồi?

“Hắc! Về mặt đó của anh là sao?”

Nhìn đáng vẻ anh giống như bị điều gì đã kích đến ngớ ngẩn, Hồng Đỗ Quyên cảm thấy có chút khó coi, dứt khoát tốn thêm vài lời để giải thích cho mình:

“Tôi yêu thích đàn ông một cách quang minh chính đại thì có gì sai? Tôi ngưỡng mộ những anh chàng tuấn tú thì có tội gì chứ? Lẽ nào anh chưa từng nghe qua Trung quốc chúng ta có vị thánh nhân, lão nhân gia người đã từng nói “Thực sắc tính dã”, ý nói ở đây chính là ham mê sắc đẹp là chuyện thiên kinh địa nghĩa\*. Nếu đàn ông có thể hảo sắc, tại sao phụ nữ lại không thể?”

\*Thiên kinh địa nghĩa: chuyện đương nhiên, hiển nhiên phải thế.

Nam nữ ngang hàng, nam nữ bình đẳng, thế giới hôm nay người người trong miệng đều hát vang luận điệu này đây! Cũng chỉ có anh cô hủ, bảo thủ như vậy, mới không thể nào tiếp thu được quan niệm của triều đại mới này.

Thấy cô đáng vẻ thân nhiên lại thẳng thắn thừa nhận như thế, Belle Dary thật sự không biết phải mắng cô thế nào thì mới tốt.

Ngẫm lại kể từ khi bắt đầu biết người phụ nữ đáng ghét này, anh cảm thấy đời sống cá nhân bình lặng của mình trong lúc vô tình đã bị cô quấy cho long trời lở đất, thiếu chút nữa liền sụp đổ.

Không! Không phải thiếu chút nữa.

Phải nói là nếu còn tiếp tục nữa, anh tin rằng bản thân sớm muộn gì cũng chết mất, đến lúc đó sẽ có hậu quả thế nào? Anh quả thực không dám tưởng tượng.

Thấy anh không nói lời nào, lại còn tỏ ra thâm trầm như trời sắp sập đến nơi vậy, Hồng Đỗ Quyên thật có chút không quen.

Nghĩ đến mình từ hồi bắt đầu biết anh, anh vẫn luôn làm bộ kiêu căng ra cái vẻ cao cao không thể với tới, vậy mà anh hôm nay lại chán chường thật đúng là không giống anh.

Nhìn anh như vậy, Hồng Đỗ Quyên có lòng tốt tới gần anh, vỗ vỗ bờ vai của hấn anh xem như an ủi.

“Được rồi! Thực ra chuyện này cũng không thể trách suy nghĩ của anh quá mức cứng nhắc được. Là do không theo kịp trào lưu thời đại. Thật ra nói lời thật tình thì, nơi này của anh có chút bảo thủ không chịu thay đổi, không hiểu tình hình, hoàn toàn cách lý với thời đại mới. Mặc dù không khí nơi này còn trong lành hơn so với bên ngoài, cảnh sắc cũng đẹp hơn so với thế giới ngoài kia, sông ngòi ao hồ trong suốt hơn so với những hồ nước bên ngoài, song những thứ kể trên vẫn chưa thể coi là ưu điểm gì được! Vì vậy tôi không nhận được có vài kiến nghị cho anh, tốt nhất là để người nơi này học hỏi bên ngoài một ít, cứ cho là anh thật sự có khối thế ngoại đào nguyên này, cũng nên có chừng mực. Ưu điểm bên ngoài, chúng ta nên dừng cảm tiếp thu; nếu không tốt đương nhiên loại bỏ, không cần nữa. Tôi nói một tràng như vậy, anh nghe có hiểu không?”

Che mặt lại, Belle Dary không biết nên trả lời cho mấy câu xằng bậy của người phụ nữ này như thế nào, thấy mấy lời ba hoa chích chòe của cô, tất cả chỉ là ngụy biện, anh càng khó có thể tiếp thu. Lẽ nào người phụ nữ này thật không biết mình làm sao đến được thế giới này ư?

“Nói cho tôi biết, có phải cô cho rằng nơi này là nơi người ta có thể đi tới đi lui tự nhiên không?”

Anh tỏ rõ vẻ nghi ngờ hỏi.

“Chẳng lẽ không đúng sao?”

Cô cũng tỏ rõ vẻ nghi hoặc trả lời.

Được lắm! Lần này hai người không cần tiếp tục phải trao đổi nữa, tất cả cứ thuận theo tự nhiên là được rồi!

Một ngày nào đó Hồng Đỗ Quyên sẽ hiểu rõ hết thái bí mật của nơi này, hi vọng sau khi cô biết được tất cả chân tướng của chuyện này, sẽ không nổi điên lên.

“Quên đi! Tôi lười phải phí lời với cô.”

Nếu còn nói chuyện với cô, Belle Dary ngờ rằng mình cũng sẽ trở nên điên rồ như người phụ nữ này mất.

Thấy anh xoay người phải đi, Hồng Đỗ Quyên lập tức sốt ruột lôi kéo anh, chờ anh quay đầu lại, cô nhanh chóng bày ra kúm đồng tiền mê người với anh, tiện thể lắc lắc cho anh thấy đôi tay và hai chân đã bị anh trói buộc nhiều ngày.

Ý tứ chính là xin anh xin thương xót, giúp cô cởi bỏ hết trói buộc, để cô có thể ra ngoài đi gặp vị thần Apollo kia, cùng cậu ấy trò chuyện, thuận tiện hưởng thụ một chút tư vị được đàn ông yêu thương cưng chiều.

“A! Cô muốn tôi giúp cô mở còng tay xích chân thật sao?”

Cô có thể cười đến mê người, tương tự anh cũng có thể, chỉ là ít khi có cơ hội thể hiện thôi!

“Đứng, đứng.”

Quá tốt rồi! Nhìn dáng vẻ anh cười híp mắt, tâm trạng hẳn là rất tốt mới đúng, vậy mình có hi vọng giành lấy tự do rồi.

“A!”

Ngoài cười nhưng trong không cười, tâm trạng Belle Dary không một chút nào vui vẻ như trong lòng Hồng Đỗ Quyên phỏng đoán.

“Cô đừng hòng mơ tới, cả ngày hôm nay không cho phép cô bước chân ra khỏi phòng, nghe rõ chưa?”

Hạ lệnh xong, anh cứ như thế không nề hà gì bỏ lại người phụ nữ bị mình làm cho tức giận đến suýt chút nữa đầu trúng gió.

Thời khắc bá tước Belle Dary đóng cửa phòng lại, cũng là lúc bên trong vang lên một tiếng tiếng kêu sắc bén đến chói tai.

“Aaaaaa....!”

Tiếng kêu vang lên, thiếu chút nữa phá vỡ màng nhĩ của người ta không nói, kém tí thì đem cả nóc nhà tòa pháo đài cũng bay lên. Chẳng qua vốn là bá tước Belle Dary tâm trạng uể oải không dứt, giờ khôi phục không ít.

Ha ha! Có thể khiến cô ấy tức giận đến nông nổi ấy, tính ra cũng là chuyện khiến lòng người vui sướng a!

Đáng ghét! Đáng ghét! Đồ xú nam nhân này, người đàn ông này nhớ kỹ cho tôi. Anh cho rằng như thế mà có thể hạn chế Hồng Đỗ Quyên cô ở đây, không ra được ngoài thật sao?

Cô Hồng Đỗ Quyên nhất định không thể để anh tính kế được, cô cho dù ngày hôm nay có phải mất hết tấm da mặt đẹp như thiên tiên này, cũng phải xông ra ngoài, anh bắt được cô cũng chẳng làm sao.

Sau khi quyết định chủ ý như vậy, bá tước Belle Dary chân trước vừa mới rời đi, chân sau Hồng Đỗ Quyên lập tức đuổi tới.

Anh đi về phía đông, thì cô chạy về phía tây, dù không có cơ hội quen biết anh chàng cực phẩm tuần tú kia, đi lang thang loang quanh khắp nơi còn tốt hơn bị người ta mạnh mẽ nhốt ở trong phòng!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

## Chương 15: Chương 6.1

Sau khi có thể tự do hành động, Hồng Đỗ Quyên xác định việc đầu tiên cần làm chính là đi tìm người chị em tốt của cô ở nơi này, tiểu thư Annie. “Xin chào! Đạo này mọi người vẫn ổn chứ? Bạn rộn hay nhàn rồi? Mỗi ngày đều phải làm những công việc giống nhau sao?” Hồng Đỗ Quyên vừa mới xuất hiện, cái miệng nhỏ nhắn liền nói không ngừng, một lúc hỏi mấy câu, chỉ mong có một người nào đó trong phòng giặt đồ có thể đi ra tâm sự với cô một chút, giúp cô tháo gỡ phiền muộn trong lòng.

Ai biết được, ở đây nhiều người như vậy mà lại không có một ai thêm để ý đến cô, mọi người vẫn như trước, bận rộn làm việc của mình, trực tiếp coi cô như không khí.

Nhìn thấy tình huống như vậy, Hồng Đỗ Quyên không khỏi cảm thấy khó hiểu, cô thầm nghĩ: Kỳ quái? Từ lúc nào nhân duyên của cô trở nên xui xẻo như vậy, cô thật không thể hiểu nổi?

Nhìn tình hình này, có lẽ là ở đây không có ai chào đón cô.

Ngẫm lại, Hồng Đỗ Quyên quyết định thay đổi mục tiêu, để tránh việc tự rước nhục vào thân.

Đúng lúc này, sau khi hẹn gặp Jimmy, Annie đã quay trở lại. Vừa nhìn thấy Hồng Đỗ Quyên, Annie ngạc nhiên vô cùng, giống như cô vừa nhìn thấy người thân của mình vậy, cái miệng nhỏ nhắn cười tươi, còn thân mật kéo hai tay của Hồng Đỗ Quyên nói: “Chị Đỗ Quyên, sao chị lại rảnh rỗi mà tới đây?”

“Cô không thèm hỏi tôi về nguồn gốc của cái còng tay và xích chân này sao?” Thấy Annie chào hỏi cô giống như không có chuyện gì xảy ra, thấy cô bị đối xử bất công cũng không nói lấy một câu, trong lòng Hồng Đỗ Quyên có vài phần buồn bực! “Đỗ Quyên chị nói đùa sao?” Kỳ thực chuyện cô cùng bá tước đại nhân sống chung đã sớm trở thành câu chuyện trà dư tửu hậu trong lâu đài: “Những chuyện này Annie đều biết hết, vậy thì sao còn phải nói tiếp về nó nữa đúng không?”

“Vậy thì, nhìn thấy mấy thứ này...” Hồng Đỗ Quyên tiện tay lắc lắc đôi tay bị còng của mình nói: “Cô có cảm nghĩ gì không?” Annie là một cô gái ngây thơ, cô tin tưởng Annie, chỉ có lời nói của Annie mới có thể khiến cô nghe vào, cũng chỉ có lời của Annie mới có thể giúp cô hiểu rõ cách nhìn của mọi người trong lâu đài về mình. Chuyện ngày hôm nay nhất định là có nguyên nhân, bởi vì Hồng Đỗ Quyên đã sớm nhìn ra những cô gái trong phòng giặt quần áo kia có tình xa lánh cô, nếu không sao họ lại bỏ rơi cô chứ?

“Cái này...” Vấn đề này làm khó Annie rồi.

Hiện tại tất cả mọi người trong lâu đài đều nói chị Đỗ Quyên là tình nhân của Bá tước, mọi người còn nói tâm tư của Hồng Đỗ Quyên này quá thâm trầm, nên mới có thể lợi dụng họ để khiến Bá tước chú ý, nhờ đó mà đạt được mục đích.

Đương nhiên là Annie không tin những chuyện này, cũng chỉ có cô mới thực sự hiểu rõ trong lòng chị Đỗ Quyên ghét bá tước đại nhân đến thế nào: “Thành thật mà nói, hiện tại trong lâu đài, mọi người đều tung tin đồn nhảm, rằng chị Đỗ Quyên đã trở thành tình nhân của bá tước đại nhân.”

“Cái gì?” Tin đồn này thật khiến người tôi kinh ngạc, Hồng Đỗ Quyên choáng váng, sau đó cười to, tiếng cười của nàng thu hút rất nhiều ánh mắt: “Họ nói... Ha ha, Hồng Đỗ Quyên tôi là... Tình nhân của Bá tước đại nhân! Trời ạ! Thứ tin đồn nhảm này, nếu họ mà tin, vậy thì họ... Ngụ không ai bằng!”

Một cô gái trong phòng giặt quần áo nghe thấy Hồng Đỗ Quyên không khách khí mắng họ ngu không ai bằng, lập tức đứng dậy nói: “Nếu như cô không phải là tình nhân của Bá tước đại nhân, vậy vì sao ngài lại đối xử với cô đặc biệt như vậy? Không chỉ để cô làm hầu gái riêng cho ngài, còn để cô ngủ cùng phòng, chuyện này càng khiến người ta không hiểu vì sao bá tước lại hao tổn tâm cơ vì cô đến như vậy, tìm mọi cách chỉ vì muốn giữ cô bên cạnh.” “Hừ.” Hồng Đỗ Quyên cười lạnh, rất không khách khí thể hiện sự khinh thường với cô gái kia: “Nếu cô thích những chuyện đó, vậy tôi tặng hết cho cô.”

Không có gì quý hơn sự tự do, mặc kệ là vì lý do gì, bất luận là kẻ nào cũng không nên vọng tưởng trói buộc sự tự do của người khác. “Tôi...” Cô gái kia nhìn còng tay và xiềng chân trên người Hồng Đỗ Quyên, cô thật sự không biết nên trả lời thế nào.

Nghĩ lại thì ngoại trừ tội nhân, cũng không có ai bị đối xử như vậy.

“Hừ! Không tệ lắm! Coi như cô còn có chút đầu óc, xem ra đã hiểu mình sai ở đâu rồi đúng không?” Hồng Đỗ Quyên thấy sắc mặt mọi người dần thay đổi, cuối cùng họ cũng đã hiểu ra. Họ đã không còn đối địch với cô nữa, cô cảm thấy có thêm chút sức mạnh, công sức nàng thay bá tước đại nhân dạy dỗ các cô coi như không uổng phí: “Tôi nói cho các cô biết, tôi với bá tước đại nhân của các cô, có thể nói là chỉ nhìn nhau cũng đã thấy ghét. Ngày hôm nay nếu không phải vì tôi đang bị hấn quản chế, các cô nghĩ bằng chút tài mọn của hấn mà có thể trói buộc được tôi sao?” Cái đầu của cô cũng không phải chỉ để cho người ta nhìn, nếu cô đã vắt óc suy nghĩ, bất luận là kẻ nào cũng không có cách bắt cô.” “Cô nói, bá tước đại nhân của chúng tôi rất ghét cô phải không?” Quả thật là như vậy sao? Không phải là do họ thích hoài nghi, mà là họ hiểu rõ chủ nhân của mình.

Trong những tình huống bình thường, bá tước đại nhân luôn luôn khoan dung độ lượng, trừ phi là người đại gian đại ác, nếu không bá tước tuyệt đối sẽ không xử phạt nặng.

“Đương nhiên! Nếu hấn không ghét tôi, vì sao lại đối xử với tôi như thế?” Hồng Đỗ Quyên nói xong, lòng đầy căm phẫn, hấn còn vừa nói vừa mạnh mẽ còng tay cô, người đàn ông kia lại nở đối xử với cô bằng phương thức vô nhân đạo như vậy.” “Vậy còn có?” Họ nghĩ đến bá tước đại nhân của họ, đáng người tuân thủ phi thường, cao cao tại thượng, thân phận cao quý không ai sánh bằng, xưa nay hấn thấy phụ nữ đều xưa như xưa vịt, từ trước đến nay hấn đều chán ghét những cô gái tìm cách tiếp cận hấn, hấn cảm hận phụ nữ, vì vậy họ mới đành miễn cưỡng giữ kín tâm tư trong lòng lòng, tự nhắc mình ngàn vạn lần không nên si tâm vọng tưởng, vọng tưởng bay lên cảnh cao làm phượng hoàng.

“Tôi? Cái này còn có cần phải hỏi sao?” Vấn đề rõ ràng dễ hiểu như vậy, còn phải hỏi sao, quá ngu xuẩn: “Nói cho các cô biết, chỉ cần Hồng Đỗ Quyên tôi muốn, ngày hôm nay đừng nói một vị bá tước đại nhân, dù là mười vị trăm vị, tôi cũng có thể khiến cho bọn họ cam tâm tình nguyện quỳ dưới gấu vấy của tôi, có thể bá tước nhà cô... nhất định là có ý chí sắt đá, không hiểu sở thích, đồng thời không biết thương hoa tiếc ngọc, chính là một tên khốn kiếp, hơn nữa...” nói đến đây, về mặt Hồng Đỗ Quyên thay đổi, trở nên ám muội, giọng nói châm chọc: “Tôi rất hoài nghi có thể đại nhân nhà các cô là số không đó!”

“Số 0?” vừa nghe hai chữ này, tất cả mọi người đều không hiểu, cô nhìn tôi tôi nhìn cô, cái gì gọi là số 0? Đương nhiên họ hiểu số 1, số 2, số 3 là gì, nhưng dường như số không trong lời nói của Hồng Đỗ Quyên không phải là số đếm: “Rốt cuộc số 0 là có ý gì?” Nhìn về mặt khó hiểu của các cô, Hồng Đỗ Quyên đành giải thích thêm một chút: “Tôi hỏi các cô, có phải đại nhân nhà các cô vẫn thường khó chịu khi gặp phụ nữ?”

“Đúng, đúng, đúng.” Các cô nhiệt liệt tán thành, còn mạnh mẽ gật đầu. Quả thực, không ai không thừa nhận điều này.

“Cho nên, tôi hoài nghi rất có thể chủ nhân nhà các cô thích đàn ông, cũng chính là tục xưng ‘Số 0’, hiểu chưa?” Nếu Belledere không phải là người đồng tính luyến ái, sao có không động tâm trước một đại mỹ nhân như Hồng Đỗ Quyên cô như vậy?

Hai người bọn họ cùng phòng cùng giường nhiều ngày, hấn vẫn đối xử thờ ơ với cô, lại chưa từng chủ động có yêu cầu thân thiết, còn cẩn thận giữ bốn phận, không hề có một chút ý đồ không an phận gì với cô, hơn nữa từ trước đến nay hấn vẫn luôn chán ghét nữ nhân. Tổng hợp lại những ý trên... Được

rồi, Hồng Đỗ Quyên càng khẳng định vị bá tước đại nhân chí cao vô thượng Belledere này chắc chắn là thích đàn ông. “A?” Một người hít sâu, nhiều phụ nữ ở chung một chỗ như vậy, tiếng hít sâu này trở nên vang dội. Họ chết lặng, dù thế nào cũng không thể tin được, đại nhân của họ mà lại thích đàn ông sao? Điều này có thể sao? Nhưng từ trước đến nay bá tước đại nhân chán ghét nữ nhân, hơn nữa lần này Hồng Đỗ Quyên lại khích bác ly gián, cái gọi là “Đồng tính tương xích” càng làm cho họ tin tưởng hơn, không một chút nghi ngờ.

Trải qua sự dạy dỗ của Hồng Đỗ Quyên, ngay lập tức mọi người truyền ra một tin đồn khác: “Bá tước Belledere thích đàn ông.”

Mặc dù cô đã thành công trong việc hạ thấp danh tiếng của Belledere, thế nhưng chuyện này đối với hồn thể ma nữ Hồng Đỗ Quyên này chỉ là một chút chuyện nhỏ, chưa thể thỏa mãn tâm tư gian ác của cô được? Tạm biệt với các cô gái trong phòng giặt quần áo, một mình Hồng Đỗ Quyên rời đi, không biết phải đi đến nơi nào mới tốt, đến cuối cùng đành một mình rời lâu đài, đi tới một ngọn núi nhỏ không một bóng người, nằm trên đồi cỏ xanh tươi mềm mại, hưởng thụ thiên nhiên tươi mát.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

## Chương 16: Chương 6.2

Rốt cuộc cô phải làm như thế nào mới có thể thoát khỏi cái nơi quỷ quái này và trở lại với cuộc sống hiện đại của cô đây? Từ trước đến nay cô không phải là một người thích yên tĩnh, thích cuộc sống nơi thôn quê.

Cô là một cô gái thành phố không thích cô đơn, chỉ thích tận hưởng cảm giác được nhiều người đàn ông tôn sùng là nữ vương.

Cô yêu đàn ông, chuyện này dù là bạn bè của cô hay những người không ưa cô đều biết.

Cô có thể nhịn ăn một ngày, cũng có thể không làm một vụ giao dịch, nhưng không thể sống một ngày không có đàn ông. Nhưng bây giờ thì sao? Đã mấy tháng rồi cô chưa từng được dựa vào người đàn ông cô quan tâm, hưởng thụ cảm giác hai người quấn quýt vô cùng thân thiết, còn nữa, để cho hắn không bỏ được cô, một tay cô đã lập nên sự nghiệp nữ vương này.

“Aizz...” Cô không nhịn được mà thở dài, đang vì cảnh ngộ hiện tại của mình mà than thở, đột nhiên một thanh âm vang lên trong thế giới cô độc tịch mịch của cô.

“Một cô gái tốt, không nên nằm một mình trên đồi cỏ như thế này mới phải.” Marco đang phiền muộn, đi ra ngoài hít thở không khí một chút, thật không ngờ lại tình cờ gặp cô gái này. Cô gái có những hành vi kỳ quái này đã khiến hắn phải nhìn bằng con mắt khác, một cô gái to gan không ai bằng.

Vừa thấy có người xuất hiện khuấy rối sự yên tĩnh của cô, tất nhiên là Hồng Đỗ Quyên không vui chút nào, cô ngồi dậy, đang muốn thông báo với người vừa xuất hiện rằng nơi yên tĩnh này cô đã chiếm rồi, ai biết vừa quay đầu nhìn lại lại nhìn thấy mục tiêu mới.

Nhìn người vừa xuất hiện trước mắt mình, Hồng Đỗ Quyên vì vận may của mình mà cảm thấy vui vẻ không ngớt, khuôn mặt xinh đẹp mỉm cười thân thiện nói: “Nếu cậu không chê, bản tiểu thư vô cùng hoan nghênh sự gia nhập của cậu.” Đối với Marco mà nói, việc Hồng Đỗ Quyên mời Marco giống như một chuyện lạ không thể tưởng tượng nổi: “Không phải cô là người phụ nữ của anh trai tôi sao? Sao lại đưa ra lời mời kiểu này với tôi?” Đúng là một người ngu ngốc!

Lại có người nghĩ cô là người phụ nữ của Belledere, quả thực Hồng Đỗ Quyên rất muốn hét to một tiếng để trút bớt sự bất bình trong lòng mình, nhưng vì muốn duy trì hình tượng tốt đẹp của chính mình, lại càng vì muốn để lại ấn tượng tốt trước người đàn ông này, cô chỉ có thể bắt đầu đi liếc mắt mở miệng: “Xin cậu! Xin cậu đừng tùy tiện tưởng tượng được không? Tôi với anh cậu chỉ có thể làm kẻ thù, tuyệt đối không phải quan hệ tình nhân như cậu nghĩ.”

“Thật ư?” Marco vừa đi vừa nói, hào phóng đi tới ngồi xuống bên cạnh cô.

Xưa nay anh hắn vẫn luôn chán ghét phụ nữ, luôn đối xử lạnh lùng với phụ nữ, lại càng chưa từng nói ra ý kiến hay cảm xúc của mình ở trước mặt bất kỳ người nào. Thế nhưng, đối với cô gái này thì hi vọng ái ố đều hiện lên trong ánh mắt, rõ ràng cách hắn đối xử với cô vô cùng đặc biệt, tại sao cô lại không nhận ra tình cảm của anh trai mình? Trong lòng cô đang nghĩ cái gì vậy?” Marco không nói một lời, Hồng Đỗ Quyên nhìn chằm chằm vào gương mặt tuấn tú của Marco, ánh mắt long lanh.

“Cô có thể đừng nhìn chằm chằm vào tôi như thế được không?” Đối với ánh mắt của cô, dù hắn đã quen với chốn phong nguyệt, cũng không khỏi cảm thấy như bị khuấy rối, hướng chi trong lòng Marco, cô gái này chính là người phụ nữ của anh mình.

Chính là vợ của bạn không thể đùa giỡn, hướng chi lại là cô gái này!

“Cậu xấu hổ sao?” Tuyệt đối không phải! Đối với sự hiểu biết về đàn ông của Hồng Đỗ Quyên, cô có thể nhìn ra được. “Tôi không xấu hổ, chỉ là cảm thấy bị khuấy rối mà thôi.” Đã là người phụ nữ của anh trai hắn thì cũng chẳng khác nào là người nhà của hắn. Đối với cô, Marco không cần phải giấu giếm. “Quấy rối?” Thật thú vị! Nghĩ đến việc người đàn ông này vẫn coi cô là người phụ nữ của Belledere, đã như vậy, cũng không sao cả... Đột nhiên, cánh môi mềm nhũn hôn lên môi Marco với tốc độ cực nhanh. Có thể nói là từ trước đến nay hắn chưa từng thấy qua. Đối với thứ điểm phúc đột nhiên

roi xuống này, phản ứng đầu tiên của Marco chính là lập tức đẩy ra, chột dạ nhìn xung quanh, chỉ sợ bị anh mình bắt gặp.

“Cô thật đúng là thú vị ngoài sức tưởng tượng của tôi.” Marco nói. Hồng Đỗ Quyên cũng không hứng thú lắm: “Quên đi! Cậu đã không chịu tin tôi tuyệt đối không phải là người phụ nữ của anh cậu, tôi đây liền đổi đề tài là được chứ gì.”

Về cơ bản, đối với Hồng Đỗ Quyên mà nói, Marco có hai điểm hữu dụng, một là cô muốn thu nhận hắn làm nam sủng, khiến hắn cam tâm tình nguyện quỳ dưới gấu vấy của cô.

Chẳng qua, nhìn thế cục trước mắt, Hồng Đỗ Quyên biết cô không nên mơ tưởng tới điểm đầu tiên, bởi vì giữa bọn họ có một tên vô cùng chướng mắt, Belledere.

Nếu đã không chiếm được điểm hữu dụng đầu tiên, vậy không thể làm gì khác hơn là lấy lui làm tiến, lợi dụng hắn để đạt được mục đích thứ hai của cô. “Tôi hỏi cậu, làm thế nào mà cậu tới được nơi này? Cậu đã dùng cách gì để tới đây? Giả sử bây giờ tôi muốn rời khỏi nơi này, phải làm thế nào mới có thể rời khỏi đây?” Hồng Đỗ Quyên vừa hỏi về vấn đề này, Marco tròn mắt ngạc nhiên.

Trời ạ! Lẽ nào cô gái này không biết một chút gì về bí mật của nơi này sao? Nếu không tại sao cô phải hỏi những vấn đề này chứ? Hồng Đỗ Quyên vừa nhìn về mặt của Marco, trong lòng có chút tức giận: “Ngán vạn lần xin cậu, đừng mở miệng nói cho tôi biết, vấn đề của tôi chỉ có người ngu ngốc mới có thể hỏi nhé!”

Nếu không, chắc chắn cô sẽ bóp chết hắn ngay lập tức, thuận tiện giấu xác xóa dấu vết, để không ai tìm được chứng cứ.

“Không phải! Đương nhiên là tôi sẽ không nói như thế.” Nói như vậy không phải là sẽ đắc tội với anh trai mình rồi sao? Dù lá gan của Marco có lớn hơn nữa, cũng không dám đắc tội với anh trai mình: “Chẳng qua là tôi muốn hỏi cô, làm sao cô lại tới được nơi này?” “Làm sao tới được ư?” Vấn đề này thực sự rất khó trả lời, nói thật, cho tới bây giờ Hồng Đỗ Quyên vẫn rất mơ hồ, không hiểu nổi làm cách nào mà mình lại đến được nơi này.” Chính là một tiếng phanh gấp, sau đó tôi bị hôn mê, đến khi hai mắt mở ra, hình ảnh đầu tiên tôi thấy chính là một mỹ nam trần trụi đang ngâm suối nước nóng.”

Marco gãi gãi đầu, về mặt mơ hồ hỏi lại: “Cô nói ‘phanh’ là có ý gì? Còn có mỹ nam trần trụi đang ngâm suối nước nóng là ai vậy?” Hắn biết câu hỏi của hắn rất ngu ngốc, nhưng xin lỗi, đầu hắn dung lượng có hạn, thực sự không hiểu cô đang nói gì. “Ai nha?” nhưng hắn lại là em trai của Belledere nên cô đành nhin: “Nói một câu đơn giản cho cậu hiểu, nguyên nhân thực sự của việc tôi tới được đây chính là do bị tai nạn xe cộ, tai nạn xe cộ! Cậu đã hiểu chưa?”

“Đã hiểu, đã hiểu.” Dù không hiểu, Marco cũng cố giả bộ như đã hiểu, hướng hồ quả thực hắn có thể dựa vào mấy câu nói của cô để suy ra được câu trả lời vô cùng đơn giản.

“Tôi nghĩ trong thế giới mà cô từng sống, cô đã không còn tồn tại nữa rồi, nói cách khác trừ khi cô nguyện ý đổi mặt cái chết thật sự, nếu không cô không thể tới được nơi này.” Sấm sét giữa chơi quang đánh xuống khiến Hồng Đỗ Quyên choáng váng, về mặt cô tái nhợt, không tin nổi câu chuyện mà quý của Marco: “Cậu đừng gạt tôi! Nói cho cậu biết, Hồng Đỗ Quyên tôi không phải là người ngu ngốc dễ lừa, nếu sự thật đúng như thế, vậy không phải là cậu cũng giống như tôi đã chết rồi sao?” Nhưng quả thật thân thể hắn vẫn có nhiệt độ cơ thể bình thường.

Vì muốn chứng thực, Hồng Đỗ Quyên vội vàng kéo vạt áo trước ngực hắn ra, to gan đặt tay lên lồng ngực hắn, thăm dò nhịp tim hắn. “Cô bình tĩnh một chút, ngàn vạn lần đừng như vậy, tôi...” Chân tay Marco luống cuống, muốn đẩy bàn tay của Hồng Đỗ Quyên đang phủ trên lồng ngực của hắn ra.

“Hai người đang làm cái quái gì vậy?” Belledere quát to, cắt đứt động tác của cả hai. Hồng Đỗ Quyên và Marco quay đầu lại, nhìn về gương mặt hung ác, toàn thân tỏa ra sát khí đáng sợ của Belledere. Không phải ai khác, chính là bá tước Belledere đại nhân! Cô ngồi, hắn đứng, hai cặp mắt tràn ngập giận giữ giằng co lẫn nhau, Belledere không mở miệng, Hồng Đỗ Quyên cũng lười mở miệng.

Thời gian trôi đi chậm như rùa bò, không khí như ngưng kết lại.

Trong đầu Belledere đều là hình ảnh người phụ nữ đáng chết này cởi quần áo của em trai mình, đôi tay nhỏ bé còn sờ mó thân thể hắn, giữa ban ngày mà dám lớn mật xoa lòng ngực của hắn, cùng hắn... Thật ghê tởm!

Mà trong đầu Hồng Đỗ Quyên chỉ còn câu nói của Marco.

Ở trong thế giới của cô, cô đã chết vì tai nạn xe, cô là một người chết! Cô mà lại là một người chết! Lời nói dối hoang đường thế này bảo cô tin bằng cách nào đây!

Rõ ràng cô có thể cảm nhận được nhịp tim của mình, thân thể tứ chi hoạt động như thường, hai mắt vẫn sáng như trước, hét thây mọi thứ đều nói rõ ràng cho cô biết, cô Hồng Đỗ Quyên vẫn còn là một người sống. Làm sao có thể giống như tên khốn kia nói, cô đã là một người chết? Chuyện này căn bản chính là lời nói vô căn cứ, dù chết cô cũng sẽ không tin!

“Tại sao cô lại làm ra cái chuyện không ai chấp nhận được như thế này chứ?”

“Nói cho tôi biết cách rời khỏi nơi này.” Bá tước Belledere vô cùng bức bối vì chuyện xấu cô làm, vì vậy cô cũng không khách khí cùng em trai hắn lập tức rời đi.

Mà trong lòng Hồng Đỗ Quyên chỉ muốn rời đi, biến nơi này trở thành một con ác mộng dài nhất trong cuộc đời cô đã trải qua, cô cũng không muốn sống ở cái thế giới hoang dã lại vô lý vô tình này.



Bất đồng vấn đề khiến hai người đều tức giận, hấn hung ác nhìn cô, cô cũng nhìn chăm chăm hấn không thôi. “Cô/Anh phải trả lời chuyện tôi hỏi trước đã.”

Hai người trầm miệng một lời, không ai nhường ai, một lần nữa tình cảnh lại rơi vào bế tắc.

Không có cách nào có thể kiềm chế nghỉ ngơi trong lòng mình, cuối cùng Hồng Đỗ Quyên tức điên, từng bước một ép sát về phía Belledere hỏi: “Dù tôi có làm cái gì cũng không phải chuyện của anh, anh chỉ cần nói cho tôi biết cách để thoát khỏi nơi này là được, tôi cam đoan sẽ biến mất trước mặt anh ngay lập tức, cũng sẽ không bao giờ chọc giận anh, cũng sẽ không khiến anh phiền não, như vậy anh đã hài lòng chưa?”

“Không có khả năng!” Giương mặt Belledere kè sát mặt cô, hấn lạnh nhạt thở khê: “Cô muốn rời khỏi nơi này sao, vĩnh viễn không có khả năng. Giống như tình huống của cô năm đó vậy, muốn rời khỏi nơi này chỉ có duy nhất một con đường, chính là Chết!”

Đây là sự thật tàn khốc không ai có thể thay đổi! Không được, cô không tin!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [Ww.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

## Chương 17: Chương 7.1

Nghe Belledere nói ra ba chữ “Không có khả năng”, Hồng Đỗ Quyên thoáng chốc tan vỡ, cô nhin không được mà thương tâm rơi lệ, không nhin được mà gào khóc tại chỗ.

Tính cô trời sinh lạc quan, làm việc vô cùng bốc đồng, càng gặp chuyện khó khăn, tinh thần của cô càng dồi dào, sinh khí dồi dào xông về phía trước, không có lối ra cô sẽ tự đào lối ra, tuyệt cảnh không có đường ra cô cũng sẽ phải đi ra từ một con đường lớn bằng phẳng, sáng sủa.

Cô chưa bao giờ hiểu được uế oải là tâm trạng như thế nào, càng tự nhận trong thiên hạ tuyệt không có chuyện gì Hồng Đỗ Quyên cô không làm được.

Nhưng còn bây giờ thì sao?

Chẳng biết vì sao lại bị đưa đến nơi đây đã làm cô cảm thấy quá tức giận rồi, bây giờ muốn trở về, còn bị người ta dứt khoát nói một câu: không có khả năng!

Hấn mới không có khả năng! Cô phẫn nộ, không kìm nổi nước mắt của mình nữa, từng giọt nước mắt trong suốt cứ rơi xuống.

“Vì sao? Vì sao hai anh em anh đều muốn gạt tôi? Lẽ nào tôi thực sự khiến hai người không vừa mắt sao?” Cô vừa khóc vừa gào thét vào mặt hấn: “Dù tôi yêu đàn ông, thích hưởng thụ cảm giác được đàn ông vây quanh, cung chiều, nhưng đây cũng là chuyện riêng của tôi! Tôi đã làm phiền ai? Tôi đã hại ai chứ? Vì sao họ phải dùng phương thức tàn khốc như thế để trả thù tôi? Nói cho tôi biết đi!”

“Mỗi một câu tôi nói đều là sự thật, tôi không thích lừa dối người khác, lại càng không thích bị người khác lừa dối, cô nói tôi chán ghét cô, tôi muốn lừa dối cô, thật là oan uổng cho tôi.” Nhìn cô khóc thương tâm như vậy, Belledere không khỏi vì nước mắt của cô mà đau lòng, không tự chủ được hạ giọng nói, chậm rãi thổ lộ lòng hấn với cô.

“Tôi chưa từng chán ghét cô, thật đấy.” Hấn chẳng những không ghét cô gái này, ngược lại còn vô cùng để ý cô, để ý đến mức ngay cả chính hấn cũng cảm thấy khó hiểu. “Tuy là tôi hay tức giận với cô, cũng thường quát mắng cô, nhưng cô biết không? Ngay cả tôi cũng không hiểu nổi tại sao tôi không thể kiểm soát được bản thân, không có cách nào có thể kiềm chế cảm xúc, chỉ cần đứng trước mặt cô, tôi liền không còn là tôi nữa.”

“Tôi không quan tâm!” Ai thèm để ý đến hấn chứ! Dù cho hấn biến thành một con yêu quái chưa từng thấy trên đời, Hồng Đỗ Quyên cô cũng không cảm thấy cô cần phải chịu trách nhiệm với hấn.

“Nói cho tôi biết, tôi chỉ muốn biết vì sao tôi không thể rời khỏi nơi này? Vì sao anh nói không có khả năng?”

Nhìn cô cố ý như vậy, Belledere không nhin được khê thờ dài: “Haiz! Cô nếu thật sự muốn biết bí mật của nơi này, chỉ cần cô không khóc nữa, tôi lập tức nói cho cô biết.” Chưa từng có kinh nghiệm dỗ con gái, Belledere đành phải dùng phương thức kém chất lượng nhất chính là trao đổi điều kiện với cô, hy vọng cô đừng khiến hấn đau lòng nữa.

“Đây là điều kiện trao đổi sao?” Nếu vậy Hồng Đỗ Quyên cô cũng có thể phá lệ nghe hấn một lần.

“Cô nói sao thì là như vậy.” Tùy cô, cả đời này hấn và cô nhất định là dây dưa một đời, ai cũng đừng mơ tưởng tới việc rời khỏi nơi này.

“Được! Tôi không khóc.” Cô lập tức nói. Một lời cam kết, Hồng Đỗ Quyên còn tưởng là thật thu lại nước mắt của mình, tốc độ cực nhanh, thật khiến người ta ghen hống nhìn trần trời.

Thấy người con gái này có thể khống chế cảm xúc của mình trong thời gian ngắn như vậy, Belledere thật đúng là không thể không bội phục.

Nhìn cô thật sự ngừng khóc, Belledere đành phải ngoan ngoãn làm theo ước định: “Trước khi nói ra tất cả, trước hết tôi phải nói cho cô về thân thế của tôi, cô có hứng thú nghe không?”

Hắn chưa từng lo lắng trước cảm xúc của người khác, nhưng đối với cô thì hắn không muốn miễn cưỡng, sợ cô lại dùng nước mắt để đối phó với hắn.

“Nói thì cứ nói đi, cần gì phải dài dòng như vậy.” Tuy nói như vậy, nhưng kỳ thực trong lòng Hồng Đỗ Quyên cũng có vài phần hiếu kỳ đối với lai lịch của hắn, khiến cô khó hiểu nhất là, tại sao đêm đó khi cô tìm đến hắn, hắn lại chấp nhận người con gái như cô?

“Tôi không biết cô đã từng nghe nói về gia tộc Habbs trong lịch sử chưa?” Gia tộc này có từ thời trung cổ, lúc đó gia tộc bọn họ từng xuất hiện một người phụ nữ vĩ đại, tên là Maria Tyler, cô là nữ hoàng cuối cùng của gia tộc.

Năm 1771 sau công nguyên, Maria Tyler sinh ra ở cung điện Vienna, và cô là con gái của vị hoàng đế của Habbs, cha của Charles VI.

Danh hiệu là Austria thân vương, nữ hoàng Hungary, nữ hoàng Bohemia .

“Đương nhiên, tất cả những thứ này đều là thời kỳ huy hoàng xán lạn đã qua của gia tộc Habbs, trên thực tế ngày nay gia tộc Habbs đã sớm suy bại, giống như Marco từng nói, đã phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng kinh tế khó khăn..

Tôi là con trai duy nhất của Hobbs Earl và phù thủy Meisha, cũng là người con trai không được chào đón nhất của gia đình Habbs.

Tuy cha tôi yêu mẹ tôi rất sâu đậm, nhưng thân phận phù thủy của bà không được gia tộc Habbs chấp nhận, cho nên cuối cùng hai người vẫn bị chia cắt, tôi sống với cha tôi cho đến năm hai mươi lăm tuổi, sau đó tôi kiên quyết rời khỏi gia tộc Habbs, chỉ vì tôi không có cách nào chịu được ánh mắt khinh bỉ của người nhà tôi đối với tôi.

Chi tiếc là không lâu sau, tôi bất hạnh gặp tai nạn trên không, cứ như vậy...

“Chết?” Hai chữ này, không cần Belledere mở miệng, chỉ cần nhìn tinh thần chán nản kia, Hồng Đỗ Quyên cũng có thể đoán ra.

Nhưng cô vẫn không tin, chủ động cởi vạt áo trước ngực hắn, đặt tay lên ngực hắn, nơi đó vẫn truyền đến tiếng tim đập: “Âm ầm, hơn nữa tim anh đập vẫn rất bình thường, sao lại nói mình là một người chết chứ?” Cô không tin! Dù thế nào cũng không thể tin được, chuyện quỷ thần này căn bản là khiến cho người ta không thể nào tin nổi! Muốn một cô gái thời đại mới như cô tin bằng cách nào đây?

“Cô có thể tạm thời bình tĩnh một chút được không, sau khi nghe tôi nói xong cô mới quyết định được không?”

“Được, anh nói, tôi nghe.” Hồng Đỗ Quyên khoanh hai tay trước ngực, cô muốn nghe xem hắn còn có thể kể ra những chuyện hoang đường đến thế nào nữa.

“Không phải vừa rồi tôi đã nói cho cô biết, mẹ của tôi là một phù thủy sao? Khi mẹ tôi biết cuộc đời tôi có một kiếp nạn lớn, muốn ra tay cứu nhưng lại không kịp, vì thế bà đã khóc rất thương tâm, không cam lòng lập lời thề, dù cho mất hết tất cả pháp lực bà cũng sẽ phải cứu tôi sống lại.

Vì tôi, mẹ tôi đã hao tổn không ít pháp lực cùng với tính mạng của sáu con sủng vật bà yêu nhất, tạo ra một thế giới khác trong một không gian khác, để tôi có thể thừa kế tước vị của cha tôi, cai quản toàn bộ nơi này.

Tôi đã chết một lần, đương nhiên tôi cũng không muốn mạng họ của cha tôi, cho nên mẹ tôi cũng đành nghe theo tôi, để cho tôi mạng họ của bà, đây chính là lý do vì sao tôi và Marco không cùng họ.” Nói đến đây, dù cô tin hay không tin, tất cả đều tùy theo cô.

Hồng Đỗ Quyên sẽ tin chuyện ma quỷ không có căn cứ như thế này sao? Không cần nghĩ cũng biết, huống chi còn có Marco: “Theo như lời anh nói, Marco cũng là người chết sao.” Đây chính là sơ hở lớn nhất trong lời nói của hắn.

“Không phải! Marco không phải là người chết, hắn là người sống, hơn nữa còn là người duy nhất trên đời này có thể tự do di chuyển giữa hai không gian hoàn toàn khác nhau này, chỉ vì nó là người em trai duy nhất thật lòng đối xử tốt với tôi, vì vậy mẹ tôi đã cho nó dị năng mà người khác không có.” Belledere hiểu Hồng Đỗ Quyên đang nghĩ gì, vì vậy hắn thẳng thắn giải thích rõ điều cô nghi ngờ.

Cô có nên tin lời nói của hắn không? Bản thân Hồng Đỗ Quyên cũng không hiểu được.

Không có chứng cứ rõ ràng, hơn nữa cô cũng chưa từng tận mắt chứng kiến vị phù thủy Meisha trong lời nói của Belledere, muốn cô tin tưởng, thực sự rất khó.

Nhưng không tin thì biết làm thế nào? Dù sao tạm thời cô cũng không có cách nào có thể rời khỏi nơi này, trước mắt cô chỉ có thể đợi... “Nói cho tôi biết, khi nào mẹ anh sẽ tới nơi này?” Muốn biết câu trả lời, phải tìm đúng người để hỏi mới được, đạo lý này đối với người thông minh như Hồng Đỗ Quyên đương nhiên là hiểu được.

“Không biết, tôi vẫn đang đợi bà ấy.” Hắn thực sự vẫn đợi, bởi vì hắn cũng có vấn đề muốn hỏi, hơn nữa còn là chuyện liên quan đến vấn đề sinh kế của mọi người nơi đây: “Có thể là một năm hoặc lâu hơn, cũng có thể là ba năm, năm năm, nói chung nếu bà muốn tới liền tới, muốn đi liền đi, ai cũng không giữ được bà.”

“Cái gì?” Theo như lời nói của anh ta, chẳng phải là cô thật sự bị nhốt ở nơi quỷ quái này sao?” Tôi không muốn! Ahhh!” Chỉ cần nghĩ tới việc bản thân

không thể không lưu lại cái nơi không thú vị chút nào này, Hồng Đỗ Quyên nhin không được mà rơi lệ, bắt chắp lời hứa hẹn của cô với hắn, nằm lỳ ở trên giường lớn khóc thành tiếng.

“Tôi không muốn! Không muốn! Oa!” Nghĩ đến việc nếu mình ở nơi đây một thời gian dài, rất có thể tất cả những người đàn ông cô yêu sẽ quên mất cô, Hồng Đỗ Quyên liền hết sức khó khăn nhin xuống lo nghĩ cùng bi ai trong lòng mình: “Nếu tôi thật sự bị nhốt ở nơi này, sự nghiệp của tôi, đàn ông của tôi phải làm sao? Tôi không muốn!” Huống chi đến bây giờ nơi này còn chưa xuất hiện một người đàn ông làm cho cô thuận mắt, làm sao người từ trước đến nay đều mê trai đẹp như cô sống nổi đây?

“Đàn ông của cô?” Vừa nghe trong lòng cô có người khác, Belledere điên cuồng giận dữ.

Hắn tuyệt vọng nhìn nàng cô, nắm bả vai cô, ép hỏi: “Cô đã kết hôn rồi, có phải hay không?” Không biết vì sao, Belledere không muốn biết chuyện cô đã kết hôn là thật.

“Kết hôn? Anh đang nói cái gì vậy?” Tâm trạng của cô đã đủ hoảng sợ, mà tên ngốc từ trước đến nay không biết cách chăm sóc con gái còn dùng loại chuyện cười phiền chết người này đùa cô: “Tôi sao có thể kết hôn? Tôi đã thề dù có chết thì cả đời này cũng sẽ không kết hôn, sao tôi có thể tự đi tìm đau khổ chứ? Đầu anh bị ngâm nước à?”

Nghe xong câu trả lời của cô, Belledere nhin không được thở phào nhẹ nhõm, nhưng suy nghĩ lại một chút lại cảm thấy không đúng: “Vây vì sao cô lại nói cái gì mà đàn ông của tôi?”

“Người đàn ông của tôi là nói đến bạn bè của tôi! Anh có thể đừng làm phiền tôi nữa hay không? Để yên cho tôi khóc đủ đi, cũng đỡ khiến anh tức giận, được chưa?” Ahh! Cô đã đủ đáng thương rồi, tại sao còn phải chịu đựng người đàn ông này quá đáng?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

## Chương 18: Chương 7.2 (H)

“Cô thật âm ỉ.” Nhìn cô cứ khóc suốt suốt, anh không biết phải làm thế nào mới có thể khiến người con gái này ngừng khóc?

Lấy cái chăn trùm lên trên đầu cô, để cô đỡ làm phiền anh! Không được, nếu chẳng may cô buồn bực tới chết, đây chẳng phải là anh đã hại cô chết thêm một lần nữa?

Đột nhiên, Belledere nhớ tới ngày đầu tiên cô bước vào phòng anh làm những chuyện như vậy với anh.

Đúng vậy! Nếu người con gái này có thể đối xử với anh như vậy, anh cũng có thể không phải sao?

Sau khi hạ quyết tâm, Belledere không nói hai lời, trực tiếp hôn cô.

Đối với nộ hôn của anh, trước kia thì Hồng Đỗ Quyên không muốn tiếp nhận, tuy nhiên đã lâu rồi cô chưa từng được nếm trải mùi vị của đàn ông, tuy đối tượng ngày hôm nay không được tốt lắm, tuy nhiên vẫn có thể miễn cưỡng chấp nhận.

Nghĩ tới đây, lúc này ma nữ hảo sắc giành quyền chủ động, môi lưỡi di chuyển đảo khắp miệng anh, liều lĩnh đáp lại anh, to gan quyến rũ anh.

Càng lúc càng nhiệt tình, càng lúc càng mãnh liệt, dần dần đã không thể khống chế, Hồng Đỗ Quyên cảm thấy thoải mái, muốn kêu anh dừng lại, nhưng người đàn ông toàn thân lửa cháy này dù thế nào cũng không chịu buông cô ra.

Anh liều lĩnh, cơ thể làm theo bản năng, ôm cô nằm xuống giường lớn, thô lỗ cời hết quần áo trên người cả hai...

Cảm giác đau đớn khiến Hồng Đỗ Quyên bưng tỉnh, nhưng đã không kịp vặn hỏi, cô đã trao cho anh lần đầu tiên của mình.

Cái này là do cô gieo gió gặt bão ư?

Cô chịu thiệt quá nhiều! Lần này thật sự cô chịu thiệt quá nhiều!

Tuy Hồng Đỗ Quyên mê trai đẹp, nhưng cũng chưa từng ngu xuẩn triệt để giống như lần này, cô không hiểu tại sao chính mình lại để xảy ra chuyện như vậy?

Aizz! Bây giờ cô nên làm gì đây?

Nằm trong lòng ngực cường tráng của anh, cô cảm nhận được vòng tay ôm lấy cô chặt đến thế nào, làm hại cô ngay cả hô cũng khó: “Này! Anh có thể buông tay ra một chút được không?” Một muốn chết!

Sau khi trải qua một đêm triền miên, cô mới biết được Belledere là kiểu đàn ông thế nào.

Dục hỏa trong cơ thể anh không bộc phát thì thôi, một khi bộc phát là không thể kiềm chế, làm hại cô cả người vô cùng đau đớn, còn khiến cô hao hết thể lực để thỏa mãn yêu cầu mãnh liệt của anh.

Ngẫm lại, kiểu đàn ông như vậy thật đúng là đáng sợ.

“Không, đừng mơ tưởng!” được đáp ứng cũng cảm thấy hạnh phúc, đây là lần đầu tiên anh được trải nghiệm cảm giác toàn thân thoải mái vui vẻ như thế này, càng làm anh kinh ngạc chính là anh chưa bao giờ không nghĩ tới người con gái này mà lại cùng anh trải qua đêm đầu tiên.

Anh cười vui vẻ, càng vui vẻ càng ôm cô chặt hơn, chỉ hận không thể đưa cô vào trong cơ thể mình, để cô và anh hòa vào làm một.

Có lẽ, anh đã yêu cô gái to gan, quái dị này mất rồi.

Nếu không vì sao khi anh đối mặt với cô thì lại không thể khắc chế được chính mình? Ở trước mặt cô, anh liền trở thành một người mà ngay cả anh cũng không biết là ai.

“Tôi sắp không thở được nữa rồi!” Đồ chết tiệt, muốn anh dùng lực nhẹ một chút, mà hết lần này tới lần khác anh càng ôm chặt hơn, thật là!

“Đừng ngại, nếu cô thật sự không thở nổi, tôi cũng không ngại độ cho cô một chút khí tức đâu.” Sau khi nói xong, anh còn tưởng là thật thân thể lộn một vòng, lại muốn làm mấy chuyện xấu với cô.

“Không muốn?” Nhìn vẻ mặt nóng lòng muốn thử của anh, Hồng Đỗ Quyên thật sự sợ muốn chết: “Nếu anh còn muốn một lần nữa, tôi chắc canh toàn bộ xương cốt của tôi sẽ nát vụn mất.” Bình thường nhìn gương mặt anh tuấn tú lạnh nhạt, còn tưởng rằng anh là một người quân tử đạo mạo nghiêm trang!

Ai biết chỉ thử một lần như thế, quân tử lại nhanh chóng trở thành một tên cực kỳ háo sắc, so với ma nữ háo sắc là cô mà nói, hiển nhiên là thủ đoạn của anh cao hơn nhiều.

Lúc này, đột nhiên Belledere nhớ tới một số binh sĩ từng nói qua, lần đầu tiên của con gái sẽ vô cùng khó chịu, lúc này thân làm người chồng nên thông cảm nhiều hơn, không nên nghĩ đến việc triền miên cùng cô nữa, đành cố gắng khiến cô hài lòng.

“Không thể triền miên cùng cô, vậy bây giờ nên làm gì đây?” đêm còn dài, với tinh thần sáng láng hiện tại của anh mà nói, muốn anh nhắm mắt lại nghỉ ngơi thì tuyệt đối không có khả năng.

“Làm cái gì cũng được sao?”

Được rồi! Nếu anh đã mở miệng thỉnh giáo cô, cô liền phóng khoáng dạy dỗ cho anh một chút: “Hiện tại chuyện thứ nhất phải làm chính là cởi hết tất cả trói buộc trên người tôi.” Cô còn chưa quên kiệt tác của anh lưu lại trên người cô đâu!

Vừa rồi nếu không có hai bộ xích chân và còng tay cản trở, cô chắc chắn đã có thể chạy trốn khỏi anh.

“Không muốn.” Trước kia là vì không muốn để cô tác oai tác quái cho nên mới trói buộc cô. Bây giờ thì sao?” Tôi rất thích cùng cô triền miên, cả đời này cô cứ mang hai thứ đồ này theo là được rồi.” Cảm giác như cô hoàn toàn thuộc quyền sở hữu của anh vậy, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ tới việc cùng anh chia sẻ người con gái này.

“Anh...”

Nghe anh vừa nói cái gì đi! Đúng là một tên hôn quân ngang ngược! Làm gì có ai lại nói ra lời nói vừa bá đạo vừa vô lý như vậy chứ?

Hiện nay trên đời này cũng chỉ có tên đàn ông này thôi.

“Anh buông ra cho tôi, nếu anh không buông tôi ra, cả đời này anh cũng đừng mơ tưởng tới việc gặp mặt tôi lần nữa.” Hồng Đỗ Quyên vì lời nói của anh mà đánh mất lý trí, căn bản không phát hiện ra những lời này của mình nghe giống như đang đưa ra lời khiêu chiến với anh.

Đến khi cô phát hiện ra sơ sót của cô thì thân thể to lớn của anh đã đè lên cúi xuống nhìn cô, mỉm cười tà ác xem thường cô: “Bỏ tước gia tôi sẽ tiếp tục cùng cô chiến đấu, để cho cô biết tôi không chỉ có thể cùng cô một lần, còn có thể cùng cô rất nhiều rất nhiều lần.”

Lời nói ám muội vừa dứt, tiếp theo là một hồi quay cuồng, xem ra đối với Hồng Đỗ Quyên mà nói đêm nay không phải là một đêm vui vẻ!

Hồng Đỗ Quyên khiếp sợ nhìn một đồng y phục chất trên giường, trong lòng không khỏi cảm thấy chịu không nổi!

Tất cả đều là những món đồ cô chưa từng nhìn qua, đồ lót nữ, còn có cả nịt bó bụng, còn có một món đồ nghe nói là khung đỡ vú (tùng váy), mà cũng chỉ là nội y mà thôi.

Tiếp đó là áo khoác, còn là kiểu dáng Aesthetic Dress của thế kỷ mười tám, còn có cả ví da, mũ, đồ trang sức... Một đồng đồ lớn như vậy, không được! Cô nhanh chóng bất tỉnh.

Ai đó mau mau tới đây đi cô đi, nếu cô thật sự ngã xuống đất không dậy nổi như vậy, hậu quả cô cũng có thể tưởng tượng được, sáng mai tỉnh lại, chắc chắn là toàn thân trần truồng nằm trong lòng ngực của tên háo sắc kia.

“Trời ạ! Anh có cần phải bắt tôi mặc toàn bộ số quần áo này lên người không?” Nếu anh thật sự dám yêu cầu cô làm như thế, cô cam đoan cô sẽ lập tức phát điên, lập tức nổi đóa, bắt chaaps sau khi cô phát điên và nổi đóa sẽ phải chịu hậu quả gì.

Hồng Đỗ Quyên cắn chặt răng quyết định, lần này nhất định cô sẽ không để anh uy hiếp, thề sống chết sẽ chống lại anh đến cùng.

“Đúng vậy! Có gì không ổn sao?”

Những thứ phục sức này đều là anh tự mình chọn lựa giúp cô, anh muốn trang điểm cho người con gái anh yêu thêm mỹ lệ, đi ra ngoài cô có mặt mũi, anh cũng được thơm lây.

“Anh muốn mặc, thích mặc, không cần khách khí, cứ việc cầm đi mà mặc, rất xin lỗi, Hồng Đỗ Quyên tôi không có phúc được mặc mấy thứ này.” Muốn cô mặc những thứ quần áo phức tạp như thế lên người, nếu cô không nóng chết thì cũng sẽ bị những y phục này trời chết.

“Cô nói cái gì vậy!”

Mấy ngày nay ở chung với cô, Belledere biết thỉnh thoảng cũng không thể đối xử với cô quá cứng rắn, ngược lại phải ôn nhu dụ dỗ mới có thể khiến cô ngoan ngoãn nghe lời.

“Ngày hôm nay là ngày bằng hữu tốt nhất của cô Annie kết hôn cùng Jimmy, dù thế nào cô cũng phải cho bằng hữu tốt của cô một chút mặt mũi không phải sao? Cho nên cô phải mặc những bộ trang phục lộng lẫy, trang điểm thật xinh đẹp, tôi tin sau khi Annie nhìn thấy, nhất định sẽ vì người bạn tốt là cô mà cảm thấy hạnh diện.”

“Ah, thật sao?”

Tâm tư Tư Mã Chiêu, người qua đường đều biết! (\*)

(\*) Có từ câu nói của Tào Mao với bọn Vương Kinh: “Các người xem, giờ đây triều đình đã trở thành như thế nào, mưu soán quyền của Tư Mã Chiêu đã rõ, người người trong thiên hạ đều biết! Ta không thể ngồi yên chịu chết.”

Dựa vào sự hiểu biết của Hồng Đỗ Quyên về Belledere, nếu cô thật sự tin tưởng chuyện vợ vãn này, thì cô đúng là một người ngu ngốc! “Vây là anh chưa từng nghe qua, vào ngày cưới, cô dâu nên là người con gái xinh đẹp nhất, những người con gái khác nên khiêm tốn một chút, ngàn vạn lần không nên đoạt mất phong thái của cô dâu sao?” Anh ngụy biện được, cô lại không thể nói đạo lý chắc?

“Lời này cũng không sai.” Đương nhiên Belledere không ngốc đến nỗi tranh cãi với cô về vấn đề này: “Tuy nhiên cô cũng phải nghỉ lại một chút, bây giờ thân phận của cô không giống trước đây, bây giờ cô là người phụ nữ của tôi. Người phụ nữ của Belledere, dù thế nào cũng không thể thua kém người khác!”

“Không đúng! Bá tước đại nhân, lời này của anh sai rồi.” Hồng Đỗ Quyên cô sẽ không ngốc tới mức gật đầu thừa nhận trước mặt mọi người mình đã trở thành tình nhân của Bá tước đại nhân, dù cho trong lòng mọi người đều hiểu chuyện này, nhưng chỉ cần cô thể thốt phủ nhận, bất luận kẻ nào cũng không có cách nào làm khó dễ cho cô: “Tôi nói cho anh biết, tôi chưa bao giờ là người con gái của anh hết, tôi chính là tôi, ai cũng đừng hòng đánh dấu chủ quyền lên người Hồng Đỗ Quyên tôi, biết không?”

“Cô cho rằng nên tranh luận với tôi về chủ đề này sao?” Mỗi lần nghe Hồng Đỗ Quyên mở miệng phủ nhận cô không phải là người phụ nữ của anh, Belledere liền không nhịn được lửa giận, đương nhiên sắc mặt cũng trở nên âm trầm, thanh âm cũng lạnh thêm vài phần.

“Không phải tranh luận, mà là sự thực không thể chối cãi.” Nếu như người đàn ông này đến bây giờ vẫn còn cho là anh chỉ cần sa sầm mặt là có thể dọa cô sợ, cô chỉ có thể dâng tặng anh thì Belledere thật đúng là ngu ngốc không ai bằng.

“Tốt! Cô muốn nói sự thật, bôn tước gia liền nói sự thật cùng cô.” Tuy nhiên sự thật mất lòng: “Sự thật chính là đêm nào cô cũng nằm trong vòng tay tôi, nằm trên giường của tôi, hơn nữa còn là toàn thân trần truồng, một bộ quần áo cũng không mặc, như vậy cô còn có thể nói cô không phải là người phụ nữ của tôi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Háo Sắc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

## Chương 19: Chương 8

Oa oa! Nghe đi, nói đi nói lại thì bây giờ bá tước Belledere cũng rất giống một người phụ nữ “cả gan làm loạn” và “to gan vô sỉ” rồi!

“Tôi nói cho anh biết, vào cái thời đại này dù cho hai người có có con với nhau, chỉ cần còn chưa kịp đăng kí đăng ký kết hôn, chính là người đó vẫn tự

do tự do, hợp thì ở bên nhau, không hợp thì chia tay, trước mắt tuy rằng quan hệ của chúng tôi vô cùng thân thiết, nhưng làm sao biết được về sau sẽ ra sao, e rằng chỉ trong chớp mắt thế sự thay đổi, lúc đó chia tay, chúng tôi cũng không nên trói buộc nhau, anh đã hiểu chưa?” Đúng là một người bảo thủ, lạc hậu, vấn đề đơn giản như vậy mà cũng cần cô dạy, ngẫm lại thì giao du với anh thật đúng là không gì tốt, khuyết điểm nhiều vô cùng, nhiều đến mức không thể nào đếm hết.

“Ý của cô là cô có thể sẽ rời khỏi tôi bất cứ lúc nào?” Nếu đúng là như thế, anh sẽ giết cô rồi tự sát.

Chỉ cần cô dám mở miệng nói ra chữ “Đúng”, nhất định anh sẽ hạ thủ, không chút lưu tình.

Hồng Đỗ Quyên rất muốn mở miệng trả lời anh một tiếng “Đúng”.

Thế nhưng khi cô thấy vẻ mặt hung ác nham hiểm của anh, toàn thân anh toả ra khí thế cường hãn, cô không thể không nuốt lại chữ “Đúng”, cô đành mở miệng nói: “Người thay đổi chưa chắc đã là tôi, có thể lại chính là anh.” Thế sự vô lường, người thay lòng đổi dạ chưa chắc đã là cô: “Anh nên nhớ, anh không chỉ có một tòa thành, mà anh còn nắm giữ một thân phận không ai có thể với tới, chỉ cần nói một câu là có thể đoạt đi sinh mạng của người khác, vì vậy nên anh là đối tượng mơ ước của tất cả phụ nữ nơi đây. Lại nói đến tôi, ở nơi này tôi là cái thá gì? Không tiền không thế, chẳng qua chỉ là một đứa vô dụng dựa hơi anh để sống mà thôi! Ngẫm lại, đúng là có vài phần bi ai.” Haizz! Vốn muốn trấn an anh, nào biết rằng càng nói tâm tình Hồng Đỗ Quyên càng trở nên tồi tệ.

Ở xã hội trong hiện thực, cái gì cô cũng không sợ, bởi vì cô biết lợi dụng “Sở trường” của mình để kiếm tiền.

Nhưng ở nơi này, cô chẳng có cái gì cả. Rời khỏi lâu đài này, rời khỏi sự bảo vệ của anh, có lẽ không đến hai ngày cô đã chết đói ở đầu đường xó chợ, không ai chôn cất, rơi vào một kết cục thảm thê lương.

Cho dù cô ở trong lâu đài này, cô cũng chỉ là một kẻ hồ đồ, không có lý tưởng, cả ngày nếu không phải là ngồi ngây ngốc, thì chính là phải đáp ứng nhu cầu sinh lý của anh, nghĩ tới đây. . .

Trời ạ! Tại sao cô lại có cảm giác mình thật sự là một phế vật vô dụng vậy, cô thấy mình giống như là tình nhân được anh bao dưỡng, lại giống như sùng vật được anh nuôi, nếu chẳng may anh cứ vô tình đá cô một cái bay ra ngoài, chẳng phải là cô không còn chốn dung thân sao?

Nhìn vẻ mặt cô đơn của cô, Belledere đau lòng vươn cánh tay ra, đang muốn ôm lấy cô cho cô một điểm tựa thoải mái, thậm chí muốn trực tiếp mở miệng cầu hôn cô.

Nào ngờ đột nhiên thần sắc Hồng Đỗ Quyên biến đổi: “Nói cho tôi biết, ở nơi này tôi có thể làm những gì? Tôi muốn tự mình lập nghiệp.” Nếu tạm thời không thể rời đi được, vậy sau này cô sẽ suy nghĩ cách khác để thoát ra.

“Lập nghiệp?” Hai chữ này, trong tình huống bình thường chẳng phải là đều do đàn ông mở miệng nói sao? Sao một cô gái yếu đuối như cô mà cũng có cái ý tưởng khác thường này?” Vậy thì hãy nói cho tôi biết cô có thể làm cái gì?” Nếu cô muốn thảo luận, anh liền nói chuyện với cô, thuận tiện tìm hiểu một chút về ý tưởng chân chính trong lòng cô.

“Việc tôi có thể làm có rất nhiều!” Nhớ lại công lao to lớn của mình, thật sự là ba ngày ba đêm cũng nói không hết: “Tôi giỏi ăn nói, suy nghĩ sáng tạo, thu đoạn cao minh, chỉ cần là chuyện tôi phải làm, đến nay vẫn chưa có chuyện gì tôi không làm được!” Nói cách khác Hồng Đỗ Quyên cô là một nhân tài toàn năng.

“Thật sao?” Anh thật sự rất muốn nhìn xem người phụ nữ này có thể làm ra chuyện gì: “Tốt! Tôi đáp ứng cô, chỉ cần cô làm được, năng lực của cô có thể đạt được yêu cầu của tôi, tôi sẽ để cô tha hồ phát huy, tuyệt đối không can thiệp, chỉ là...”

“Chỉ là làm sao, anh mau mau nói đi!” Vừa nghe thấy anh nói anh bằng lòng để cô tự do phát huy tài năng, cả người Hồng Đỗ Quyên vô cùng vui vẻ, lòng tràn đầy hưng phấn, lập tức muốn biến tất cả suy nghĩ trong đầu thành hành động, tuy nhiên còn phải xem anh định nói ra điều kiện thế nào.

“Tôi cho cô thời gian ba tháng, ba tháng này tôi sẽ buông tay để cho cô tự do phát huy, mặc kệ là chuyện gì, yêu cầu gì, chỉ cần cô mở miệng, tôi sẽ đáp ứng mong muốn của cô.” Điều kiện này rất tốt, cô biết, để có thể có được điều kiện tốt như vậy, chắc chắn cô cũng phải chuẩn bị tâm lý phải trả giá rất lớn.” Nếu như sau ba tháng mà cô vẫn không thành công, vậy thì cô phải nghe theo sự sắp xếp của tôi, không được phép nói chữ “Không” với tôi, thế nào?” Đây là một vụ đánh bạc, cũng là một canh bạc mạo hiểm, đối với cô hay anh mà nói đều là xem cô có dám đồng ý hay không thôi.

“Được! Quyết định như vậy đi.” Ah! Nhìn vẻ mặt khiêu khích của Belledere, dù thế nào Hồng Đỗ Quyên cũng không thể không đòi lại sự công bằng cho người phụ nữ: “Nói như vậy nghĩa là trong vòng ba tháng kể từ giờ trở đi, tôi nói cái gì anh cũng phải nghe lời, đúng không?”

“Không sai!” Belledere liếc nhìn, không chỉ trả lời chắc chắn, còn tỏ vẻ như đây là một vụ cá cược hết sức nực cười.

“Rất tồi!” Ah! Thử nghĩ xem, yêu cầu đầu tiên của Hồng Đỗ Quyên sẽ là gì chứ? “Đầu tiên là nhờ bá tước đại nhân tốt bụng coi giúp tôi cái bộ cồng tay cồng xích chân này ra!”

Để có được sự tự do, trong lòng Hồng Đỗ Quyên đã có chủ ý.

“Cái gì?” Belledere không ngờ, người phụ nữ này lại rất thông minh, biết lợi dụng sự ưu ái của anh dành cho cô, tranh thủ đoạt lấy tự do! “Tôi không chấp nhận yêu cầu này, cô đổi yêu cầu khác đi.” Anh đã quá hiểu người phụ nữ Hồng Đỗ Quyên này rồi, nếu anh thật sự tháo bỏ ràng buộc này cho cô, anh biết thế giới của anh sẽ gặp phải vô số tai họa, dù thế nào anh cũng không thể để những chuyện như vậy xảy ra.

“Anh không giữ lời, giao dịch này cần gì phải nói nữa?” Thấy anh lo lắng muốn giải thích, Hồng Đỗ Quyên tuyệt tình chặn lại tất cả những lời ngụy biện của anh: “Cũng phải thôi, mặc kệ kẻ cao tại thượng như anh có làm cái gì thì cũng không có người nào dám can đảm đứng ra nói anh một câu không phải, chỉ là...” Từ giờ trở đi, cô mong rằng, cô là người phụ nữ duy nhất có thể.

Tuy rằng cô không nói hết, nhưng dựa vào nét mặt của cô, Belledere có thể nhìn ra trong lòng cô lại nghĩ mấy ý nghĩ vớ vẩn, cảnh này khiến anh dù không muốn cũng vẫn đành phải tuân thủ lời hứa của mình với cô: “Được rồi! Tôi cời ra giúp cô là được chứ gì.” Aizz! Thực sự là sai một ly đi một dặm!

Cho nên nói, ngàn vạn lần đừng đi nhầm đường, chỉ cần đi nhầm một bước là vạn kiếp bất phục.

“Quá tuyệt vời! Tôi tự do rồi, cuối cùng tôi cũng được tự do rồi!” Bá tước Belledere không cam lòng tháo còng tay, xích chân cho Hồng Đỗ Quyên, cô gái nhỏ vui vẻ hoa tay múa chân, chỉ thiếu mỗi việc nhảy dựng lên trời lên xà ngang thôi.

Nhìn cô cao hứng đến mức này, dù Belledere rất không cam lòng, cũng không nịn được mà cười vô cùng thoải mái, chỉ đến khi cô mở miệng lần nữa, nói với anh một yêu cầu khác thì anh mới thật sự không cười nổi nữa!

Một hôn lễ trang trọng nghiêm túc, có thể chỉ vì một người phụ nữ, mà hôn lễ trang trọng nghiêm túc suýt chút nữa đã biến thành một trò cười đáng sợ.

Hồng Đỗ Quyên mặc một bộ váy vô cùng lộng lẫy, gương mặt trang điểm còn quyến rũ động lòng người hơn cả cô dâu, sánh đôi cùng bá tước Belledere đi tới hội trường, tất cả mọi người trong hội trường đều chết lặng, tất cả động tác đều ngưng lại, ngẩng ngốc tròn mắt nhìn cặp đôi tuyệt phối này.

Người đàn ông dáng dấp tuấn dật phi phàm, khí thế cùng phong độ không ai sánh nổi, người phụ nữ xinh đẹp quyến rũ, mặc dù quần áo rất quái dị, nhưng lại sở hữu một phong thái rất riêng, điều duy nhất khiến người ta cảm thấy đáng tiếc chính là về mặt hai người kia hoàn toàn bất đồng.

Tâm trạng của Hồng Đỗ Quyên rất tốt, nhìn cô cười còn đẹp và động lòng người hơn cả hoa, cô tự thấy mình rất lễ phép chu đáo, gặp ai cũng gật đầu cười duyên, khiến không ít đàn ông mê đắm, khiến bọn họ vì cô mà thần hồn điên đảo, hận không thể làm người đàn ông bên cạnh cô thay Belledere.

Mà người có thân phận cao quý là bá tước Belledere lại mang vẻ mặt lo lắng. Tựa như tất cả mọi người trên đời này đều thiếu nợ anh một khoản tiền lớn không bằng.

Chỉ cần có người đàn ông nào không biết sống chết dám liếc mắt nhìn Hồng Đỗ Quyên một chút, anh lập tức trừng mắt nhìn hấn, uy hiếp đối phương thu hồi ánh mắt yêu thích và ngưỡng mộ, lại tự tay giúp người phụ nữ bên cạnh kéo làn váy ngắn đến không thể ngắn hơn nữa, tiện thể kéo nhẹ vạt áo hầu như không thể che giấu đường cong của cô.

“Đừng có kéo nữa!” Suốt quãng đường đi, anh đã kéo váy của cô không biết bao nhiêu lần, làm hại cô lúc nào cũng lo lắng liệu váy của cô có bị anh thô lỗ kéo rách hay không nữa: “Nếu anh lại tiếp tục kéo váy của tôi xuống, tôi chắc chắn bộ váy vốn vô cùng an toàn trên người tôi cũng sẽ bắt đầu trở nên không an toàn đó.” Cô vừa oán giận anh, nhưng vẫn không quên mỉm cười nhìn người đàn ông vừa lên nhìn cô, làm đối phương nhanh chóng quên mất sự đáng sợ của bá tước đại nhân.

“Tốt nhất là anh nên kiềm chế ánh mắt của mình đi, bằng không tôi sẽ lập tức cầm mảnh vải che khuất mắt anh lại, cũng đỡ cho anh bớt đi một phần tội nghiệt.” Thật đáng ghét! Người đàn ông kia lại không thêm sợ ánh mắt của anh.

Không sao! Cùng lắm anh lại dùng sức trừng mắt nhìn hấn thêm vài lần nữa, không thể không uy hiếp hấn thu lại ánh mắt xấu xa.

“Đừng quên! Anh đáp ứng cho tôi thời gian ba tháng.” Bây giờ Hồng Đỗ Quyên không sợ anh đâu! Bởi vì cô có được ba tháng vô cùng quý giá.

Trong ba tháng này, bất luận kẻ nào cũng đừng nghĩ có thể lay chuyển cô, bao gồm cả kẻ có thân phận cao quý chính là Belledere kia.

Ah! Đây chính là yêu cầu thứ hai của Hồng Đỗ Quyên với bá tước Belledere - không được nhúng tay vào chuyện của cô bất kể cô có mặc loại quần áo và đồ dùng hàng ngày như thế nào, còn có trừ khi cô chủ động, nếu không ngay cả đụng vào cô một cái anh cũng không được phép.

Nghe người phụ nữ đáng chết này nói anh làm chuyện ngu xuẩn, khuôn mặt tuấn tú của Belledere tức giận đến tái nhợt, anh cắn răng nghiêng lợi cảnh cáo cô: “Tốt nhất là cô đừng nói hai chữ “ba tháng” này trước mặt tôi, nếu không thì đừng trách tôi đổi ý không tuân thủ ước định của chúng ta.” Lại nữa rồi! Khi nhìn thấy một người đàn ông khác nhìn về phía bọn họ, anh lại lập tức lạnh lùng liếc mắt, khiến đối phương khiếp đảm gục đầu xuống mới thôi.

Anh dám uy hiếp cô! Hừ! Hồng Đỗ Quyên cô không sợ anh đâu! “Được! Nếu anh dám không tuân thủ hứa hẹn của mình, tôi sẽ đi khắp nơi nói với mọi người rằng anh là người bội ước bội tín, đến lúc đó tôi thật sự rất muốn xem anh sẽ làm sao để thu phục lòng người đây?” Có lẽ những lời này sẽ có tác dụng!

“Cô còn dám nhắc lại?” Nghe cô nhắc lại một lần nữa, Belledere tức giận nổi giận dưng dưng, ánh mắt giận giữ nhìn chằm chằm vào cô, muốn cô không dám nhắc tới chuyện đó nữa.

“Nhắc đi lại nói lại, lẽ nào Hồng Đỗ Quyên tôi vẫn còn sợ anh sao?” Đối mặt với sự khiêu khích của anh, sao cô có thể rút lui? Nếu cô rút lui, sau này dù có muốn có được ưu thế như thế này cũng không hề dễ dàng nữa.

Hai người giống như hai con trâu đấu nhau vậy, rất cố chấp, người nào cũng không chịu thua người nào, khiến tất cả mọi người nhìn không được tâm tình khản trương, căng thẳng nhìn bọn họ, hai người họ đã hoàn toàn bỏ qua sự tồn tại của những người khác, càng quên luôn hôn lễ trang trọng nghiêm túc này vẫn còn đang tiến hành.

E rằng phần lớn mọi người ở đây cũng đã quên mất hôn lễ này, tuy nhiên trong đó tuyệt đối không bao gồm gia đình cô dâu và chú rể.

Cha của Jimmy vừa thấy bá tước đại nhân cao cao tại thượng tới dự hôn lễ của con trai mình, trong lòng còn nghĩ sẽ có thể nhận được vài câu chúc phúc chân thành từ anh, lúc này ông cất bước đi về phía anh, muốn thay con trai mình nhờ anh nói vài câu với mọi người.

Ai biết ông vừa mới tới gần đã lập tức cảm nhận được một áp lực vô hình, khiến ông vô cùng sợ hãi, có thể là do đã tới gần, rồi đi thì lại cảm thấy đáng tiếc, đành phải nhin sự nhất gan trong lòng xuống, run lẩy bẩy vuron một tay ra, kéo kéo quần áo của bá tước đại nhân, hy vọng có thể thu hút sự chú ý của anh.

“Làm cái gì vậy?” Tiếng gầm này thật đúng là vang dội kinh người! Lập tức khiến cha của Jimmy sợ đến toàn thân run lập cập, vẻ mặt tái nhợt.

“Anh hung dữ cái gì chứ? Anh không thấy ông lão đáng thương này sắp bị anh dọa sợ đến choáng váng sao?” Nếu so về to tiếng, đương nhiên là Hồng Đỗ Quyên không có khả năng thua.

“Cô dám nói đỡ cho người người đàn ông khác trước mặt tôi sao?”

Mặc kệ già trẻ, chỉ cần là đàn ông, toàn bộ đều không được phép tiếp cận Hồng Đỗ Quyên nửa bước, đây là lời lẽ hùng hồn anh vừa tuyên bố.

“Nói đỡ cho người người đàn ông khác thì sao, lẽ nào Hồng Đỗ Quyên tôi sợ anh sao?” Cô chống nạnh trừng mắt thách thức, cô tỏ ra ngang ngạnh hơn bất kỳ ai khác.

“Cô...” Belledere muốn mở miệng can thận dạy dỗ lại người phụ nữ này một trận, cuối cùng ông lão ở một bên lấy hết dũng khí, hít một hơi vội vàng nói ra: “Bá tước đại nhân, tôi hy vọng hôm nay ngài có thể đứng ra nói vài câu với mọi người.” Ông vừa nói xong, cơ thể lập tức di chuyển, ba mươi sáu kế chuẩn là thượng sách, tránh phải gặp phải tai ương.

Tốt! Cuối cùng Belledere và Hồng Đỗ Quyên cũng nhớ ra được tình huống hiện tại, hai người bọn họ chợt nhận ra suýt chút nữa mình đã phá hỏng hôn lễ này, thật sự có vài phần xấu hổ.

Vô cùng xấu hổ, vô cùng xấu hổ, Belledere đành rời khỏi người phụ nữ quái gở Hồng Đỗ Quyên, anh thật sự không thể nào yên tâm được, nhin không được mà mở miệng dặn dò cô vài câu: “Nhớ kỹ: Đừng làm loạn, đừng cười ngây ngô với những người người đàn ông khác, còn có đừng có nhìn lung tung, và an phận một chút cho tôi, không được phép nhận lời mời từ người khác, trừ tôi ra, ngày hôm nay cô tuyệt đối, tuyệt đối không được phép nhảy cùng người đàn ông khác, biết không?” Anh nói không lớn không nhỏ, vừa đủ để truyền tới tai của tất cả những người đàn ông trong hội trường, cũng bớt được một chút phiền toái không cần thiết, đồng thời cũng đánh đuổi được không ít ong bướm không biết sống chết.

“Biết rồi, anh mau đi đi!!” Trời ạ! Nghe những điều anh dặn dò có giống như đang dặn dò không? Đơn giản là coi Hồng Đỗ Quyên cô là một đứa trẻ ba tuổi, chỉ rời khỏi một chút cũng không thể yên tâm, chỉ sợ cô làm mấy chuyện xấu.

Mặc dù đã nghe chính mồm Hồng Đỗ Quyên hứa hẹn, Belledere vẫn không thể yên tâm nổi.

Nhìn không được vuron tay ra, giặt nhẹ làn váy của cô, kéo kéo váy của cô, chỉ đến khi chắc chắn cảnh xuân không lộ ra ngoài, anh bước về phía trước, chuẩn bị làm đúng trách nhiệm của mình.

Chỉ là Belledere vừa mới rời khỏi bên cạnh Hồng Đỗ Quyên, một số người đàn ông đã lập tức không kềm chế được mà đến gần mỹ nhân, cố gắng để ở bên cạnh mỹ nhân một chút... Dù chỉ là mấy giây cũng tốt.

“Thưa tất cả mọi người, ngày hôm nay chúng ta tề tựu tại đây, chân thành chúc phúc cho cặp đôi này, chúc bọn họ...” Vốn vẫn đang nghiêm túc, đứng đắn, khéo léo, trang nhã chúc phúc cho cô dâu, chú rể, đột nhiên lại xen vào một câu thế này:

“Chết tiệt! Khốn kiếp! Các anh đang làm cái gì vậy?”

Cái gì?

Mọi người vừa nghe thấy bá tước đại nhân mắng cô dâu chú rể là “Chết tiệt! Khốn kiếp!”, tất cả đều ngây ngốc, chuyện này thật khiến người ta khó chấp nhận...

Cứ thế, một buổi hôn lễ trang trọng như vậy lại bị anh làm hỏng! Đáng thương vô tội nhất chính là cô dâu, chú rể.

Về mặt Annie bất đắc dĩ, cô cảm thấy dở khóc dở cười, mà Jimmy, quân sự của lâu đài, trong lòng hiện tại chỉ có một nguyện vọng nho nhỏ...

Anh thà rằng bá tước đại nhân không chúc phúc anh, anh chỉ cần có một hôn lễ bình thường là tốt rồi.

Sau khi Hồng Đỗ Quyên có được tự do, cô cảm thấy thế giới này vô cùng dễ thương và tươi đẹp, cô cao hứng, mặc kệ vẻ mặt ai oán đáng thương của Belledere, toàn tâm toàn ý vội vàng lập kế hoạch thay đổi nơi này.

Có một câu chuyện xưa thế này, một chiếc đĩa thì dễ dàng bị người ta bẻ gãy, nhưng nếu có hai chiếc hoặc là bốn chiếc hay thậm chí là một bó đĩa thì muốn bẻ gãy những chiếc đĩa này không còn là chuyện dễ dàng như vậy rồi.

Cho nên bước đầu tiên trong kế hoạch của cô chính là trước lời những người phụ nữ có ý chí gia nhập vào phe cánh của của cô.



Cô tin rằng, bằng tài ăn nói của mình, muốn thuyết phục những người phụ nữ gia nhập vào kế hoạch của cô sẽ rất dễ dàng, dễ như trở bàn tay.

Mà ở trong lâu đài này, bàn về quan hệ cùng giao tình mà nói, có khả năng hưởng ứng nhất nếu không phải là những người phụ nữ trong phòng giặt quần áo kia thì là ai chứ.

“Ah! Tôi lại tới rồi đây, mọi người có nhớ tôi không?”

Cô giống như một con bướm màu thích bay lượn, tạo dáng xinh đẹp bay vào bên trong phòng giặt quần áo, nhiệt tình chào hỏi mọi người.

Khi tất cả những người phụ nữ vừa nhìn thấy cô xuất hiện, tất cả đều rất ấn tượng về như không nhìn thấy cô, không nghe thấy tiếng cô nói, kể cả Annie cũng thế.

Không phải là Annie đã bắt đầu chán ghét Hồng Đỗ Quyên, mà là đời này cô vĩnh viễn không thể quên việc Hồng Đỗ Quyên và bá tước đại nhân đã phá tan hôn lễ của cô, vì vậy cô sẽ cùng những cô gái khác xa lánh Hồng Đỗ Quyên.

Hồng Đỗ Quyên là một người phụ nữ thông minh, không cần Annie mở miệng, cô cũng biết cô gái nhu thuận, tâm địa thiện lương này đang nghĩ gì.

Vì vậy, cô lập tức đến bên cạnh Annie, cúi đầu khom lưng nói: “Xin lỗi, xin lỗi, chuyện ngày đó tôi không cố ý.” Sau khi xin lỗi xong, cô không quên đùn đẩy trách nhiệm cho người khác: “Tôi tin, dù tôi không nói, cô cũng nhìn ra được kẻ đầu sỏ đã gây nên chuyện này là ai, vì vậy hai chị em chúng ta càng phải cùng nhau trả thù anh ta, đúng chứ?”

Annie vừa nghe Hồng Đỗ Quyên nói dối mà như thật, cũng hơi động tâm, cô cân nhắc cẩn thận một phen, ngẫm lại thì thấy cũng đúng. Nếu như bá tước có thể khắc chế lửa giận của mình, thì hôn lễ của cô và Jimmy sao có thể bị phá chứ?

“Nói đi! Hôm nay cô tới tìm tôi, có phải là lại nghĩ ra ý định quý quai gì đó để chinh người rồi hay không?” Không có chuyện không lên điện tam bảo, với sự hiểu biết của cô về Hồng Đỗ Quyên, Annie biết, nếu không có lý do gì, Hồng Đỗ Quyên tuyệt đối không khả năng sẽ rảnh rỗi xuất hiện ở trước mắt cô.

“Oa! Annie, tôi thật không ngờ sau khi kết hôn cô lại trở nên thông minh như thế!” Thiên xuyên vạn xuyên, chỉ có nịnh bợ không xuyên. Trước khi muốn nhờ vả người khác, đương nhiên phải cho họ nếm một chút ngon ngọt!” Chi là... Ah! Annie, cô đã đoán sai một điểm, ngày hôm nay Đỗ Quyên tới tìm cô không phải chỉ vì muốn chinh người thôi đâu! Tôi muốn đấu tranh cho lợi ích của tất cả những người phụ nữ, cho các chị em ở phòng giặt quần áo chúng ta có thể bớt được phần nào mệt nhọc khổ cực.” Giặt quần áo là một công việc cực khổ, thông thường một người phụ nữ trong gia đình chỉ phải giặt quần áo và đồ dùng hàng ngày cho cả nhà là được, thế nhưng trong lâu đài này, việc giặt quần áo không phải chỉ đơn giản là giặt một hai bộ quần áo như vậy, số người sống trong lâu đài này nhiều như vậy, quần áo thay ra chất thành đống, sắp biến thành một ngọn núi nhỏ rồi!

Hơn nữa, mặc kệ trời lạnh hay trời nóng, đôi tay nhỏ bé của các cô cả ngày phải ngâm ở trong nước lạnh, năm này qua năm khác, những bàn tay ngọc ngà đều trở nên thô ráp.

Nghe Hồng Đỗ Quyên nói xong, toàn bộ các chị em trong phòng giặt quần áo lập tức dừng tay lại, thực lòng muốn nghe cô nói một chút.

Hồng Đỗ Quyên vừa thấy mình đã thu hút được sự chú ý của các chị em trong phòng giặt quần áo, lúc này cô tiếp tục mở miệng: “Bá tước đại nhân đã hứa với tôi, trong vòng ba tháng, dù tôi đưa ra bất kỳ yêu cầu gì, anh ta cũng phải hoàn toàn nghe theo, cho nên...”

Nói đến đây, cô cố ý dừng một chút, quan sát phản ứng của tất cả mọi người.

Về mặt mọi người đều rất khâm trọng, còn có người không chờ nổi, mở miệng hỏi: “Cho nên cái gì, cô mau nói đi!! Đừng khiến mọi người hồi hộp nữa.”

“Được, chị Đỗ Quyên sẽ nói luôn đây!” Ah! Cô tự xưng là chị, mặt dày mặc kệ những người ở đây có lớn tuổi hơn cô hay không, đơn giản là tự xưng là chị, chiếm tiện nghi của mọi người: “Cho nên chị Đỗ Quyên muốn cầu xin bá tước đại nhân, muốn ngài hủy bỏ phòng giặt quần áo này, sau đó tất cả chúng ta cùng nhau đồng tâm hiệp lực, đòi lại quyền lợi và địa vị mà phụ nữ chúng ta nên có.”

“Oa!” Mọi người ồ lên: “Thật sao?” Nếu đúng là thật, vậy thì đây đúng là một tin tức vô cùng tốt.

Chi là... “Vậy còn lương của chúng tôi thì sao? Và những bộ quần áo này ssex do ai giặt?” Đây mới là vấn đề thực tế nhất, quan trọng nhất.

“Quần áo của ai thay ra người đó sẽ tự giặt, còn về vấn đề lương bổng, lại càng không cần phải nói!” Hồng Đỗ Quyên vỗ ngực cam đoan, tiếp tục chậm rãi nói, trò chuyện, nói về việc làm thế nào để thực hiện kế hoạch trong lòng.

Đã chơi, thì phải chơi thật lớn.

Nếu không, làm sao có thể khiến tất cả mọi người đều kinh ngạc chứ? Đúng không!

Xem ra, bởi vì Hồng Đỗ Quyên xuất hiện nên đã khiến cho thế giới này long trời lở đất, kết quả này không biết có phải đã có người lường trước một bước rồi hay không?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [www.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

## Chương 20: Chương 9

“Cái gì?” Sau khi nghe xong yêu cầu của Hồng Đỗ Quyên, bá tước Belledere chỉ nói đúng bốn chữ: “Không có khả năng!” Thật nực cười! Cô muốn hủy bỏ phòng giặt quần áo, vậy thì tất cả quần áo và đồ dùng hằng ngày ai sẽ giặt? Chẳng lẽ lại làm theo yêu cầu của người phụ nữ này, bắt các binh lính dưới quyền anh tự giặt sao?

Nếu thực sự làm như thế, không nghi ngờ gì nữa, trong lòng tất cả binh lính trong lâu đài này đều không phục, nhẹ là lớn tiếng phản đối còn nếu nặng thì dứt khoát xuống đường biểu tình.

Đến lúc đó đừng nói đến việc anh có còn có thể làm bá tước nữa hay không, vì lúc đó có lẽ thế giới đại loạn rồi.

“Vì sao lại không có khả năng?” Hồng Đỗ Quyên hỏi lại.

Cô thật sự rất ghét bốn chữ “Không có khả năng” này.

“Bởi vì thứ nhất, chắc chắn tất cả binh sĩ sẽ kịch liệt phản đối, chuyện này khiến tôi rất khó xử.” Đạo lý đơn giản như vậy, hẳn là người phụ nữ thông minh này cũng phải biết rồi chứ.

Đương nhiên là sẽ có phản đối, nhưng Hồng Đỗ Quyên lại vô cùng tin tưởng với khả năng của Belledere nhất định sẽ giải quyết được.

Vấn đề quan trọng nhất bây giờ chính là cô nên dùng phương pháp gì, mới có thể khiến cho Belledere chấp nhận yêu cầu của cô?

Suy nghĩ mãi, đột nhiên cô nảy ra một ý...

Để đạt được mục đích cô sẽ không từ thủ đoạn, dù phải hi sinh một chút, cô cũng sẽ không tiếc.

Một tên vô cùng háo sắc như hẳn đã bị cô mê hoặc rồi, thường thì sắc đẹp của đàn ông rất khó có thể lọt vào mắt cô, khiến cô rung động.

Sở dĩ lần này cô giữ khoảng cách với anh, thề sống thề chết không chịu ngủ cùng anh, không phải là vì muốn đến lúc này có thể này phát huy được tác dụng sao?

Cô cố ý tỏ vẻ nhu thuận, ôm lấy Belledere, to gan đẩy anh ngồi xuống mép giường, chủ động ngồi lên trên đùi của anh: “Honey, anh thật sự không chịu đáp ứng thỉnh cầu của tôi sao?”

“Tôi...” Chết tiệt! Hiên nhiên là người phụ nữ này đã thông minh nắm được nhược điểm của anh, càng biết cách lợi dụng nhược điểm của anh để công kích anh.

Mặc dù Belledere rất muốn đối kháng với sự quyến rũ của cô đến cùng, nhưng lại không cưỡng lại được mùi hương trên cơ thể cô, cùng với bàn tay nhỏ bé đang dò xét chỗ trần cảm trên thân thể anh: “Yêu cầu này của cô thực sự quá...” anh còn chưa nói xong, đôi môi anh đã hôn tới.

Một lúc lâu sau nụ hôn nồng nhiệt triển miên làm say lòng người mới kết thúc, Hồng Đỗ Quyên thấy anh vội vàng muốn tiến thêm một bước, lập tức đẩy anh ra nói: “Nếu đêm nay anh không đáp ứng thỉnh cầu của tôi thì đừng hòng nghĩ tới việc chạm vào tôi!” Nhưng cô lại có thể chạm vào anh, vì thế nên anh càng khó có thể kìm chế được ngọn lửa dục vọng.

“Cô không thể dùng thủ đoạn tàn khốc như thế với tôi, như vậy là không công bằng.” Vừa chán nản vừa hối hận, kết cục như ngày hôm nay, nguyên nhân đều là lỗi của một mình anh, sao Belledere có thể nhẫn tâm bắt tất cả binh sĩ trong lâu đài cùng anh chịu tội?

“Tôi mặc kệ anh! Cho dù thế nào, tất cả đều do anh quyết định.” Tùy hứng là một trong những quyền lợi của phụ nữ, đồng thời cũng là vũ khí tốt nhất phụ nữ có thể lợi dụng.

Nhìn cô ngang ngược như vậy, Belledere rất muốn quên đi sự dục dõ của cô, đáng tiếc là ý chí của anh không đủ mạnh, nhiều lần đấu tranh, do dự lại do dự, anh cắn răng một cái quyết tâm: “Được rồi! Tôi đáp ứng yêu cầu của cô là được chứ gì.” Đã hứa hẹn xong, vậy kẻ tiếp đương nhiên là tận tình thu lại những gì anh nên nhận được.

Chẳng qua là lương tâm anh vẫn không tránh khỏi có chút bất an, chỉ hy vọng vụ việc này không truyền tới tai các binh sĩ, nếu không anh thật sự rất hổ thẹn với mọi người!

“Chị Đỗ Quyên, chị thật sự muốn chúng tôi mặc như thế này đi ra ngoài gặp người khác sao?” Mặt Annie đỏ ửng xấu hổ hỏi.

Mặc loại váy ngắn này vào, cảm giác giống như là không mặc quần áo vậy, cảm giác quái dị này khiến cho không người nào có thể hình dung.

“Ah, đương nhiên rồi!” Hồng Đỗ Quyên rất hài lòng nhìn quần áo trên người tất cả chị em, các cô đều vô cùng quyến rũ động lòng người, xinh đẹp hoạt

bát, ngay cả cô là phụ nữ mà còn bị mê hoặc, huống chi là đàn ông đây!

Ah! Nếu ngày hôm nay không thể khiến những binh sĩ kia thần hồn điên đảo, Hồng Đỗ Quyên cô sẽ không gọi là Hồng Đỗ Quyên nữa.

“Nhưng mà...” A Tang là cô gái bảo thủ nhất trong các chị em, về mặt cô đồ bưng xấu hổ kéo váy xuống, muốn xem thử xem có thể thay đổi độ dài của váy hay không, thiếu chút nữa đã lộ hết cơ thể.

Nói thật, nếu không phải có người tức giận, A Tang thật sự rất muốn lập tức thay bộ quần áo trước kia cô mặc.

Quần áo trước kia cô mặc thoát nhìn rất trầm, làn váy cũng rất dài, không chỉ khiến người ta cảm thấy oi bức không chịu nổi, mà còn khiến cô cảm thấy hoạt động có chút bất tiện, tuy nhiên có thể thời gian dài đã thành thói quen, hôm nay thay đổi, thật sự khiến cô không có cách nào thích ứng.

“Không có nhưng nhị gì hết, nói chung là các cô nhất định phải tin tưởng tôi, quan trọng nhất là phải hợp tác với nhau, tin tưởng lẫn nhau, nếu không kế hoạch của chúng ta tuyệt đối không thể thực hiện được, biết không?” Cô cố tình nhấn mạnh, làm vẻ mặt nghiêm túc, hy vọng có thể xóa bỏ tất cả nghi ngờ và bất an trong lòng các chị em. Cô giải thích rõ ràng, trong một tập thể sợ nhất chính là lập trường khác nhau, Hồng Đỗ Quyên tuyệt đối không thể để chuyện này xảy ra.

“Được rồi! Bây giờ mọi người mặc những bộ váy này, cùng nhau bước ra cửa phòng, khiến cho tất cả đàn ông sáng mắt lên nào!” Dứt lời, cô mở cửa phòng, đẩy từng người các cô bước ra bên ngoài, cũng không quan tâm các cô có nguyện ý hay không.

Hồng Đỗ Quyên hiểu rõ thế giới này đã bình yên quá lâu rồi, nếu muốn thay đổi cũng không thể thay đổi trong một sớm một chiều là được.

Cô càng rõ hơn là không thể thay đổi quá nhanh, càng không thể quá mạnh mẽ, cũng không thể quá miễn cưỡng, cho nên mục tiêu của cô hôm nay là bắt những chị em này đi vòng quanh lâu đài một vòng là được.

Không thể tránh khỏi, khi vừa mới bắt đầu đi, các chị cũng lúng túng như bị trời tay trời chân, có một người cong cúi gằm xuống ngực.

Có thể sau đó các cô ý thức ánh mắt của những người đàn ông đang đặt lên người các cô, không phải hèn mọn cũng không phải căm hận, mà là sự ngưỡng mộ và khao khát của những người đàn ông đối với phụ nữ thì các cô cũng có thêm một chút tự tin, một sự kiêu ngạo bắt đầu phát ra từ đáy, động tác cùng tiến độ cũng cởi mở hơn rất nhiều, thậm chí còn ngẩng đầu ưỡn ngực về phía trước rào bước đi lên. Gan cũng lớn hơn mấy phần.

Rất nhiều chị em còn hào phóng học theo Hồng Đỗ Quyên liếc mắt đưa tình nhìn những người đàn ông, khiến cho nhiều tên lính muốn quỳ dưới gấu váy của các cô.

Quả thực các cô cũng rất thích cảm giác này, cũng đã có thể hiểu được lòng của Hồng Đỗ Quyên, ngấm lại thì loại trò chơi quyền rũ đàn ông này chơi rất vui!

Chỉ là việc này cũng khiến một số người đàn ông bảo thủ tức giận, không tránh được việc bị họ trắng trợn phê bình trước mặt bá tước, hy vọng bá tước đại nhân có thể thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, đừng để cho những người phụ nữ kia làm xằng làm bậy.

“Bá tước đại nhân, tôi không quan tâm ngài đã hứa hẹn gì với người phụ nữ Hồng Đỗ Quyên này, nhưng tôi không thể nào chấp nhận được việc vợ tôi lại học theo những người giặt quần áo trong lâu đài mặc những bộ đồ quái dị, hở hang, tôi phản đối, tôi kiên quyết phản đối.”

“Đừng vậy! Bá tước đại nhân, vì sao ngài phải bằng lòng với họ, để chúng tôi phải tự giặt quần áo của mình? Việc này sẽ khiến chúng tôi không thể chuyên tâm làm việc, cho nên tôi khẩn cầu bá tước đại nhân ngài có thể thu hồi mệnh lệnh ngài đã ban ra.”

“Bá tước đại nhân, tôi cũng không dám quân nhiều, tôi chỉ cầu xin ngài nói người phụ nữ Hồng Đỗ Quyên kia tránh xa Annie của tôi một chút, tôi thực sự không thể chấp nhận được việc Annie thay đổi thế này.” Bình thường Jimmy chất phác ít nói vậy mà không ngờ cũng gia nhập vào việc phản đối cùng mọi người: “Tiểu thư Đỗ Quyên đã truyền cho Annie không ít tư tưởng không tốt, nói cái gì mà phụ nữ phải tự mình cố gắng, còn nói cái gì mà phụ nữ không nên y lại vào đàn ông thì mới có thể sống tốt, thậm chí còn muốn Annie học theo cô ấy, tận tình quyến rũ đàn ông, hưởng thụ cái loại...” Câu kể tiếp cận bản không cần nói, Jimmy tin cảm giác này chắc chắn bá tước hiểu rõ, dù sao ngài cũng là người bị hại nặng nề nhất.

“Bá tước đại nhân!”

“Bá tước đại nhân.”

Nghe mọi người anh một câu, tôi một câu bá tước đại nhân, rồi lại Hồng Đỗ Quyên như thế nào như thế nào, Belledere càng nghe càng tâm phiền ý loạn, trong lòng tràn đầy hối hận, hận trước đây vì sao chính mình tự dưng lại đi chấp nhận thỉnh cầu của Hồng Đỗ Quyên, thực sự là tự tìm phiền toái, tự mình chuốc lấy khổ cực!

“Bá tước đại nhân...”

“Câm miệng! Tất cả đều câm miệng cho tôi!” Không thể nhịn được nữa, rốt cục Belledere cũng bùng nổ, trợn mắt lạnh lùng liếc nhìn mọi người, đến khi mọi người bình tĩnh lại, anh mới mở miệng nói: “Mới có hai tháng trôi qua mà các anh đã không thể chịu đựng nổi rồi sao?”

Người lớn tuổi nhất cũng là người đầu tiên lên tiếng phản đối, một lần nữa đứng ra to gan nói thẳng: “Đây không phải là vấn đề thời gian dài hay ngắn, mà là vấn đề liên quan đến tôn nghiêm của đàn ông.”

Nhớ đến vợ ông đã là một lão bà bà bốn năm mươi tuổi, còn cùng cô gái trẻ tuổi nói cái gì mà thịnh hành, cái gì mà thời đại với cả xu thế, ông không thể chấp nhận được.

“Ông...”

Belledere đang muốn phản bác thì đột nhiên một giọng nói nũng nịu cướp lời anh.

“Ông đúng là cái đồ không biết đạo lý, uống cho ông cưới được người vợ hiền thực, thông minh, biết đạo lý như thế, so với vợ anh, anh đúng là tảng đá trong nhà xí, vừa thối vừa cứng!”

Núp trong bóng tối nghe trộm rất lâu, Hồng Đỗ Quyên thực sự không còn cách nào có thể nhẫn nại, thẳng thắn đứng ra, trực tiếp to gan phê bình lão già không hiểu lý lẽ, còn rất không khách khí ám chỉ anh là tảng đá trong nhà xí.

Bị người khác phê bình sai sự thật, đương nhiên ông không chịu được, mở miệng mắng Hồng Đỗ Quyên: “Đó là do cô không biết...”

Thấy anh dám nói lớn tiếng như vậy, Hồng Đỗ Quyên há có thể để anh phách lối như thế, chu cái miệng nhỏ hét lên bằng âm lượng còn lớn hơn anh.

“Lão rùa đen này, ông im miệng cho tôi, Ông thì biết cái gì? Nực cười! Vợ anh vì anh khổ cực cả đời, anh về nhà thì có cơm nóng canh nóng để ăn, mỗi ngày quần áo giặt rửa chính tề ra ngoài, còn chưa từng vì chuyện con cái mà chọc giận anh, hầu hạ anh tốt như một lão già, nuôi anh còn mập hơn một con heo, xin hỏi anh có anh từng nói một tiếng cảm ơn chưa? Không có! Chỉ vì anh cho rằng đây đều là chuyện đương nhiên, chỉ vì anh nhận định giúp chồng dạy con là trách nhiệm của phụ nữ. Đàn ông là người, phụ nữ thì không phải là người sao? Chính anh mới nên suy nghĩ thật kỹ, nếu hôm nay anh không có một người phụ nữ tốt như thế ở sau lưng anh giúp anh quản lý gia đình, anh có thể hoàn toàn không lo lắng gì sao?” Mắng xong một người, Hồng Đỗ Quyên tiếp tục nhìn thị vệ đội trưởng, người thứ hai mở miệng kháng nghị.

“Hỏi lại anh, anh nói việc giặt quần áo khiến các binh sĩ không thể tập trung làm việc. Xin hỏi anh thêm một việc là giặt quần áo thì tại sao không thể chuyên tâm làm việc? Có phải tắm xong lại phải giặt quần áo nên một muốn chết hay không? Bởi vì cảm giác trời lạnh vẫn phải ngâm tay trong nước lạnh không dễ chịu chút nào? Giả sử anh biết nghĩ cho người khác, anh nên biết anh chỉ khổ một chút nhưng những người giặt quần áo cho anh còn khổ nhiều hơn anh. Anh chỉ phải giặt quần áo của mình, các cô thì sao? Các cô một năm bốn mùa đều khổ sở, số quần áo một ngày các cô giặt còn nhiều hơn số quần áo anh giặt trong một năm, lẽ nào các cô không khổ sao? Còn có Jimmy, anh thật sự làm tôi thất vọng! Sao anh không nghĩ xem ban đầu là người ai giúp anh quen Annie, nếu không phải là tôi, anh có thể thuận lợi ôm mỹ nhân về như vậy sao? Từ trước đến nay anh vốn chất phác ít lời, giống như một người ngốc vậy, nếu không có tôi giúp đỡ, anh có thể có được hạnh phúc như ngày hôm nay sao? Lại nói, anh đã quên trước đây vì giúp anh quen Annie, tôi còn từng bị bá tước đại nhân cao cao tại thượng nhà anh sai người trói gô toàn thân, vứt xuống hồ ngâm trọn một ngày sao, nếu như kỹ thuật lặn của tôi không cao siêu, kỹ năng bơi cũng không tốt, ngày hôm nay tôi còn có cơ hội nhìn anh ở đây tỏ ra bức tức, trắng trợn phê bình tôi, còn muốn nhờ bá tước đứng ra phá hỏng tôi tình cảm giữa tôi và Annie? Một con chó cũng hiểu được là phải trung thành bảo vệ chủ, quạ đen cũng hiểu rõ phải phụng dưỡng đến đáp ân tình của cha mẹ, còn anh thì sao? So với cầm thú, anh còn muốn không bằng! Hừ! Anh có tin chỉ cần tôi nói mấy câu là có thể khiến Annie rời khỏi anh không?”

Sau khi nói chuyện với cô một lúc, tất cả những người phản đối đều ngượng ngùng, á khẩu không trả lời được, thật đúng là một cô gái có tài ăn nói!

Hồng Đỗ Quyên mồm mép lạnh lợi vừa ra sân đã mắng hết tất cả đàn ông, kể cả bá tước Belledere cao cao tại thượng cũng bị cô cho hung hăng quát cho một trận.

Làm gì còn có người nào dám mở miệng nữa? Chỉ đành ngoan ngoãn sờ mũi một cái rồi rời đi.

Đội sau khi mọi người rời đi hết, cung điện lớn như vậy cũng chỉ còn lại một nam một nữ.

Một người ngồi, một người quay lưng lại, né tránh ánh mắt giằng co của anh, không muốn để anh biết được cô đang vô cùng tức giận.

“Đỗ Quyên, tôi sẽ không vì chuyện kia mà nói xin lỗi cô.” Xin lỗi không phải là tác phong của Belledere, huống hồ anh không hề cho rằng mình có lỗi, cần gì phải xin lỗi?

Không nói xin lỗi cô? Tốt! Cô cũng không cần một lời xin lỗi không có chút thành ý nào.

“Bá tước đại nhân thật đúng là thích nói đùa!” Ah! Không xin lỗi cũng không sao, Hồng Đỗ Quyên cô tự có biện pháp để lấy lại công đạo: “Thân phận tôi hèn mọn, sao lại dám bắt bá tước đại nhân nói một câu xin lỗi chứ, đúng không? Chỉ là...”

Sau khi nghe cô trào phúng tự hạ thấp mình, Belledere thật sự có vài phần lo lắng, chỉ sợ là thứ người phụ nữ này muốn không phải là hai chữ “Xin lỗi”, mà là những hành động trả thù đáng sợ hơn.

“Chỉ là cái gì, cô cứ nói đi!” Việc gì đến thì sẽ không tránh khỏi, việc gì không đến thì mặc cho anh cưỡng cầu thế nào cũng cầu không được, anh nên sớm chuẩn bị tâm lý để tiếp chiêu cô.

“Chỉ là hôm nay tôi được chứng kiến tình huống như vậy mới hiểu rõ được sự khó xử của bá tước đại nhân anh, không ngại cùng tôi vừa đi vừa nói, thương nghị đối sách ứng phó thật tốt chứ, vì sau này vẫn còn khả năng sẽ phát sinh tình huống tương tự.” Chiêu này gọi là dương đông kích tây, mượn cơ hội khiến anh buông lỏng cảnh giác với cô.

“Cô thật sự không hận tôi ư?” Anh thực sự không thể tin được, không tin được người từ trước đến nay vẫn nhỏ nhen như cô có thể trong nháy mắt lại trở nên khoan hồng độ lượng như vậy.

“Ai nha! Ý anh là anh không tin tôi?” Thấy anh đề phòng cô nghiêm cẩn như vậy, Hồng Đỗ Quyên thông minh sử dụng chiêu lạt mềm buộc chặt: “Đã như vậy, tôi đây cần gì phải tự tìm phiền não? Anh thông minh cơ trí như vậy, mấy chút phiền toái này đối với anh mà nói chỉ giống như là một chuyện nhỏ nhất không đáng kể mới đúng. Ngẫm lại thì tôi đúng là lo sợ không đâu, vậy cứ như thế đi! Tôi còn có việc cần làm, thứ cho tôi không thể phụng bồi.” Dứt lời, cô thật sự xoay người bước đi.

Thấy cô thật sự muốn đi, một chút nghi ngờ cuối cùng trong lòng Belledere cũng hoàn toàn biến mất, anh lập tức đuổi theo cô: “Chuyện ngày hôm nay đều do cô gây ra, dù nói thế nào cô cũng phải nói cho tôi vài ý kiến, nếu không sau này làm sao tôi có thể đối phó với những tình huống tương tự?”

Hồng Đỗ Quyên thấy con mồi ngu ngốc sa chân xuống cái vẫy mà cô khổ tâm bày ra, nở một nụ cười giả tạo, chỉ là trong thời gian ngắn nên khiến người ta khó có thể phát hiện.

“Kỳ thực thì một người phụ nữ như tôi cũng không có thượng sách gì cao siêu, chẳng qua là tôi dám làm dám chịu, nếu sau này bá tước đại nhân gặp lại tình huống khổ sở giống như ngày hôm nay thì cứ dứt khoát đẩy tất cả trách nhiệm lên người tôi đây, như vậy không phải là xong hết mọi chuyện ư?” Cô vừa nói, vừa nhớ đến cái ngày anh sai người trói gô cô ném vào cái hồ kia.

Được rồi, nhìn khí trời hôm nay vừa lúc đủ lạnh cũng đủ hàn, nghĩ đến cảm giác khi ngâm mình ở trong nước lạnh nhất định sẽ khiến cho người ta cả đời khó quên.

Nghe cô nhận hết trách nhiệm về mình, Belledere không khỏi nhũn mảy suy nghĩ.

Càng nghĩ anh càng thấy biện pháp này không thích hợp: “Không được! Biện pháp này không được, nếu chẳng may những người phản đối này nổi cơn điên với cô...”

Anh vốn không sợ, càng nghĩ thì càng sợ: “Tôi thấy vẫn cứ coi như đây là trách nhiệm của tôi là được rồi, chỉ ít bọn họ vẫn sẽ kiêng kỵ thân phận của tôi, nếu như thật sự có chuyện gì phát sinh. Người tôi xương cứng, tuyệt đối vẫn sẽ chịu được.”

“Belledere, anh đối với tôi thật tốt tốt!” Nghe anh nói chuyện gì cũng đều là nghĩ cho cô, Hồng Đỗ Quyên cô thật đúng là cảm động đến sắp khóc rờn rờn rồi: “Anh cứ như vậy khiến tôi không nhận được phải cố gắng nghĩ cách báo đáp cho anh!” Thật sự rất lạ!

Nếu nói là báo đáp, không bằng nói trả thù còn thỏa đáng hơn, đó mới là mục đích thật sự của Hồng Đỗ Quyên, giả vờ tựa vào ngực của anh, cô sẽ chờ thời cơ thích hợp đến.

“Nói cho tôi biết anh muốn cái gì, chỉ cần tôi có thể làm được, nhất định tôi sẽ cố gắng hết sức đền bù cho anh.”

Mỹ nhân yêu thương nhưng nhớ, uy lực quả thật là không thể khinh thường.

Nghe cô nói như thế, xương cốt toàn thân Belledere đều trở nên mềm nhũn, sớm quên mất nguy hiểm trùng trùng: “Tôi không cầu cô cái gì, chỉ cầu cô có thể đáp ứng cùng tôi...” “A!” một tiếng kêu thảm thiết, người đàn ông bị mỹ nhân mê hoặc đến choáng váng đầu óc cứ như vậy thỉnh thoảng rơi xuống nước: “Hồng Đỗ Quyên...” Nhiệt độ của nước trong thời tiết như thế này khiến anh tức giận hết lên.

“Ha ha!”

Hồng Đỗ Quyên đứng ở trên bờ xem trò vui cười đến khom lưng, thiếu chút nữa cười đau cả bụng: “Thế nào? Loại cảm giác này không dễ chịu đúng không? Ngẫm lại thì tôi còn nhân từ hơn anh nhiều, tôi còn chưa thêm trói anh lại đâu! Anh còn thiếu tôi một tiếng cảm ơn đó! Ha ha!”

“Cô...”

Giê tôm! Belledere không cam lòng vì bị lừa gạt, dù thế nào cũng không thể bỏ qua chuyện này được, ddeer trả thù cô vì đã lừa gạt anh, anh quyết định sẽ đối xử với người phụ nữ kia y như vậy, đồng thời cũng muốn đánh cuộc một lần, tình cảm của cô đối anh có nhiều như anh dành cho cô hay không?

Sau khi hạ quyết tâm, Belledere lập tức giả vờ chết chìm, đập mạnh tay, rất cổ hợm lớn tiếng kêu cứu: “Cứu tôi! Đỗ Quyên mau cứu tôi! Hình như chân của tôi bị chuột rút rồi!”

Thực sự hay là giả?

Cô không biết đây là thật hay giả? Hồng Đỗ Quyên ép mình tỉnh táo lại, trầm tĩnh quan sát Belledere lúc chìm lúc nổi trong nước, nhìn vẻ mặt anh tái nhợt, phát tay hướng cô kêu cứu, cô do dự giằng giằng, chờ anh chìm dần xuống nước cô vẫn không có động tĩnh gì.

Cô vẫn không nói gì khiến anh chột bưng tỉnh, nhìn cô thấy anh sắp chết mà không cứu, Belledere nhất thời nản lòng thoái chí, hận mình không thể cứ như vậy mà mất mạng luôn đi.

Hồng Đỗ Quyên cố nén sự hốt hoảng trong lòng, vừa không chúch chắn vừa do dự, đến khi anh chìm trong nước, không còn bất cứ động tĩnh gì, lúc này cô mới hoảng hốt kêu to.

“Belledere!”

Không! Cô cần bản không hề muốn đẩy anh vào chỗ chết, đẩy anh rơi xuống nước chẳng qua là vì muốn trừ khử anh một phen, mượn cơ hội trả thù anh trước đây đối xử không tốt với cô, mà nay anh lại cho là thật...

“Không!”

Lại một tiếng kêu thê lương, Hồng Đỗ Quyên cũng không quan tâm thời tiết này lạnh đến thế nào, nước có bao nhiêu băng, trực tiếp tung người một cái, nín hơi lặn xuống nước.

Tâm trạng cô lúc này không thể chỉ hình dung bằng hai chữ hoảng loạn, cô vẫn luôn là ma nữ háo sắc không sợ trời không sợ đất, đây là lần đầu tiên cô được nếm trải cảm giác sợ là như thế nào.

Không! Nếu cảm giác này phải đổi bằng tính mạng của Belledere thì cô không muốn nếm trải, cô tình nguyện người chết chính là mình chứ không phải là anh.

Một lần lại một lần lặn xuống nước, một lần lại một lần ngẩng đầu để thở, cô vừa lặn vừa di chuyển, hoàn toàn không quan tâm đến việc thân thể của mình có chịu được hay không, trong lòng khẩn cầu trời xanh có thể cho cô một cơ hội hối hận, chỉ cần có thể cứu được Belledere lên.

Ngày hôm nay dù muốn cô lấy mạng đổi mạng, cô cũng cam tâm tình nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

## Chương 21: Hồi cuối

Belledere nằm dưới đáy hồ, mở to mắt lẳng lặng quan sát từng biểu cảm, từng động tác của cô. Không phải lòng dạ anh ác độc, nhẫn tâm nhìn cô vì anh mà lo lắng như thế, mà là anh rất muốn biết được tình cảm mà cô dành cho anh có thâm tình như tình cảm mà anh dành cho cô?

Nhìn những gì xảy ra trước mắt, xem ra anh đã nhận được một đáp án rất rõ ràng, anh trả giá như vậy vì cô, tất cả rất đáng, thực sự rất đáng! Lúc Hồng Đỗ Quyên hoảng hốt hít một hơi dài, nín thở định tiếp tục lặn xuống tìm người một lần nữa, đột nhiên một bóng người trôi lên khỏi mặt nước, cô còn chưa kịp nhận ra anh là ai anh đã vươn cánh tay ôm lấy cô thật chặt.

Tìm Hồng Đỗ Quyên đập mạnh và loạn nhịp một lúc lâu, đợi cô khôi phục thần trí, trợn mắt nhìn kỹ mới nhận ra người nọ đúng là... Belledere!” Cảm giác hạnh phúc khi tìm lại được thứ đã đánh mất khiến cô tạm thời quên mất tình huống hiện tại, cô vội vã dùng môi của mình để cảm nhận hơi thở ấm áp của anh.

Hôn xong, hai người hô hấp rối loạn, thỏa mãn buông nhau ra.

“Anh gạt tôi, đúng không?” Đây là chuyện hết sức rõ ràng, không cần anh mở miệng, Đỗ Quyên cũng có thể biết được anh cố tình lừa cô.” Buông ra, đừng chạm vào tôi! Thật đáng ghét, tôi ghét anh, sao anh lại dám dùng phương thức tàn nhẫn như thế này để trả thù tôi, tôi hận anh!” Sau khi biết mình bị lừa, cô cố gắng giãy giụa, muốn thoát ra khỏi vòng tay của anh.

“Không! Nếu đời này em muốn tôi rời bỏ em, vậy thì chắc chắn đó là lúc tôi chết, nếu không nhất định tôi sẽ giữ lấy em mãi mãi không buông tay.” Muốn anh buông tay ư, vậy thì không cần nói nữa!

Vất vả lắm mới biết được người phụ nữ này cũng yêu anh, làm sao Belledere có thể buông tha cho cô chứ? Dù thế nào cũng không thể buông tay, dù cho cô thực sự làm anh tổn thương, anh cũng nhất quyết không buông bỏ cô.

“Anh thật sự rất ghê tởm, anh biết không?” Nhớ lại nỗi sợ hãi khi không tìm thấy anh, Hồng Đỗ Quyên chỉ có thể lấy nước mắt để trút hết nỗi lòng.” Tại sao anh lại có thể dùng phương thức tàn nhẫn như vậy để trả thù tôi? Anh có biết suýt chút nữa anh đã hù chết tôi rồi không?”

Nhìn cô khóc không thành tiếng, Belledere cũng có một chút hồ thẹn: “Xin lỗi, xin lỗi, ngàn vạn lần xin lỗi em, xin em hãy tha thứ cho sự ích kỷ của tôi có được không?”

“Ích kỷ? Đây là ý gì?” Lau đi những hàng nước mắt trên mặt, vẻ mặt Hồng Đỗ Quyên mơ hồ, không hiểu nổi trò đùa của anh thì liên quan gì đến ích kỷ chứ?

“Có ý là...” Ah! Nhớ đến việc bản thân mình đã tìm ra câu trả lời, Belledere vô cùng hạnh phúc, hôn nhẹ lên đôi môi đỏ mọng lạnh như băng của cô. Trong lòng Hồng Đỗ Quyên vẫn chưa nguôi giận, không khách khí chút nào lấy tay lau sạch môi mình.

Cô biết lau thì anh cũng biết hôn, thật sự không thể hiểu nổi hai người này, cả hai đều ngang bướng như vậy. Anh hôn một lần, cô liền lau một lần, anh hôn, cô lau, cũng không biết cứ như vậy bao nhiêu lần, đến tận khi Hồng Đỗ Quyên bắt lực trợn mắt, không lau môi nữa anh mới thôi.

Anh mừng rỡ mở miệng nói tiếp: “Tôi không phủ nhận chuyện tôi làm có một nửa là vì trả thù việc em đẩy tôi xuống nước, nhưng một nửa còn lại là vì tôi

muốn biết vị trí của tôi trong trái tim em. Kết quả... Ah, thực sự là tôi rất hài lòng.” Nhìn anh cười gian xảo như vậy, cao hứng như vậy, Hồng Đỗ Quyên cố ý hất cho anh gáo nước lạnh: “Chỉ là như vậy thì có gì mà hài lòng? Hồng Đỗ Quyên tôi thích nhất là đàn ông, mà anh không phải là một người đàn ông thứ thiệt sao? Anh nói xem, người mê trai như tôi đây, làm sao có thể thấy trai đẹp chết mà không cứu được?” Cô muốn làm anh tức chết mới thôi. Thế nào? Dám không phục sao?

Quả nhiên! Câu nói này đã thu được hiệu quả không nhỏ.

Chỉ thấy Belledere vốn đang cười híp mắt, sau khi nghe xong sắc mặt liền thay đổi, thần sắc hung ác mở miệng uy hiếp: “Tốt nhất là từ giờ trở đi em nên an phận một chút cho tôi, bằng không tôi nhất định sẽ bắt em phải chịu sự trừng phạt nghiêm khắc nhất.” Trái tim của cô vẫn là vương mắc lớn nhất trong lòng anh, đồng thời cũng là vấn đề làm anh nhức đầu nhất.

Vừa rồi cô vì muốn cứu anh mà không quan tâm đến tính mạng của mình, anh liền không hoài nghi tâm ý của cô dành cho anh, thế nhưng anh vẫn không thể ngừng lo lắng, chỉ hận không thể một tay nhào nặn người phụ nữ này hòa vào cơ thể mình, để cả đời này cô sẽ an phận ở bên anh tới bạc đầu giai lão, ân ái trọn đời.

“Anh dám uy hiếp tôi!” Nếu so độ ngang ngược, Hồng Đỗ Quyên cô còn chưa từng thua ai đâu! “Nếu sau này anh lại dám uy hiếp tôi, tôi cam đoan sẽ mang rất rất nhiều mũ xanh cho anh đội.”

(\*) Đội mũ xanh = bị cấm sừng.

Muốn uy hiếp cô sao, cô cũng biết nhé, kỹ xảo thủ đoạn của cô thậm chí còn hoàn hảo hơn anh.

“Lẽ nào em không thể yên phận ở bên tôi, yêu tôi?” Đối với người phụ nữ luôn cố tình đối nghịch với anh này, Belledere thật sự không biết phải đối phó với cô thế nào mới tốt. “Vào lúc này mà em vẫn chỉ muốn phân cao thấp với tôi sao?” Mặc dù anh chưa từng tiếp xúc với bất kỳ cô gái nào khác, nhưng cũng đã chứng kiến không ít những cặp vợ chồng hết mực yêu thương nhau. Ngắm lại thì làm gì có người phụ nữ nào như cô chứ, vào thời khắc lãng mạn thế này mà vẫn còn muốn đấu võ mồm với anh, thật là!

“Ai bắt anh uy hiếp tôi trước chứ!” Cái này quả thực không nên trách cô.

Muốn khí thế, Hồng Đỗ Quyên cô tuyệt đối không kiên cường hơn bất kỳ ai khác, muốn ngọt ngào, cô cam đoan vừa mở miệng chính là đồ ngon đồ ngọt, cần nhiệt tình, nếu cô đứng thứ hai thì không ai dám đứng thứ nhất. Cô có rất nhiều ưu điểm, thế nhưng trước mặt người đàn ông tự đại, kiên cường, bá đạo, ngang ngược này toàn bộ đều thay đổi, cô chỉ muốn cùng anh quyết tranh hơn thua, xem xem ai lợi hại hơn ai. “Em...” Quên đi! Vào lúc này mà nói với cô mấy chuyện nhảm nhí này thì thật đúng là lãng phí thời gian, không bằng liền...

Tiếp theo vẫn là một hồi thi đấu sức lực.

Bọn họ thi xem ai cởi quần áo nhanh hơn, còn có xem ai lưu ở trên người đối phương nhiều dấu hôn nhất, cuối cùng chính là xem ai tập trung nhất, điên cuồng nhất?

Ngắm lại thì hai người này... Aizz! Thật đúng là tuyệt phối!

Rất nhanh, thời hạn ba tháng đã hết, kế hoạch ban đầu của anh là đến bây giờ Hồng Đỗ Quyên sẽ phải dùng trò chơi này lại, nhưng mà... Thói quen của con người vô cùng đáng sợ, sau khi tất cả mọi người đều đã thích ứng với những ý kiến do Hồng Đỗ Quyên đề xuất, muốn quay lại như ngày trước căn bản là chuyện không thể.

Chẳng qua trong này vẫn có một ít số ít người khác biệt...

“Bá tước đại nhân, ngài nói chỉ cần thời hạn ba tháng vừa đến, tất cả tình trạng đều sẽ trở lại quỹ đạo cũ. Nhưng hôm nay vợ của tôi vẫn mặc quần áo mà tiểu thư Đỗ Quyên đưa cho, khi tôi muốn cô ấy về phòng thay ra, cô ấy lại to gan liếc nhìn tôi bằng ánh mắt khinh bỉ, sau đó quay người đi, cũng không chịu để ý đến tôi nữa.” Tăng đá trong nhà xí lại lên sân khấu lần nữa, nhưng lần này mục đích của ông không giống lần trước.

Trước kia là vì phản đối, nhưng bây giờ ông lại vội vàng cầu xin, hy vọng bá tước đại nhân có thể ra lệnh cho tất cả phụ nữ quay lại như trước đây, trả lại cho ông người vợ bình thường như trước.

“Bá tước đại nhân, ba tháng nay các binh sĩ chúng tôi đều đã tự giặt sạch quần áo, nhưng đến bao giờ phòng giặt quần áo mới được khôi phục để chúng tôi không cần tự giặt quần áo nữa vậy?” Ah! Đội trưởng đội thị vệ về mặt sâu khổ khẩn cầu, bởi vì anh thực sự không biết phải giặt quần áo của mình thế nào cho sạch. Tính một chút thì trong ba tháng qua, anh đã làm hỏng hết tất cả quần áo của mình, nếu còn tiếp tục tình trạng này, có lẽ anh nên học theo những người phụ nữ kia, mặc quần áo ít vải một chút... Ah, thôi quên đi!

“Bá tước đại nhân, ngày hôm qua Annie nhà tôi lại nói với tôi là cô ấy muốn ly hôn với tôi, ly hôn đó! Trời ạ! Đơn giản chỉ vì tôi bày ra sắc mặt không tốt với cô ấy. Bá tước đại nhân! Ngài hãy đứng ra phân xử giúp tôi đi, xin ngài hãy nói vài lời công đạo, được không?” Aizz! Jimmy đáng thương đã bất hạnh rơi vào vận mệnh bị vợ ruồng bỏ, đây chính là báo ứng do trước đây anh lấy oán báo ân đó!! Ai? Ai đó có thể đứng ra giúp anh một chút không!

Belledere nhìn những người đàn ông trên điện đều vô cùng đau khổ, nhìn họ khóc lóc kể lể bọn họ bị ức khuất thế nào mà anh lại lực bất tòng tâm, chỉ có thể trả lời:

“Rất xin lỗi, bốn tước gia thực sự không thể giúp các anh được, nếu các anh thật sự muốn giải thoát khỏi vực sâu thống khổ này, biện pháp duy nhất chính là trở về thương lượng với người phụ nữ của các anh, nhún nhường một chút.” Sau khi trải qua trò nháo của Hồng Đỗ Quyên, cuối cùng tất cả đàn

ông nơi đây cũng biết phụ nữ đáng sợ đến thế nào, bọn anh cũng nên học cách tôn trọng phụ nữ một chút.

Nói thật thì nếu so khổ, so thương tâm với bọn họ, Belledere tuyệt đối là chỉ có hơn chứ không kém. Người phụ nữ của anh chính là người đầu sỏ gây nên tất cả, so với vợ của bọn họ, cô tuyệt đối cao tay hơn rất nhiều. Vì thế anh phải chịu khổ nhiều hơn bọn họ gấp hai, gấp ba lần, thậm chí còn hơn thế.

Cầu hôn bị cự tuyệt là một nỗi khổ.

Có lúc đột nhiên bị cô một cước đạp xuống đất lại là một nỗi khổ khác.

Sắc mặt anh chỉ hơi khó coi hơn một chút, đôi mắt chính là một vẻ mặt còn đáng sợ hơn mặt cười, đây cũng là 1 nỗi khổ. Miệng anh có mùi một chút, cô hét lên với âm lượng tuyệt đối còn to hơn tất cả người trong lâu đài cộng lại, mỗi ngày anh trải qua đều giống như đang sống dưới địa ngục.

Bọn họ còn có anh để khóc lóc kể lể khản cầu, còn anh thì sao? Bá tước Belledere cao cao tại thượng chỉ có thể dựa vào chính mình, mỗi ngày coi chịu khổ như là thuốc bổ, mỗi ngày đều phải vui vẻ chịu đựng. “Bá tước đại nhân, ngài...”

Nghe thấy có người lại muốn mở miệng làm phiền, Belledere đứng lên, khoát khoát tay nói: “Bây giờ nơi này là một thế giới phụ nữ đầy đường, các anh vẫn nên tự cầu phúc đi! Bỏ tước gia lực bất tòng tâm” Không nói nhiều nữa, anh còn muốn nhanh chóng đi về, nỗ lực cầu hôn Hồng Đỗ Quyên thêm vài lần, xem cô chịu bằng lòng với 9999 kiểu cầu hôn của anh hay không.

“Anh nói mẹ anh đã trở về?” Việc này là thật ư?

“Đúng vậy! Sáng sớm nay lão nhân gia đã trở về, hiện tại đang nghỉ ngơi trong phòng!” Nếu Belledere muốn gấp mẹ ruột của mình thì đều phải đợi một khoảng thời gian rất dài mới có thể gặp được. “Bây giờ bà ấy đang ở đâu? Lập tức dẫn tôi tới gặp bà ấy.” Trong lòng Hồng Đỗ Quyên có rất nhiều nghi vấn, cô muốn tìm bà để thỉnh giáo.

Mặc dù ở đây không phải lo ăn lo mặc, trải qua ba tháng nỗ lực, thế cục cũng đã nằm trong tay cô, nhưng cô vẫn không thỏa mãn, cô luôn hy vọng có thể có cơ hội quay về thế giới của mình, hưởng thụ cảm giác ưu việt khi được rất nhiều đàn ông vây quanh. Đây chính là chuyện quan trọng nhất, ai bảo cô là một ma nữ háo sắc nổi danh chứ?

“Gấp lắm sao?” Belledere không biết ý định thật sự trong lòng Hồng Đỗ Quyên, nhìn vẻ mặt cô nóng nảy như vậy không khỏi cũng cảm thấy khản trương giống cô.

“Được rồi, rất gấp, rất gấp, hơn nữa còn vô cùng gấp gấp vô cùng gấp gấp.” Có chuyện gì có thể khiến cô lo lắng ngoài vấn đề trở về bên những người đàn ông của cô đâu chứ! Vấn đề này không cần nghĩ cũng biết, hà tất còn phải hỏi lại?

“Nếu gấp như vậy thì tôi sẽ đưa em đi.” Dứt lời, hai người nắm tay nhau cùng đi ra ngoại thành chơi... Xin lỗi, nói hơi nhanh, chắc là tay cầm tay nhau cùng đi tìm mẹ.

“Là bà ư?” Hồng Đỗ Quyên liếc mắt liền nhận ra mẹ của Belledere chính là người phụ nữ đêm đó tìm cô xin việc, cô tức đến nghiêng răng nghiêng lợi, âm khí trầm trầm mở miệng hỏi: “Vì sao bà lại đưa tôi tới nơi này?”

“Bởi vì tôi muốn cứu cô.” Đây tuyệt đối là lời nói thật, nếu không có cô nhúng tay vào, cô gái này đã sớm chết oan chết uổng, hơn nữa tình trạng còn cực kỳ thảm.

“Sự nghiệp của tôi thì sao?” Sự nghiệp mà cô vất vả gây dựng được chính là một vương mắc trong lòng cô, dù thế nào cô cũng không thể cam tâm nhìn thành quả mình tạo ra rơi vào trong tay người khác, dù đối tượng là ai đi chăng nữa.

“Tôi đã tiếp quản giúp cô.” Ah! Nói đến sự nghiệp của cô, có thể nói là rất vui, không chỉ vui mà còn là rất vui, khiến cô mãi chơi mà lưu luyến quên đường về, quên luôn cả việc trở về thăm con trai ngoan của mình một chút rồi.

“Cô tiếp quản giúp tôi? Ghê tởm! Cô dựa vào cái gì mà tiếp quản sự nghiệp của tôi?”

“Bởi vì tôi là ân nhân cứu mạng của cô, mà cô thì không chịu báo đáp, cho nên tôi đành miễn cưỡng tiếp quản nó!” Thế nào? Rất có lý đúng không?

“Vậy còn người của tôi thì sao?” Bọn họ đều là người của Hồng Đỗ Quyên, chưa nói đến việc họ rất trung thành và tận tâm với cô, thậm chí còn xem cô như nữ thần trong lòng họ thì cô cũng không tin người phụ nữ này thật sự có bản lĩnh lớn như vậy, có thể thu phục được tất cả những người đàn ông của cô.

“Cô nói xem, dung mạo của tôi có chỗ nào thua kém cô chứ?”

Những lời tán thưởng của những cậu bé đáng yêu thật sự khiến Meissa rất vui!

Và bây giờ cô cũng đang rất nhớ chúng, chỉ hận không thể lập tức trở về để hưởng thụ cảm giác được chúng cưng chiều, che chở.

Nghĩ tới đây, cô đã có thể hiểu được tại sao Hồng Đỗ Quyên lại mê trai đẹp đến thế.

Tốt! Tốt! Sau khi nghe tất cả những câu trả lời của Meissa, rốt cục Hồng Đỗ Quyên cũng nổi cơn điên, liều lĩnh tức giận hét lên: “Cô là đồ đàn bà không biết xấu hổ, là hồ ly tinh hư tình giả ý, đoạt đồ của người khác, tôi nguyện rửa cô chết không yên lành!”



Nghe cô mắng mình, Meissa nhủ mày, không vui nói: “Cô nói đủ chưa? Cô đừng quên, tôi là một phù thủy thứ thiệt, cũng chính là ân nhân cứu mạng của cô. Nếu như không có tôi, cô cho rằng ngày hôm nay cô còn có thể khua chân múa tay hét vào mặt tôi, to tiếng nguyên rủa tôi sao?”

Hừ! Nghe đi, người phụ nữ này lại muốn thảo luận ân tình vớ cô sao! Hừ! “Những thứ này tôi đều không quan tâm, nếu cô muốn thì cứ việc lấy đi, Hồng Đỗ Quyên tôi cũng chỉ cần những người đàn ông của tôi thôi, tôi là nữ vương của họ, còn lại tất cả tôi đều không quan tâm.”

Thảm rồi! Hồng Đỗ Quyên thật sự chết chắc rồi!

“Còn lại tôi đều không quan tâm”, những lời này đã đắc tội với người đàn ông đang đứng cạnh cô rồi đó.

Chỉ thấy sắc mặt anh phút chốc trở nên lạnh lẽo, toàn thân toả ra sự tức giận, hai tay anh ôm lấy ngực, chờ sau khi Hồng Đỗ Quyên trút giận xong, tiếp theo sẽ đến lượt anh nổi đóa.

“Ah! Cô thảm rồi! Hồng Đỗ Quyên.” Nói mà không biết nghĩ thì cũng nên chịu báo ứng, nhất thời tâm trạng của Meissa cũng tốt lên rất nhiều, chờ xem con trai ngoan của cô sẽ giáo huấn bé gái bất kính, vô lễ với cô như thế nào.

“Cái gì mà có thảm hay không? Tôi mặc kệ! Tôi chỉ muốn cô đưa tôi quay về thế giới của tôi, nếu không ngày hôm nay dù thế nào tôi cũng sẽ không bỏ qua cho cô.” Dứt lời, Hồng Đỗ Quyên xắn tay áo lên chuẩn bị tinh thần, sẵn sàng đánh nhau một trận với cô.

“Hồng Đỗ Quyên!” Làm sao Belledere có thể để yên cho cô làm càn với mẹ mình như vậy?

Tay anh vươn ra, xách cô lên như xách một con gà con vậy, kéo cổ áo của cô rồi đi.

“Buông ra, người phụ nữ kia còn nợ tôi một lời công đạo, dù thế nào tôi cũng sẽ không từ bỏ ý đồ của mình.” Người phụ nữ không biết sống chết này sớm đã để lửa giận lấn át lý trí, còn rất không sợ chết cố gắng giãy dụa, vội vã muốn trở về tìm người phụ nữ ghê tởm kia, giải quyết sạch sẽ ân oán giữa hai người.

“Cô muốn một lời công đạo? Được!” Để có thể giải thích không phải là chuyện đơn giản, nhưng anh tuyệt đối có thể lập tức làm như cô mong muốn.

Chỉ thấy Belledere liếc mắt, lập tức có người đưa tới cho anh một cuộn băng dính: “Đây, cô muốn băng dính, tôi đây liền cho cô.” Nói xong, ah dùng cuộn băng dính quấn hết lên người cô.

(\*) Công đạo (交代) và băng dính (胶带) đều phát âm là jiāodài

Mặc kệ Hồng Đỗ Quyên giãy dụa như thế nào cũng không thể thắng được sức lực của đàn ông.

Belledere đang vô cùng phẫn nộ, bất chấp tất cả thà quyết tâm trói cô ở bên cạnh mình cả đời, khiến cô quên hết những người “Đàn ông của cô”, buộc cô quên hết tất cả.

Anh mặc kệ hiện tại có bao nhiêu khán giả đang xem trò vui, cứ như vậy trói gô cô về phòng.

Có ân oán cá nhân gì chưa giải quyết xong, bọn họ đóng cửa phòng tự mình chấm dứt.

Toàn thân anh trời lại, đến cái miệng nhỏ cũng bị dán lại, dù Hồng Đỗ Quyên có muốn tỏ ra hung hãn như thế nào đi nữa thì cũng bất lực, chỉ có thể trừng mắt giận dữ nhìn người đàn ông hung ác, bá đạo.

Đời này anh vĩnh viễn đừng nghĩ tới việc cô sẽ tha thứ cho anh! Hồng Đỗ Quyên sẽ chịu nhịn mà ở lại cùng bọn họ.

Nhưng chỉ cần cô có thể giành lại được sự tự do lần nữa, cô nhất định sẽ đem tất cả những gì ngày hôm nay cô phải chịu đựng, cả vốn lẫn lãi trả hết cho hai mẹ con ghê tởm họ.

Sau này sẽ phát sinh ra những chuyện gì, tất cả mọi người đều không thể biết được.

Người duy nhất có thể biết được chỉ có ma nữ tai thính mắt tinh.

Trận chiến giữa đàn ông và phụ nữ này, thật sự là rất đáng xem, còn việc ai mới là người thắng cuộc thì đó chính là thiên cơ bất khả lộ, không thể nói được.

Hắc hắc! Xem tình huống này, ba vị hỗn thế ma nữ đặc biệt khó chơi đã bị cô giải quyết mất một người, vậy kẻ tiếp chính là...

~ Hoàn ~

Bạn đang đọc truyện *Nữ Vương Hào Sắc* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://wWw.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

